

Ortadoğu'da

Ulus Devlet Dengesi ve Kürt Sorunu



“Açık ki, Kürdistan ve Kürtler, 2000’ler Ortadoğu’su’nun hem ulus devlet hem de demokratik toplum dengesinde etkin ve dinamik bir realite olarak yerlerini almışlardır.”

Ortadoğu’nun güncel temel sorunlarının altında ulus devletlerin kurgulanması yatıyor gibi, Kürt sorunu da esas olarak bu kurgulamadan kaynaklanmaktadır. I. Dünya Savaşı’nda kurgulanan Ortadoğu siyasi haritası, en az yüzyıl sürecek sorunlar oluşturun diye çizildi. Avrupa için Versaylles Antlaşması neyse, Ortadoğu için de Sykes-Picot Antlaşması oldu. Avrupa’da ‘Barışa Son Veren Barış’ olarak rol oynayan Versaylles Antlaşması II. Dünya Savaşı’na yol açtı. Sykes-Picot Antlaşması da aynı rolü oynadı. Osmanlı barışı yerine, Ortadoğu’yu derin bir bunalıma ve çıkmaza sürükledi. Sa-

vaşın sonunda ortaya çıkan tüm ulus devletler içte kendi halklarına, dışta birbirlerine karşı savaşırılan organizasyonlar durumundaydı. Geleneksel toplumun tasfiyesi, halklara karşı savaş demektir. Cetvelle çizilen haritalar ise, yapay devletlerin kendi aralarında savaş çağrısı demektir.

Sadece İsrail’in kurgulanışı, mevcut haliyle yüz yıllık savaşı geride bırakmıştır. Daha ne kadar büyük savaşlara yol açabileceği kestirilememektedir. Küçük Lûbnan sürekli savaş halindedir. Suriye sürekli sıkıyö-

netim altında ve İsrail ile savaş halindedir. Irak devleti zaten kuruluşu boyunca iç ve dış savaş demektir. İran'ın farklı bir konumu yoktur. Ortadoğu'nun tüm ulus devletlerinin inşasındaki mantık, var olan toplumsal sorunları çözmeye değil, sorunları daha da çoğaltarak bu ulus devletleri daimi iç ve dış savaş rejimleri halinde tutmaya dayanır. Bunun temel nedeni, İsrail'in hegemonik güçlerin çekirdeği olarak inşa edilmesidir. İsrail'i hegemonik çekirdek olarak kavramadıkça, Ortadoğu ulus devlet dengesinin veya dengesizliğinin nasıl kurgulandığını ve tesis edildiğini kavrayamayız. Bu saptamanın en açık kanıtlayıcı unsuru Kürt sorunu ve Kürdistan'ın parçalanmasıdır.

Sykes-Picot Antlaşması [Ortadoğu'nun İngiltere ve Fransa arasında paylaşılması] Sevr Antlaşmasının da temelidir. Sevr Antlaşması Anadolu ve yukarı Mezopotamya'nın parçalanmasını düzenlemektedir. Ulusal kurtuluş savaşı öyle iddia edildiği gibi Sevr'i tümüyle ortadan kaldırmadı; kısmen etkisiz kılınmasına yol açtı. Antlaşma önemli oranda uygulandı. Minimal cumhuriyet Sevr'in gereği olarak kabul edil-

Ortadoğu'nun tüm ulus devletlerinin inşasındaki mantık, var olan toplumsal sorunları çözmeye değil, sorunları daha da çoğaltarak bu ulus devletleri daimi iç ve dış savaş rejimleri halinde tutmaya dayanır.

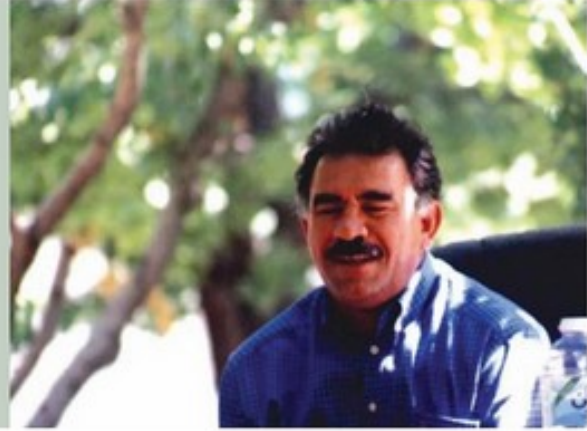
miştir. Yine Musul-Kerkük'ün İngilizlere bırakılması Sevr'in sonucudur. Dolayısıyla Kürdistan'ın modern dönemindeki ikinci önemli parçalanması (birinci parçalanma modern dönemin başlangıcı öncesine, 1639 Kasr-ı Şirin Antlaşması'na dayanır) Kürt sorununun ana nedenidir. Irak'ta ve Anadolu'da kurulan iki minimal ulus devlet, Kürdistan'ın ve Kürtlerin bedenlerini parçalayan iki savaş eylemi demektir. Ulus devleti böyle kavramadıkça, ne Kürdistan'ın bölünmesini ne de Kürt sorununun bu kadar uzun sürmesini ve çözümsüz bırakılmasını kavrayabiliriz. 1920'den beri, yani temeli atıldığından günümüze kadar Irak devletinin yalnız Kürtlere uyguladığı rejim doksan yıllık savaş olmuştur. Bu devletin kendi toplumuna karşı da bir savaş rejimi olduğunu günümüzde yaşananlar gayet iyi açıklamaktadır. Sadece Kürtleri hesap ederssek, Beyaz Türk ulus devletinin de soykırımlara kadar varan seksen beş yıllık bir özel savaş rejimini uygula-

dığı artık herkesin itiraf ettiği bir gerçekliktir. Rejimin kendi içindeki kavgaları da baştan günümüze kadar eksik olmamıştır. Kürtlere yaşatılan sorunlar kendiliğinden oluşmuş sorunlar değildir, planlı geliştirilen sorunlardır; Ortadoğu'yu problemlere boğarak yönetmenin en önemli bir parçası olarak planlanmış ve sürekli kılınmış sorunlardır.

Kapitalist modernitenin hegemonik güçlerinin yaklaşık iki yüz yıldır Kürtleri önce İran ve Osmanlı İmparatorluğu'na, I. Dünya Savaşı'ndan sonra da Türkiye, İran, Irak ve Suriye ulus devletlerine ezdirmelerinin nedenlerini çok iyi çözümllemek gerekir. Bunda sadece bir değil, birçok amaç vardır. **Birinci amaç**, Kürtlerin tarih boyunca birlikte yaşadıkları ve aralarında az çok meşru bir statü bulunan Arap, Türk ve İran halkları ile çelişkilerini derinleştirmek, var olan statüyü bozarak kargaşa içine itmek ve birbirleriyle daimi savaşır halde tutmaktır. **İkinci amaç**, Kürtlerin tasfiyesiyle tasarladıkları Ermeni, Süryani ve Yahudi ulus devletlerine geniş yurtluklar kazandırmaktır. Böylelikle hem kendilerine mutlak bağlı durumda kalacak üç tampon ve aracı halka rolü oynayacak ulus devlet kazanmış olacaklar, hem de Kürtleri müslüman, hristiyan ve yahudi komşularıyla daimi çatıştırarak ve böylelikle sorunlar içinde tutarak, hepsini ve bir anlamda çekirdek Ortadoğu'yu kendilerine bağımlı halde tutmayı başaracaklardır. Tabii kapitalist modernitenin hegemon güçleri, bu parçalanmış Kürdistan'a ve soykırımlara kadar varan sorunlara boğulmuş Kürtlere kendilerini zaman zaman kurtarıcı melek gibi sunmaktan da geri durmayacaklardır. Günümüze kadar yaşanan gelişmelere baktığımızda, bu 'barışa son veren barış' antlaşmalarıyla planlananların büyük kısmıyla uygulandığını rahatlıkla belirtebiliriz.

Güney Kürdistan'daki gelişmeleri bu görüşlerimizin kanıtlayıcı argümanı olarak gösterebiliriz. Bugünkü Güney Kürdistan'daki Kürtlere ilk başlarda önderlik etmeye çalışan bütün Kürt önde gelenleri önce Osmanlılara, daha sonra Irak yönetimlerine ezdirildi. İngiltere bunda bizzat güç kullandı. Arapları ve Kürtleri daimi çatışma konumunda tutarak, iki kesimi de kendine bağladı. Bu arada bağımsız yurt vaa-di ile Süryanileri Kürt beyliklerine, Bedirhan Bey'e, Bedirhan Bey'i de Osmanlılara ezdirerek [1840'lar] hepsini kendisine bağladı. II. Dünya Savaşı'ndan sonra, hegemonik çekirdek olarak kurulan İsrail devreye girdi. Çok önceleri alanda bulunan Irak Kürt Yahudilerini esas alan İsrail, kuruluşundan çok önce, Anadolu'da Türk bürokratlarıyla birlikte 'dönme' denilen Sabetaycı Türk Yahudilerine dayalı olarak inşa edilen bir Beyaz Türk ulus devletini [CHP diktatörlüğü] nasıl bir Pro İsrail olarak kendine dayanak kıl-

Kürtlere yaşatılan sorunlar kendiliğinden oluşmuş sorunlar değildir, planlı geliştirilen sorunlardır; Ortadoğu'yu problemlere boğarak yönetmenin en önemli bir parçası olarak planlanmış ve sürekli kılınmış sorunlardır.



mişsa, bir benzerini de Kürtlere (esas olarak KDP'ye) dayalı ikinci stratejik bir oluşum olarak tasarlayıp tesis etmek istemiştir. Geliştirilmek istenen Kürt siyasi oluşumunu elbette sadece dış hegemonik hesaplara bağlayamayız. Belirtmek istenen husus, Ortadoğu'da ulus devlet dengesinin kapitalist modernite hegemonik güçlerince tasarlanıp uygulandığıdır. İddia edildiği gibi, belirleyici irade içindeki üst tabaka güçleri değildir. Milli burjuvazinin öncülüğü tam bir safsatadır. Bazı radikal burjuva veya küçük burjuva unsurların önderlik rolü oynaması, sistemi belirleyen güç oldukları anlamına gelmez. Örneğin M. Kemal, Cemal Abdülnasır, Saddam Hüseyin gibi önderlerin çıkması, ulus devlet sistemini belirleyen önderler olduklarını kanıtlamaz. Zaten sistem bu kişiliklerin ulus devlet inşasındaki rollerini tersyüz etmede de beceriklidir. Tersyüz etmiştir de. Hatta Lenin ve Stalin gibi Rus ulus devlet sistemini sosyalizme dayalı olarak inşa etmek isteyen sosyalist önderlerin rolünü bile, üzerinden yetmiş yıl geçse de tersyüz etmekte beceri sahibidir. Aynı hususlar Mao'nun Çin'i için de belirtilebilir. Burada önemle belirtmek istediğimiz, kapitalist modernite paradigması bütün boyutlarıyla aşılmadıkça, belirleyici esas gücün o modernite ve hegemon güçleri olacağıdır.

Gecikmeli de olsa Kürt ulus devlet çekirdeğinin kurgulanıp tesis edilmesi ancak kapitalist modernite bağlamında doğru kavranabilir. Özellikle İsrail'in bölgedeki hegemonik hesapları içinde Kürdistan ve Kürt ulus devlet çekirdeği çok önemli rol oynar. Nasil Anadolu'daki Türk ulus devleti İsrail'in ortaya çıkışında öncü (Pro İsrail) rol oynamışsa, Kürt ulus devleti de İsrail'in İran, Irak, Suriye ve Türkiye'ye yönelik hegemonik hesaplarında çok önemli bir rol oynamaktadır. İsrail'i kuran güçlerin daha 1945'lerde KDP'nin inşasına destek olmaları ve 1960'lardan itibaren Türkiye üzerinden fiili destekte bulunmaları, bölgedeki stratejik ve hegemonik hesaplarıyla bağ-

lantılıdır. 1990'lardan itibaren gladio ile iç içe geçen Kürtlerin PKK'yi tasfiye temelinde Kürt Federe devleti'ni oluşturmaları bu stratejik hegemonik hesaplardan ayrı düşünülemez. Zaten PKK'nin üzerine birleşik hareket halinde gelmeleri bu gerçeği gayet iyi açıklar. 2000'lerdeki II. Körfez Savaşı hamlesinin en önemli amaçlarından biri de, Irak'ta Kürt ulus devlet çekirdeğinin kalıcı olarak tesis edilmesidir. Bu kararı verip uygulayanlarla son yüzyılda Kürdistan'ı parçalayıp Kürtleri katliam sınırlarında tutanlar aynı güçlerdir. Sistemin hesapları neyi gerektiriyorsa o yapılmaktadır. Günümüzde çekirdek Kürt ulus devleti kapitalist sistem açısından en az İsrail kadar gerekli bir unsurdur; güçler ve ulus devletler dengesinde Ortadoğu son derece vazgeçilmez stratejik bir role sahiptir. Genelde sistemin güvenliği ve petrol ihtiyacı, özelde İsrail'in güvenliği ve hegemonyası için Kürt ulus devlet çekirdeğinden vazgeçilemeyeceği gibi, güçlendirilmesi için ne gereklyse o yapılmaya çalışılacaktır. Böylece sisteme 1920'lerde tasarlanan en önemli bir halka daha eklenmektedir. Sistemin başlangıcı için Beyaz Türk ulus devletinin önemi ne ise, tamamlanması için de Beyaz Kürt ulus devletinin önemi odur.

Bu konuda yanlış bir anlamayı önlemek için şu hususları da önemle belirtmeliyiz. Ulus devletler sistem mantığınca inşa edildi diye halklar açısından önemsizdir veya mutlak düşmandır sonucu çıkarılmamalıdır. Tam tersine, ulus devletleri çok önemli kuruluşlar olarak görmek ve halkın demokratik toplum programıyla ilişki ve çelişkilerini düzenlemek gerekir. Demokratik toplum programları, ulus devletleri yıkıp kendilerinin devlet olmasını hedeflemezler. Ulus devletlerden kendi demokratik toplum projelerine anayasal uzlaşma temelinde saygılı olmalarını beklerler. Birlikte barış içinde ortak yaşamın temel şartı olarak, demokratik toplum projeleri ve uygulamalarının temel anayasal bir hak olarak kabulü-

1920-2000 yılları arasında uygulanan bu Kürtsüz ve Kürdistansız emperyalizm işbirlikçiliği artık uygulanabilir bir politika olmaktan çıkmıştır.

nü isterler. Birbirlerinin varlıklarını karşılıklı olarak tanımayı, bunu anayasal hüküm haline getirmeyi esas alırlar.

Açık ki, Kürdistan ve Kürtler, 2000'ler Ortadoğu-su'nun hem ulus devlet hem de demokratik toplum dengesinde etkin ve dinamik bir realite olarak yerlerini almışlardır. Türkiye Cumhuriyeti önderliğinde İran ve Suriye ile girilen anti Kürt ittifakının fazla başarı şansı yoktur. Çünkü kapitalist sistemin hesaplarına terstir. Bu yöndeki ittifak çabasının temelinde Kürtsüz ve Kürdistansız bir sistem işbirlikçiliği yatmaktadır. Ama özellikle İsrail ve ABD'nin bu yaklaşımı kabul etmesi artık mümkün değildir. 1920-2000 yılları arasında uygulanan bu Kürtsüz ve Kürdistansız emperyalizm işbirlikçiliği artık uygulanabilir bir politika olmaktan çıkmıştır. Irak'la zaten ittifak içinde inşa edilen Kürt ulus devletinin yakında İran, Suriye ve Türkiye tarafından tanınması güçlü bir olasılık dahilindedir. Fakat güçlük, bu tanınma karşılığında PKK ve KCK'nin tasfiyesinin dayatılmasından

kaynaklanmaktadır. Bu da boş bir taleptir. Bundan sonra Kürdistan'ın ve Kürtlerin kaderini hem KCK'nin demokratik toplum gerçeği, hem de Kürt burjuva ittifakın ulus devlet gerçeği iç içe ve belli bir yasal uzlaşma temelinde belirlemeye çalışacaklardır. Ortadoğu modern tarihinde ilk defa demokratik toplum erki ile ulus devlet erki birlikte rol oynamaktadır. Özellikle Irak, Afganistan ve İsrail-Filistin'de, hatta Türkiye'de yaşanan savaşlar ve yol açtıkları derin çıkmazlar Kürtler için önemli dersler içermektedir. Katı sınırlara sahip ulus devletçi politikaların kanlı geçmişlerini tekrarlamamak için ikili bir sistem, yani demokratik moderniteyi esas alan KCK ile kapitalist moderniteyi esas alan Irak Kürt ulus devletinin uzlaşmasına dayalı bir sistemi esas alacaklardır. Böylece reel sosyalizmin ulus devletçiliğinden de ders alınmış olacaktır. Kürtler ve Kürdistan ne ikinci bir İsrail ne de diğer ulus devletler gibi olacaktır. Hepsinin de içinde boğuştuğu temel sorunları aşan yeni bir modernite sentezinin öncü güçleri ve mekanı olacaktır.

VII.Bölüm: Ortadoğu Bunalımı ve Demokratik Modernite Çözümü DEMOKRATİK UYGARLIK MANİFESTOSU 5.KİTAP





Evin MUNZUR

Evrenin oluşumundan bu yana rakamsal verilerle belirlenemeyecek denli çok sayıda canlı, tabiatın var olan döngüsü (doğum-büyüme-ölüm) içerisinde yerini aldı. Lakin bu muazzam yaradılış sonucunda varlığını hissettiren tek bir gerçek yaşadığımız An'ın hakikatine ulaştı... FEDAILİKLE ÖRSELENMİŞ CEVHER!

İnsanlığın ilk varlık kazandığı ve kolektif emek, birliktelik üzerinden inşa edilen komünal yaşam, kendi öz değerlerinden uzaklaştırılarak devletli topluma geçilmiş, ardından da bu zihniyetin tüm çarpık ürünlerinin açığa çıkmasıyla beraber yaşamın büyüleyen şiirselliği yok olmayla karşı karşıya kalarak, insanlık adeta kendi özünden yoksun bırakılmıştır. Savaşlar, katliam ve talanların başlangıç tarihi ise bu cevherin egemen zihniyette işlenmesiyle başlamıştır. Bu başlangıç, yani cevherin hakikat kandilinden maruz bırakılışı, peşi sıra tüm tarih ve çağlar boyunca katmerleşerek günümüze dek kendini sürdürmeyi başarmıştır. Her geçen zaman cevher-i katliam makinelerinin yaratılmasına, yeni ve bir öncekinden daha vahşi ideolojilerin doğuşuna neden olmuştur. Tarihin derinliklerinden kökünü alan bu barbarlık ideolojilerinin günümüz temsiliyetini yapan çağdaş Leviathan ise Kapitalist Modernite olarak karşımıza çıkmaktadır.

Evrende var olan hiçbir "ŞEY" yok olmaz. Dönem ve var olan koşullar itibarıyla ya zayıflamıştır ya da gün yüzüne çıkmayı beklemektedir. Kapitalist Modernite en son ideoloji olarak karşımızda dursa da bu ideolojiyi, bir önceki ideolojilerden kopuk ele almak yanılgılı ve yanlış bir yaklaşım olacaktır. Şimdi var olan, dün; yarın var olacak olan ise şimdinin temsiliyetini yapmaktadır. Böylelikle bu gerçeklik, günümüzde bireyi yok etmeye ve tüm insanlık üzerinde saltanatını sürdürmeye çalışan ideolojinin kendini nasıl yarattığını ve bir üst aşamaya nasıl ulaştığını açıklamaktadır.

Kapitalist Moderniteyi doğru anlamak ve idrak edebilmek için çok uzaklara bakmak ve onu çok uzaklarda aramak yanlış olacaktır. Bireyin karşısına aldığı bir sistemi anlaması; ancak kendi varlığına ulaştığı topraklarda gerçekleşebilir. Bugün Kürdistan'ı doğru okumak, sistemin tüm oyunlarını teşhir etmekle eşanlamlıdır. Devletli toplum inşası ile beraber coğrafyamızın kıyımlardan geçirilmesi, sömürünün ana merkezi haline getirilmesi ve bu vahşi sistemin kendini bu merkezi yerden tüm dünyaya yayması, aslında insanlığı kendi evinde ele geçirmesi düşüncesine dayanmaktadır. Kürt halkı, tarihin ilk komünal değerlerinin oluşması ile beraber yeryüzünde varlık kazanan insanlığın tarihi gibi köklü ve derin bir geçmişe sahiptir. Henüz yok edici sistemlerin oluşmadığı dönemlerde kendi kültür ve öz kimliğini yaratmış olan bir halktır. Tarihi bu denli köklü olan bir halkın günümüzde bu denli yıpratılması ve yok edilmeye çalışılması ancak ve ancak Kapitalist Moderniteye karşı koruduğu öz varlığı, kültürü ve yürüttüğü mücadele ile açıklanabilir. Çünkü egemenliğe dayalı her sistem, kökleşmesinin önünde duran engelleri yok etmek için tüm yöntemleri uygular.

Her çağın bir dönüm noktası ve her varlığın yaşamasına neden olan bir hakikat ışığı vardır. Kürt halkının kendi tarihi ise direnişler ve yok olmaya karşı verilen mücadeleler ile doludur. 28 isyanın sonucunda yenilgi ile sonlanan direnişler, halkın moral ve maneviyat yoksunluğu yaşamasına ve bunun sonucunda ise yıllara dayalı uzun bir süre ölüm uykusunda kalmasına neden olmuştur. Bu yenilgisizlik hissiyatının kişilikte yarattığı ağır tahribatları kullanan Kapitalist Modernite tüm yöntemleri kullanarak umudu yok olmuş bir halkın özünü ele geçirmeyi hedeflemiştir. Çünkü kişiliği yok edip özü ele geçirmek, yok etmenin gerçek manasıdır. Ölü toprağın altında nefessiz ve umutsuz, yenilginin kabullenildiği ve pasifize olunmuş bir dönemde, Önderlik ideolojisi ve

PKK Hareketinin ortaya çıkışı halkın hakikat ışığına sarılmasını sağlamış ve bugün devasa büyüklüğe ulaşan devrimci halk mücadelesinin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Küçük bir grup ile başlayan bu mücadele bugün nasıl milyonların sahiplendiği bir ideoloji haline geldi? Bu soruya verilecek cevap kendi varlık ve anlamımıza ulaşmamızı sağlayacaktır.

PKK, partileşmeye gitmeden önce çekirdek grup halinde başlamıştır, devrim mücadelesine. İlk grubun fedai bir ruhla devrim aşkına sarılışı, yüce emek ve büyük bedellerle devrim yürüyüşünü kararlıca sürdürmesi o dönemin konjektüründe PKK'nın varlık kazanmasını sağlamıştır. Sistem tarafından yapılan tüm saldırıların devrim tutkusunu köreltmeye dönük olmasına rağmen; bileylenen keskin inanç ve kararlılık, fedai ruhun zafer yürüyüşüne yönelik saldırılar noktasında sistemin sonuçsuz kalacağını göstermiştir. Özellikle 12 Eylül darbesiyle beraber yok etmeye dayalı gelişen yeni sistem, adeta tüm devrimci kesimlerin üzerinden silindir misali geçmeyi ve tüm sesleri yok edip sadece kendi varlığını yaşatmayı hedeflemiştir. Yoğun işkence, katliam ve darbeye güçlenen sistemin bu yüzünü en vahşi şekilde gösterdiği yer olarak tereddütsüz Diyarbakır cezaevi örneği gösterilebilir. Ancak Diyarbakır cezaevinde bu yüzüyle amaçlanan ne varsa, PKK karşısında başarısızlığa mahkûm olduğu gibi PKK mücadelesinin de bir üst merhaleye taşınmasına neden olmuştur. Diyarbakır cezaevinde öncü kadrolardan Mazlum Doğan'ın eylemiyle başlayan, ardından dörtlerin ve Kemal Pir'lerin eylemleriyle devam eden direniş çizgisi bir meşale olmuş ve bu anlamda Diyarbakır cezaevi vahşetini bertaraf ederek mücadelenin önünde duran karanlığı aydınlığa çevirmiştir. Tüm baskı ve zulümlere cevap vermek ve halka olan bağlılık sözüne layık olmak için; 18 Mayıs gecesi ölümsüzler kervanına katılarak adeta bedenleri ile ateşle dansa tutu-

şan Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Eşref Anyık ve Mahmut Zengin arkadaşlar Fedailiğin muazzam yüceliğini bizlere göstermiştir. Fedailik ve bağlılık sözle değil, ancak eylemle gösterilir dercesine şeb-i aruz misali eyleme yürümek ve ateşin bedeni erittiği AN' da "ATEŞİ GÜRLEŞTİRİN SÖNDÜRMEYİN" diyebilmek, Önderliğin yarattığı kutsal yoldaşlık ve ruh ile açıklanabilir ancak. Dörtlerin eylemi için "Kararın amacı

kadar, içeriği ve gerçekleşme biçimi de müthişti. Mutlaka bütün yönleriyle anlamak; yaşam, halk ve militan gerekçemiz haline getirmek her "namusluyum, bağlıyım," diyenin temel görevidir" değerlendirmesinde bulunan Rêber APO, bu fedai ruhun, özgürlük yürüyüşümüzün her evresinde doğru okunması gerektiğini ve bunun da mücadeleye namusluca bağlılık göstermenin en önemli gerekçesi olduğunu vurgulamıştır. Çünkü namus ve bağlılık kelamla değil ancak anlamla amaca ulaşabilir.

1996 yılı da sistemin, Önderliği imha etmek için yürüttüğü özel savaş konsepti ile bilinir. Dönemin Başbakanı Tansu Çiller öncülüğünde uluslar arası güçlerle birlikte gerçekleştirilen 6 Mayıs komplosu, tehlikenin boyutlarını ve uluslar arası güçlerle yürütülen işbirliğinin hangi boyutta olduğunu göstermiştir bizlere. Ama Önderliğin öngörüsü sayesinde hazırlanan bu tuzak amacına ulaşamamıştı; ancak belirtmek gerekir ki Önderliğin yaşamı ilk defa bu denli tehlikeye girmişti. Buna karşılık Önderlik varlığının kutsaliyetini ve onsuz bir yaşamın sistemin imhası anlamına geleceğini de göstermek gerekiyordu. Henüz mücadele içerisinde 2 yıldır yer

alan ancak yıllarla ölçülemeyecek denli derin anlam ve hakikat yüceliğine ulaşan Zilan yoldaşın kendini fedai eyleme önermesi ve bu eylemi tek başına gerçekleştirmesi sisteme verilecek en büyük cevap ve en ağır darbe olacaktı. Tarih 30 Haziranı gösterdiğinde "yaşam iddiası çok büyük olan" bir kadın görülecekti, Dersim meydanından. Ve saatler eylem vaktine vurduğunda ise herkes Önderliğe nasıl yoldaş



Fedailik ve bağlılık sözle değil, ancak eylemle gösterilir dercesine şeb-i aruz misali eyleme yürümek ve ateşin bedeni erittiği AN' da "ATEŞİ GÜRLEŞTİRİN SÖNDÜRMEYİN" diyebilmek, Önderliğin yarattığı kutsal yoldaşlık ve ruh ile açıklanabilir ancak.

olunurun cevabını bulacaktı kıvrıcık saçların gölgesinde. Ve Zilan yoldaşın ardında bıraktığı mektubunun her harfi fedailikle örülen ruhun bir yansıması olarak kalacaktı bizlere...

"İnsanlığı tercih etmek Zilanların dilinden ve düşüncesinden olmakla mümkündür. Şahadetlerin toplam ifadesi, ideolojik donanımın üst düzeyde temsili, duygunun, düşüncenin bireyi aşarak, toplumun örgütlü dili haline geldiği Zilan gerçeği ile kurumlaşarak, kurtuluş çizgisinin somut ifadesi olmuştur. Bu nedenle özgür yaşam uğruna ne varsa; ulusal aşk, özgür kadın ve erkek, her türlü geriliğin reddine dayalı ilkel bir yaşam, bunun içinde düşmana karşı müthiş bir kin ve kıyasıya savaşım, Zilanlaşma çizgisinin kapsamıdır. Bu çizgi, ideolojik ve felsefik olduğu kadar, duygunun en üst düzeyde temsilidir. Onunla yürüyenler eylemde, yaşamda, örgütlülükte, sevgi anlayışında, tarz ve tempoda militanca yaklaşımların sahibi olmaya çalışanlardır." (ÖNDER APO)

Her eylem özgürlük mücadelesini bir üst aşamaya taşıma amacını taşır. Her eylem ardılları olacağı yoldaşlara Önderlik çizgisinde kararlılığın ve fedailişmenin rehberliğini yapar. Ve her eylem anlamın sırrına ulaşanlardan yeni fedailerin doğmasına vesile olur. Mücadele yürüyüşümüzde 2012 yılı final yılı olarak hedeflendi. Ve artık tüm yaratımların meyvesini almak ve Önderliğin Demokratik Modernite paradigmasını yaşamsallaştırmanın zamanı olarak belirlendi. Büyük kahramanlık ve direnişlerin sergilendiği, varlık ve yokluk mücadelesinin topyekûn yürütüldüğü tarihi bir yıl oldu bizler için. Rojava Kürdistan'ında halkın Önderlik paradigmasını pratikleştirdiği, verilen bütün bedellere rağmen Demokratik Özerkliğin inşasından vazgeçmediği, aştan önce özgürlük diyen bir halk ve savaşçıların yüce yaratımlarının her gün tarih yazdığı yine kuzey Kürdistan'da Gerillanın alan tutma hâkimiyetiyle düşmanı yenilgiye uğratması ve son olarak da 3.Büyük Zindan Direnişi olarak adlandırılan zindandaki yoldaşların bedenlerini açlığa yatırmaları topyekûn direnişin 2012 yılında yeni bir tarih yazımı olduğunun en somut göstergeleri olmuştur. Tüm bu direnişler ve kahramanlıklar sistemin oldukça zorlanmasına neden olduğu gibi Önderlikle yeniden görüşmelerin yapılmasının koşullarını da oluşturmıştır. Beyaz katliam ile halkın değerlerinden uzaklaştırılmak istenmesi, yeşil faşizm ile yeni bir sistemin kurumsallaştırılmaya çalıştırılması, böylece Kürdistan coğrafyası ve özgürlük mücadelesinin topyekûn imha ile karşı karşıya kalması, yeni bir direniş hamlesinin başlatılmasının önemini göstermiş ve artık devrim koşullarının oluşturulması ve paradigmanın somutlaştırılmasına karar verilmiştir. 2012'nin muntazam direniş hamlesinin yaratımla-



rı 2013'ün başından itibaren meyvelerini vermeye başlamıştır. Ancak her eylem öncesi bir kıvılcım yakılır ve her direniş öncesinde bir eylem gerçekleşir. Ancak böyle hakikatine ulaştırılır amaçlar.

2011 yılı ve öncesi sistemin topyekûn imha konseptini pratiğe geçirmeye çalıştığı bir yıl olmuştur. Rebér APO'ya uygulanan tecridin ağırlaştırılması, siyasetçi, avukat, profesör, öğrenci, akademisyen, gazeteci gibi tüm kesimlere yönelik tutuklama furyasının başlaması, gerillaya karşı kimyasal silahların kullanılması ve son olarak halka karşı yapılan Roboski katliamı, işletilen konseptin boyutunu yansıtmaktaydı. Artık tüm bu saldırılar karşısında ya yok olacaktık ya da Önderlik etrafında topyekûn direnişe geçerek varlığımızı elde edecektik. Ve bu doğrultuda 2012 Mayıs'ında, yeşil sermayenin merkezi haline getirilen Kayseri ilinde gerçekleşen fedai eylem, topyekûn direnişin ilk kıvılcım ateşini yaktı. Ve o kıvılcım Dağ, Ova ve Zindan Direnişiyle alev topuna dönüşerek Rebér APO'nun direnişine yoldaş olmaya çalıştı. Eriş Gever ve Andok Farqin arkadaşların eylemi Mazlumların, Dörtlerin, Zilanların yarattığı direniş ve fedailik geleneğinin devamcısı ve Hakikat! Anlam! Ve AN'ı AN' da yaşamının temsili oldu.

Dinlenen, okunan geçmiş direnişler masalsı tarzda gelir kimilerine; oysa Kayseri eylemini yapan fedai arkadaşlar, evrende hiçbir şeyin yok olmadığı gibi, PKK tarihinde de direniş çizgisinin her zaman sürdürüldüğünün destansı örneği olmuşlardır bizler için. Onları doğru anlamak ve bu eylemi doğru okumak önderliğin dörtlerin eylemi için belirttiği gibi her yurtseverim, militanım diyenin temel görevi olmaktır. Ve ardılları olacağımız bu yüce değerlerin vasiyetini başta kişiliğimizde yerine getirmemek yine bu vasiyeti unutmak, en büyük ihanet olacaktır onurlu yürüyüşümüze...



İnsanlığın Son Büyük Sözcüsü Apo'dur

Etruş kampında asayişteyken kamp yürütme üyesi bana:
-Bize uğra işin var, dedi.

O dönemde KDP'yle ilişkilerimiz gergindi. Binlerce kahramanın gönlünde yatan tarihi kutsal hacca gidebileceğimi hayal bile edemiyordum. Belki binlerce çocuğumuz son nefesinde O'nun ismini anarak şehadete gitti. O'nu görmeden can verdiler ülke topraklarında. O süreçte sağlığım iyi değildi. Başkan Apo'yu görmeye gideceğimi duyunca hastalıklarım bir anda geçivermişti. Dokuzuncu aydı. Kampın etrafında hareket edemiyorduk. Her tarafta KDP'lilerin pusuları vardı. Dolunay olmadan kamptan çıkıp gitmemiz gerekiyordu. Hacca gider gibi hazırlandım, ömrüm boyunca en büyük isteğim gerçekleşiyordu. Çiyayê Spi üzerinden gidecektik. Çiyayê Spi'de dinlendikten sonra sınırı geçecektik. Bir yandan O'nu görmenin sevinci, diğer yandan da halktan insanlar olarak O'nun büyük çabalarına denk bir emeği verememenin ezikliğini yaşıyorduk. Tüm yaşamım boyunca yaşayamadığım farklı bir heyecanla atıyordu kalbim. İkinci olduğunda bizim grubu Dicle nehrinin kenarına götürdüler. Gerillalar güvenlik önlemlerini sıkı sıkıya almışlardı. Çünkü bizim grubun çoğunluğu halktı. Irak sınırını geçip Suriye sınırlarına girdiğimizde artık O'nu göreceğim umudu daha da artıyordu.

Derik'te bir yurtsever ailede kaldık. Ertesi gün Kamışlo'ya gittik. Kamışlo'dan trenle Şam'a gitmek üzere hazırlandık.

Zaten gece boyunca O'nu göreceğim heyecanımla uyuyamadım. Tren vagonu birkaç kişilik grubumuza dar geliyordu. Tren yolculuğu boyunca O'nu göreceğim anı düşünüyordum. Bizimle gelen kurye:

-İstasyonda indiğimizde ben nasıl hareket edersem siz de öyle hareket edeceksiniz, dedi.

Biz de söylediklerini harfi harfine yerine getirmeye çalıştık. İner inmez bizi bir otobüse bindirdiler. Kısa bir yolculuktan sonra Kürtçe okulun bulunduğu kampa vardık. Orada yüzlerce gerillayla karşılaştık. Yüzlerce gerillayı bir arada görünce kalp atışlarımız da hızlanmaya başlıyordu. Kampa ulaştıktan sonra kamp sorumlusu:

-Başkan kampa gelecek, O'nunla birlikte yemek yiyeceksiniz. Zaten arkadaşlar hazırlıkları yapıyor, dedikten sonra biz daha bir sabırsızlandık. Saatler bir türlü geçmek bilmiyordu. Başkan öğleye doğru gelecekti. Dört gözle geleceği anı beklerken, saat on buçuğu bulmuştu artık. Kendimizi O'nu göreceğimiz ana o kadar kilitlemiştik ki en ufak bir seste irkiliyoruz, ha geldi gelecek derken, nihayet o insanı bir hoş eden, alıp götürün sesini duyduk. Sesini ilk duyduğumda yanımdakilere:

-Bu O'nun sesidir, dedim.

Ve gerçekten O idi, gelmişti ve bizi bahçeye girmeden önceki merdivenlerde bekliyordu. Bizi görür görmez gülerek:

-Hey eski Kürtler, sizler ölmüşsünüz, ben size ne yapayım, dedi.

O'nun bu sözlerini duyunca biz de uçacak gibi olduk. O'nun sıcaklığıyla gidip selamladık. Zaten kısa bir süre sonra yemeğe geçtik. Yemekte hepimizin öz geçmişini, köyünü, ailedeki şehitleri ve katliamları tek tek ayrıntılı bir biçimde sordu. Sıra bana geldiğinde şehit çocuklarımı, katliamları söyledim. Nerele olduğumu sorduğunda "Piranlıyım" dedim. Ben Piranlı'yım deyince Başkan hemen:

-Amed yakınlarındaki Piran mı? Dedi. Ben:

-Hayır Başkanım, Uludere'nin bir köyüdür. Bize Malbata Zada diyorlar. Dokuz on hanedir, dediğimde, Başkan araya girip:

-Heval Mehmet çok şehidin var, deyince oradaki yönetim: "Başkanım orada her ailenin iki-üç şehidi var. Partiye çok bağılar" deyip öz geçmişlerimiz hakkında bildiklerini Başkan'a aktardılar. Bana:

-Oğulların ne zaman, nerede şehit düştü? Dediğinde şahadet tarihlerini söyledim. Bana:

-Heval Mehmet yanlışsın. Harun '94'ün sekizinci ayının beşinde Kela Mem'e şehit düştü. Sen on ikisinde diyorsun, yanlış biliyorsun, dedi ve ardından: "Emin nerede şehit düştü?" diye sordu.

-O da '95'te yedinci ayın on ikisinde Zaxo ovasında bir çatışmada şehit düştü. Kampa cenazesini getirdiklerinde bana söylemediler. Halbuki kendi elimle giydirip kuşandırıp devrime adamıştım. Onları devrime adadığım gün ya şehit ya da yaralanacaklarını biliyordum. Bana söylemeleri gerekiyordu. Mademki Dihok'a yaralı getirdiler, Dihok'ta şehit şehit düştükten sonra bize söylemeleri gerekiyordu. Çünkü eşi, annesi, kız kardeşi oradaydı. Ben o zamanki yönetim için "ihanetçiler" bile demiştim, dedim.

-Bak hele. Şimdi gel de bunun hesabını ver. Neden ihanet ediyorsunuz. Neden kendisine oğlunun şahadetini söylemiyorsunuz? Neden böyle eksiklikler yapıyorsunuz, diyerek benim öfkemi biraz dindirmek istedi.

-Başkanım bunu Ararat benim başıma getirdi. Ertuş kampındaki parti temsilcisiydi. Bunlar ihanet ediyorlar. Yaptıkları çok kabul edilebilecek bir şey değil, ben onlardan daha güvenilir biriyim, dedim kendi kendime.

-Elbette sen onlardan daha güvenilirsin, dedi.

O'nu dinlerken yeniden yaratılan tarihin derinliklerine gidip geliyorduk. Halkına olan bağlılığı gerçekten etkileyi-

ciydi. İnsan olgusuna çok değer veriyordu. Sürekli ilgileniyor ve soruyordu. Keşke her insan O'nu yakından birkaç dakika da olsa gözlemleyebiseydi. Yaşamımızda bizim bile ilgilenmediğimiz ayrıntılarla ilgilenmesi bizleri şaşırttığı gibi yaşamımız boyunca gördüğümüz büyük değerlerin farkına varmamıza neden oluyordu. Her gece eğitimlere giryorduk. Bildiriler, ülkeden gelişmeler okunuyor, Akademi öğrencileri kapsamlı bir şekilde değerlendirmeler yapıyordu. Başkan her çözümlemeye başladığında genel dünya durumundan Kürdistan'ın durumuna kadar değerlendiriyor, onun da içinde PKK ve PKK'deki insanı anlatıyordu. Sürekli daha büyük savaşların önünü almak için çaba harcadığını belirtiyordu. Ölen bir gerilla da olsa, bir türk askeri de olsa büyük acı duyuyordu. Savaşın daha kontrollü olması için savaş komutanlarını eleştiriyordu. Çoğu zaman savaş komutanlarının eksikliklerinin özeleştirisini de veriyordu. Günlük olarak nerede bir arkadaş şehit düşmüşse örnek veriyor, yaşanan yanlışlıkların üzerinde sığı sığına duruyordu. Bazen de o kadar öfkeleniyorduk ki:

-Anaların, babaların çocukları kuzu mu? Gel de APO kırk milyon Kürde hesap ver. Ben gerekirse halka hesap veririm. Ama sizler o ana kuzularını ölüme sürerken bunu hiç düşünmüyorsunuz, diyordu. O konuştuğunda insanlık konuşuyordu adeta. O insanlığın son büyük sözcüsüdür. İnsanlığın geleceği açısından duyduğu kaygıları dile getirirken büyük bir acı duyuyordu. Şehitlere çok büyük anlam ve önem veriyordu. Hatta "Şehadete gidecek insanlar için ben bir köprüyüm" diyordu. Bırak gerillayı bir insan bile gereksiz yere yaşamını yitirdiğinde bir hücresi ölüyordu adete. Bizlerden yüzlerce kat acı çektiği yüzünden okunuyordu.

Bir-iki hafta sonra bizi iki gruba ayırdılar. Bazı arkadaşlar Kürtçe kampına, bazı arkadaşlar da Türkçe kampına gittiler. Gidişimin üzerinden birkaç gün geçtikten sonra sağlıklı arkadaş beni çağırıp doktora gönderdi. Başkan sağlık durumunun iyi olmadığını bildiği için hemen doktora gönderilmemi istemişti. Bir hafta hastanede yattım. Bana, git gez, diyordu. Dislerimi yaptırmamı istediğinde "Hayır Başkanım olmaz" dediysemde Başkan ısrarla gülererek:

-Ben seni burada tamir edip göndereceğim, diyordu. Başkanın istemi üzerine gidip dişlerimi de yaptırdım. Dislerimi yaptırdıktan sonra başkan bana:

-Seni yeniledim, gençleştin, diyerek takılıyordu.

Her geldiğinde beni de yanına alıp dolaştırıyor, fotoğ-

Altmış altı yaşında olmama rağmen O'na verdiğim sözün gerekliliklerini yerine getirmek için gerektiğinde dişimi tırnağıma takıyor ve çalışıyordum. Tüm yaşamımı, kalan ömrümü de O'nun özgürlüğüne adıyorum.

raf çekiyorduk. Bir gün elimden tutmuştu, o anı kalıcılaştırmak istediğindendi ki fotoğrafçı arkadaşına kızarak:

-Çek, ben mi her zaman çekmeni söyleyeceğim, dedi.

O zaman bana:

-Başkanından bir şey anladın mı? Diye sorunca ben;

-Başkan bilimdir, kalptir, anlamdır, ruhtur, ülkedir, halktır, şehittir, halk sızsız hiçbir şeydir. Siz bizim her şeyimizsiniz, cevabını verdiğimde hiçbir şey söylemeden kafasını salladı.

Bir insan konuştuğunda can kulağıyla dinliyordu. Kürdistan'ın her karış toprağı O'nunla aydınlandı. Gittiğimiz her yerde O da bizimle geziyor, konuşuyor, dinliyor, dinliyordu. Geçilen her çeşmede, yürünen her patikada, her caddede O var. Öyle ki sanki Kürdistan'ı karış karış dolaşmış gibiydi. Her yerini tanıyordu. Nehirlerini, çayırırlarını, derelerini, tepelerinin hepsini biliyor ve tanıyordu. Bizim doğup büyüdüğümüz yerlerle ilgili bilmediğimiz birçok yeri O bize tanıtıyordu; nerededir, taşı toprağı nasıldır, neresinde nasıl bir çeşme var, tepelerinin nasıl olduğunu anlatıyordu. Çünkü O'nun yetiştirdiği insanlar her yerde vardı. O Kürdistan için büyük bir eser yarattı. O'nun söyledikleri karşısında ruhum, vicdanım, yüreğim sızlıyordu. Bazen O'nun söyledikleri karşısında duygulandığımı, üzülüğümü görünce hemen üzüntümü dağıtmak için farklı bir konudan bahsederdi.

Başkanla uzun bir birlikteliğim olmasa da O'nunla olan kısa fakat dolu birlikteliğim unutamayacağım kadar derin izler bıraktı bende. Kendimi O'ndan ayrılmaya hiç hazırlamadığım bir anda çalmıştı kapıyı ayrılık. Bir gün bizi olağanüstü bir şekilde toplayarak toplantı yaptı. Hepimiz büyük bir merakla ne söyleyeceğini bekliyorduk. İçeri girer girmez:

-Etruş kampını oradan taşıyacaklar, halk zor durumdadır. O yüzden acilen gitmemiz gerekiyor dedikten sonra hazırlıklarımızı yapmaya başladık. Başkan son kez bizimle yemekli bir sohbet yapacaktı. Yemeğe gideceğimiz gün, bana:

-Harun ve Emin'in babası gel, seninle son bir kez daha yemek yiyelim, diyerek beni yanına çağırdı, birlikte gittik. Önce birlikte bir güzel yemek yedik, daha sonra bol bol fotoğraf çektik. Sofradayken kendisi ekmeği parçalayıp ağzına koyuyordu. Unutulmaması gereken bir ayrıntı daha var. Sahadan ayrılmadan önce herkesin sözü alınır. Bizde oradan geçen herkes gibi söz verip ayrılacaktık. Grubumuz tek tek söz vermek için kürsüye çıkacaktı. O an insanın yüreğini hem bir burukluk hem de büyük bir heyecan sarar. Grubumuz sırasıyla sözünü vermeye başladı. Herkes söz verdikten sonra Başkan:

-Heval Mehmet sende gel sözünü ver, deyince ben:

-Başkanım ben söz vermeyeceğim. Kürt haindir, biz Kürtler bedbahtız. Burada söz vereceğiz ama yarın da hain çıkacağız, dedim.

Ağzımdan çıkan o sözle birlikte Başkan bana dakikalarda sarıldı ve:

-Ax ax saf Kürtler. Heval Mehmet, Kürt hain değil, dedi. O'nun öyle demesine karşılık ben:

-Başkanım atalarımız böyle demiş, dedim. O zaman ben Başkan'a "İç mücadeleyi çok geliştireceğime dair söz verebilirim" dedim.

Sözler bittikten sonra sıra uğurlama törenine gelmişti. İçtimaya giren arkadaşlarla tek tek vedalaştık. Başkan diğer bütün gruplar gibi bizim grubu da kapıya kadar getirdi. Elimi tutup:

- Heval Mehmet hangi topraklara gidersen git, sana güveniyorum, vurursun. Kötülük yapanları döv, inisiyatif senindir. Bu konuda serbestsin. Siz Kürdistan'a gidiyorsunuz. Keşke Kürdistan dağlarındaki damlayan, çamurlu mağaraların birinde benim de yerim olsaydı. Ben de baharda damlayan bir mağarada olsaydım, der demez biz kendimizi tutamadık. O'nun bu sözleri karşısında kendimize hakim olamadık ve gözyaşlarımız birbirini kovalamaya başladı. Başkan'ın da gözleri doldu ama ağlamadı.

Araba hareket edeceği zaman:

-Heval Mehmet siz de Dicle suyunu içtikten sonra 'Apo'ya selam eskiye devam' demeyin, dedi.

Altmış altı yaşında olmama rağmen O'na verdiğim sözün gerekliliklerini yerine getirmek için gerektiğinde dişimi tırnağıma takıyor ve çalışıyordum. O benim betonlar altındaki ruhsuz bedenime can verdi, beni ayağa kaldırdı. O yüzden ben de milyonlarca Kürt gibi varlığımı O'na borçluyum. O'nu görkemli karşılamak, başarılarla karşılamak için gece-gündüz layık olmanın mücadelesini veriyorum. Herhalde O'nunla bu kez görüşme fırsatına sahip olmaya çağım. Yaş ilerledikçe ölüme yaklaşıyor. Fakat yine de son bir kez ölmeden önce görmek isterim. Doya doya sarılmak isterim. Her birimiz bir Apo'yuz. O bunu büyük emekleriyle yarattı. Başkan Apo her şeyimizde; ekmeğimizde, aşımızda, içtiğimiz suda, her şeyimizdedir. Nasıl ki Hz. Muhammet İslamiyet için büyük gelişmeler yarattıysa Başkan Apo da Kürtlere bilinç verdi, bir parça ışık yarattı.

O'nu her düşündüğümde O'na verdiğim sözü yenileyerek yeni güne başlıyorum. Tüm yaşamımı, kalan ömrümü O'nun özgürlüğüne adıyorum. Bir kez daha canlı canlı sesini duymak, O'nun altın sözlerini bir daha dinlemek geri kalan yaşamımdaki büyük istemimdir.

Özgür Önderlik**Özgür Ülke****YOKSA**

Özgür RONI

Kırk yılı aşan özgürlük mücadelemizin tarihi sonuçlarla karşı karşıya olduğu yeni ve tarihi bir dönemece girmiş bulunmaktayız. Hareket ve halk olarak 2012 yılında Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde kapsamlı bir mücadele hamlesini geliştirdik. Bu yıl içinde hareketimizin pratikleştirdiği hamle askeri, siyasi, örgütsel ve ideolojik alanda çok yönlü bir mücadelenin geliştirildiği kapsamlı bir süreci ifade etmektedir. 2012 yılı mücadele hamlesi, düşmanın tasfiye konseptini tümüyle boşa çıkaran nitelikte gelişmiştir. Bu hamlemiz sürecin yönünü ve doğrultusunu belirlemiş, hareket olarak üst bir aşamayı yakalamamızı sağlamıştır. Önder Apo'nun İmralı'da sergilediği direniş, halkımızın Önderlik ve Hareket etrafında sergilediği bütünlüklü ve örgütlü duruş, zindanlarda gelişen tarihsel direniş ve Rojava'daki devrimsel çıkış Türkiye devletinin ve uluslar arası güçlerin tüm planlarını boşa çıkarmıştır. Bu süreçle birlikte Hareketimiz, uluslararası ve bölgesel gelişmeleri içeren siyasi dengelerde dikkate alınmak ve hesaba katılmak durumundaki önemli bir aktör konumuna ulaşmıştır.

Önderliğimiz, mücadelemizin ulaştığı bu düzeyin açığa çıkardığı kazanımlar ve konum üzerinden Kürt sorununun nihai çözümünde kesin sonuç almayı hedefleyen; Türk devletinin özellikle geliştirdiğimiz devrimci hamle karşısında ve yine son iki yılda bölge siyasetinde yürüttüğü politikalar sonucunda içte ve dışta yaşadığı çözümsüzlüğü ve tıkanmışlığı da görerek kendi inisiyatifleriyle yeni bir süreç geliştirmiştir. Bu süreç tamamen Önderliğimizin hâkimiyetinde ve onun belirlediği plan-projeler temelinde yürümektedir. Öyle söylendiği ve sanıldığı gibi Akp'nin yürüttüğü bir süreç kesinlikle değildir. Bu hamleyle birlikte Ortadoğu, Önder Apo ve bölgede halkların en örgütlü gücü olan PKK öncülüğünde demokratik modernite devriminin şafağını yaşamaktadır.

**BARIŞ DA
YOK**

Biliyoruz ki Ortadoğu'da bugün tarihsel önemde gelişmeler yaşanmaktadır. Kapitalist emperyalist güçlerin, Ortadoğu halklarına zorla dayattığı 20. yüzyıldan kalma statücülük anlayışı, bugün meşruluğunu ve geçerliliğini yitirmiş, tasfiye olmakla karşı karşıya kalmıştır. Tarihsel, toplumsal, etnik ve dinsel çelişkiler üzerinden adı konulmamış bir 3. Dünya Savaşı Ortadoğu'da yürütülmektedir. Ortadoğu, tarihte olduğu gibi, günümüzde de bir kez daha insanlığın yönünü belirleyebilecek bir konumdayken, çok çelişkili ve çok müdahaleli bir alan olduğu için değişik güçlerin mücadele ettiği bir alan haline gelmiştir. Demokrasi ve özgürlük güçleri ile uluslararası hegemonik güçler ve statükocu güçler arasındaki mücadele halen tüm şiddetiyle devam etmektedir. Böylesi karmaşık çelişki ve çatışmaların odağı haline gelen Ortadoğu'da sürecin nereye evrileceği, dengelerin nasıl ve hangi güçlere dayalı şekilleneceği konusunda Suriye'nin konumu bölgenin geleceğini belirleyen temel kilit durumundadır. İki yılı aşkın bir süredir tam bir iç savaşı yaşayan Suriye, bu anlamda tüm gelişmelerin veya tüm çelişki ve çatışmaların odağıdır.

Faşist AKP hükümeti öncülüğündeki sömürgeci TC devleti, Suriye üzerinden bölgedeki dengelerde konum kazanma ve bölge siyasetinde etkili olmakta oldukça hevesli bir duruş içerisine girdi. Bu işgalci ve yayılmacı siyasetin, Suriye üzerinden açıkça ortaya çıktığı bir gerçekliktir. Türkiye devleti, Suriye'deki savaşa neredeyse doğrudan müdahil olmuştur. Türkiye, bu siyasetle bağlantılı olarak, Özgür Suriye Ordusu adı altında hareket eden fakat içeriden bazıların daha çok çete grupları gibi örgütlendiği silahlı gruplara kendi sınırlarını açmış, lojistik, askeri ve siyasi her türlü desteği vermiş, hatta gruplar içerisine kendi silahlı güçlerini katarak savaşa bizzat dâhil olmuştur. Suriye rejiminin yıkılması, orada etkinlik

kurmak ve yayılcı politikalarından sonuç almak amacıyla fiili askeri müdahalenin gelişmesi için oldukça ısrarcı olmuştur. Ancak ABD başta olmak üzere bölgeye müdahalede rol üstlenen uluslararası güçler, Türkiye'nin izlediği taktikle yaklaşmamış daha uzun süreli davranarak hareket etmiştir; ancak Türkiye'nin Suriye politikasından istifade etmeye de çalışmışlardır. Türkiye'nin Rojava Kürdistan'ında da etkinlik kurmaya çalıştığı, provokatif girişimleri örgütlediği birçok olayda görülmüş, açığa çıkmıştır. Fakat Türkiye bu kirli çabalarına rağmen, Suriye politikasında boşa çıkmış, beklediği sonucu alamamıştır. Geldiğimiz aşamada Türkiye, Suriye'ye yönelik politikasında başarıya ulaşmasa da, buraya yönelik planlarından ve hesaplarından vazgeçmiş değildir. Bu kadar karmaşık bir hal almış olan Suriye'de hareketimiz, yürüttüğü yaratıcı, bağımsız politika ile, Ortadoğu'da üçüncü bir çizgi ve güç olarak dengelerde ve siyasette temel bir aktör haline gelmiştir. Böylece bölgede istikrarın sağlanmasında, demokratikleşme ve halkların kardeşliğini esas alan çözüm

Her şeyden önce çekilmeyle beraber gerilladan boşalan yeri doldurmak halkımızı, değerlerimizi koruyarak onların öz savunmasını daha da güçlendirmek bu temelde yapılan her saldırıyı misliyle cevaplandırmak gerekmektedir.

yaklaşımımızın en köklü ve gerçekçi çözümü içerdigi bugün çok daha net olarak ortaya koyulmuştur.

Rojava'da Kürt halkının öncülüğünde gelişen 19 Temmuz Devrimi'yle, Kürt yerleşim yerlerinde halkın söz sahibi olması ve demokratik özerklik temelinde tüm toplumsal kesimleri de içine alacak şekilde bir sistemi hayata geçirilmesi yepyeni bir dönemi ifade edip; herkes tarafından kabul gören bir gerçeklik olmuştur. Suriye'de bundan sonra iktidara kim gelirse gelsin, Kürtler bu topraklarda hak ettiği şekilde yer alacaktır; bunun gerisine düşen bir konumda olmayacaktır. Bu süreçte Rojava'da Apocu geleneğe sahip Kürt halkının örgütlü kimliği ile KDP geleneğinden gelen kimi grupların ulusal birliğe, ortak demokratik örgütlenmeye ve ortak savunmaya gelemeyen anlayışı da yoğun bir mücadelenin sebebi olmuştur. Bu anlamda Rojava'da devrimci halk çizgisiyle KDP çizgisi yoğun bir mücadele içerisinde olmuştur. YPG'nin

halkı savunmada ortaya koyduğu direniş, halkın kendi kendisini yönetecek bir örgütlülüğe ulaşmada attığı adımlar ve daha birçok önemli gelişme Önderliğimizin paradigmasının pratikleşmesi açısından çok önemli kazanımlar olarak ortaya çıkmıştır.

Değerli Yoldaşlar,

Görüldüğü gibi hem Kürdistan'da hem Avrupa'da ve giderek tüm dünyada siyasal ve toplumsal anlamda yaşanan bu sancılı duruma karşın, Önderliğimiz Amed Newrozunda yaptığı açıklamayla yeni bir mücadeleye dönemini ilan etti. Anlaşılabileceği gibi bu süreç tarihsel bir dönem olduğu kadar halk olarak varlık mücadelemizde önemli bir dönemeci ifade etmektedir. Ya mücadele tempo ve tarzımızı eskisini çok aşan bir düzeyde yürütüp bu süreci zafere taşıyacağız ya da bu tarihi fırsatı tepmiş olacağız. Bu nedenle Kürdistan yurtsever devrimci gençliği olarak her zamankinden daha aktif, en üst düzeyde katılımı örgütlenme-eylem etkinlik çalışmalarımıza yüklenmek durumundayız. Final dönemini yaşadığımız ve zafere bu kadar yakın olduğumuz bu dönemde yüzde yüz başarı temelinde Kürt gençliğinin bulunduğu her alanda örgütlenerek çalışmalara katılması tarihsel bir borç olmuştur. Bu tarihi görevlerimize sahip çıkarak şehitlerimizin umutlarını zaferle taçlandıralıyız. Yeni sürecin mücadele şekli değişmiş olsa da amacımızda hiç bir şekilde bir gerileme veya bir değişim yoktur. Değişen sadece mücadele araçlarıdır. Gerillanın geri çekilmesiyle görev ve sorumluluklarımız artmıştır. Her şeyden önce çekilmeyle beraber gerilladan boşalan yeri doldurmak halkımızı, değerlerimizi koruyarak onların öz savunmasını daha da güçlendirmek bu temelde yapılan her saldırıyı misliyle cevaplandırmak gerekmektedir. Bugüne kadar mücadelemizin her evresinde fedai bir ruhla öncülük misyonunu yürüten Kürdistan yurtsever gençliği bu süreçte de geçmişten edindiği tecrübelerle beraber daha aktif ve güçlü bir duruşun sahibi olacaktır. Bu nedenle yeni dönemde düşmanın geliştireceği her gözaltı, tutuklama, ve saldırıya karşı misliyle cevap verilmelidir. Bir Kürt genci tutuklandığı zaman kıyametleri koparmalıyız. Bir kişiye bir cop darbesi vurulduğu zaman yüz tane, bin tane taş atma hakkına sahip olduğumuzun bilinciyle hareket etmeliyiz. Bu süreçte özellikle halkı ve güncel siyaseti sürekli diri tutmak zorundayız.

Gerilla bu konuda önemli bir etki yaratıyordu. Şimdi geri çekilmeyle beraber bu etkiyi Kürt gençliği olarak eylemlerle, serhildanlarla ve her yerde örgütlenip kitleleşerek sürdürmek durumundayız.

Sömürgeci TC devleti Kürt gençlerine dönük özellikle ajanlaştırma, fuhuş, uyuşturucu gibi en soy-suz ve onur kırıcı politikalarını dayatmakta ısrar etmekte, bu politikalarını Kürt gençlerinin bulunduğu her yerde ama özellikle Kürdistan'da giderek sistemleştirmek istemektedir. Bunun üzerinden Kürt gençliğini mücadele değerlerinden ve tüm ahlaki değerlerinden uzaklaştırarak dejenere etmek istemektedir.

Kürt gençliğinin buna artık yüksek bir sesle dur demesi gerekiyor. Ülkemiz Kürdistan'ın artık her mahallesinde uyuşturucu satılmakta, her türlü ahlak ve toplum dışı ilişkiler yaygınlaştırılmak istenmektedir. Kürt gençliği tüm bunlara gözlerini yummamalı, kabul etmemeli, karşısında durmalıdır. Bu kirli işleri yapanları bulundukları her yerde teşhir etmeli ve bu kişilere karşı her türlü müdahaleyi gerçekleştirip, ülkemizi bunlardan temizlemelidir.

Diğer bir nokta ve en önemli husus olarak da Kürdistan gençliğinin gerilla saflarına katılması önümüzdeki sürecin gidişatı açısından da belirleyiciliğini korumaktadır. Kürdistan gençliğinin akp'nin oyalama ve imha politikalarına heves etmemesi ve bu noktada akp'nin süreci sabote etmesini engelleyecek temel mücadele yöntemi olarak gerilla saflarında yerini alması ve bunun niceliğini her zamankinden çok daha fazla arttırması, halkımızın varlığının güvencesi olan gerillayı büyütme bağlamında en önemli amacımız olmalıdır. Gerilla gücünün Kürt halkı için ne anlam taşıdığı artık yadsınamaz bir gerçektir.

Kürt halkının adı bile yokken bugün tüm dünyada kabul görür bir konuma gelmesi, gerillanın eşsiz ve kahraman direnişiyle oldu. Dahası bu gün yaşadığımız bu süreç büyük anlamda 2012'de gerillanın alan tutma taktiği temelinde geliştirdiği operasyonlar ve yarattığı destanlarla gelişti. Ortadoğu gibi kaynar kazan halindeki bir coğrafyada bir halkın bir dakika bi-

le öz savunmasız kalması, yok olması demektir. Yani sıra kapitalist moderniteden kopmanın ve özgürleşmenin temel ölçütü, yeni ve en anlamlı yaşamın oluşturulduğu gerilla saflarına katılmakla mümkündür. Bu aynı zamanda sisteme en büyük darbe ve en büyük isyan anlamına gelip, köleliğin zincirlerini kırıp özgürlük yoluna girmektir. Katılımı savaşın durması ya da başlamasıyla alakalı bir durum olarak ele almamak gerekir. Gerilla kendini yeni ve özgür bir yaşama adanmakla eşdeğerdir. Elbette ki bunun yanında inkâr ve imha sistemine karşı Kürt halkının, özgürlük mücadelemizin garantisi olacaktır. Bu noktada tekrar belirtmemiz gerekir ki Önderliğimiz halen esaret altındadır ve ülkemiz hala sömürgeci-

lerin tahakkümü altındadır. Şunu iyice bilince çıkarıp, pratiklerimizle düşmana da hissettirebilmeliyiz: ÖZGÜR ÖNDERLİK ÖZGÜR ÜLKE YOKSA BARIŞ DA YOK! Bu doğrultuda Önderliğimizin ve ülkemizin özgürlüğünü sağlayıncaya kadar hiçbir engel tanımadan, hiçbir basit kaygıya girmeden yönümüzü özgürlük saflarına çevirmeliyiz.

Sonuç olarak şu unutulmamalı ki başlayan bu yeni mücadele süreci, Önderliğimizin tarihsel emekleri, eşsiz direnişi, şehitlerimizin kahramanlıkları, destansı duruşları ve halkımızın verdiği büyük bedellerle yaratılan kazanımlar üzerinden gelişmiştir. Önderlik, şehit-

ler ve halkımızın somutlaşmış ifadesi olan PKK'nin öncülüğünde gelişen özgürlük mücadelemizin açığa çıkardığı siyasi, askeri ve örgütsel gelişmeler, Apocu felsefenin, fedaice mücadele tarzı ve özgür yaşam paradigmasının militan ve toplumsal yaşamda somutlaşması, Kürt sorununun demokratik çözümünü ifade eden bu yeni sürecin temellerini oluşturmuştur. Önderliğimizin "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Etme Süreci" olarak tanımladığı yeni mücadele sürecine girerken, Önderliğimize ve kahraman şehitlerimize, fedakâr halkımıza bağlılığımızı bir kez daha yineliyor, mücadelemizi Önder APO'nun mutlak özgürlüğü temelinde 18 Mayıs şahitleri ruhuyla yürüteceğimizin sözünü veriyoruz.

Ya mücadele tempo ve tarzımızı eskisini çok aşan bir düzeyde yürütüp bu süreci zafere taşıyacağız ya da bu tarihi fırsatı tepmiş olacağız. Bu nedenle Kürdistan yurtsever devrimci gençliği olarak her zamankinden daha aktif, en üst düzeyde katılımı örgütlenme-eylem etkinlik çalışmalarımıza yüklenmek durumundayız.



Röportaj

“ÇÖZÜMÜN YÖNTEMİNİ KÜRT HALKININ KARARLI MÜCADELESİ BELİRLEMİŞTİR”

Kürdistan ve Kürt halkının özgürlüğünü elde etme mücadelesinde bugün çok önemli bir eşikteyiz. Bu tarihsel direniş süreci, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın 2013 Newroz'u'nda startını verdiği Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesi ile bambaşka bir boyut kazanmıştır. Diğer yandan son 1 Mayıs İşçi Bayramı ve 6 Mayıs Denizlerin anma etkinliklerinde yaşanan AKP saldırıları ve bu saldırılar karşısında geliştirilen direniş, bu hamle sürecinin önemini Türkiye devrimci, demokrat kesim açısından da göstermiş ve bu anlamda tüm yurtsever, devrimci, demokrat kesimlerin bir arada mücadele etme gerekliliğini bir kez daha gündeme getirmiştir.

Yurtsever Gençlik Dergisi olarak Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın başlattığı Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesini; bu hamle süreci içinde yurtsever, devrimci, demokrat gençlik kesimlerinin rolünü ve 1 Mayıs ile 6 Mayıs'ta somutlaşan AKP saldırılarını, saldırılar karşısında alınacak; güçlü bir sol muhalefete de işaret edecek uzun vadeli önlemleri, bu doğrultuda yepyeni bir mücadele alanı açan HDK'nin Gençlik Bileşenleriyle değerlendirdik.

Büke Temizler/SDP Gençlik Üyesi

Kürt Halk önderi Sayın Abdullah Öcalan'ın başlattığı Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesini geliştirilen süreç bağlamında nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öncelikle yaşanan sürecin Türkiye'de yaşayan bütün ezilenler ve ötekileştirilenler açısından umut verici olduğunu düşünüyoruz. Kürt halkının yüzyıllardır verdiği mücadele ve ödediği bedeller bugün insanlarımızın barışa olan inancını daha fazla somutlaştırmış, direnişin sonucunun zulmün ve esaretin kapılarını nasıl teker teker parçaladığını herkese göstermiştir. Ancak bu süreçte en dikkat edilmesi gereken nokta barışın Akp'ye bırakılmayacak kadar ciddi bir mesele olduğu gerçeğidir. Çünkü yaşananlar egemenler tarafından gösterildiği gibi Kürt halkına bahsedilen bir süreç değil, Kürdistan coğrafyasında verilen direnişin sonucudur. Akp'nin yaratmaya çalıştığı durum ise bütün bu mücadelenin ve Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan'ın sürece dair attığı olumlu ve samimi adımların altını boşaltmak is-

temesidir. Sonuç olarak sürecin hem Kürt Özgürlük Hareketi hem Türkiye Sosyalist Hareketi açısından önemli olduğunu ve bu yönde dik ve ısrarlı olmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Bilindiği gibi gençlik, toplumun öncü dinamizmini oluşturuyor. Bir gençlik örgütlenmesi olarak çalışmalar yürüten HDK Gençlik Meclisi demokratik çözüm sürecinde bu öncülük misyonunu nasıl gerçekleştirebilir?

Yıllardır kendi içimizde de çok tartıştığımız ve yaratabilmek için çok çaba harcadığımız ortak mücadele aracına yönelik en somut adımı, hepimizin de kabul edeceği gibi HDK olarak yarattığımızı düşünüyoruz. Çok geniş bir çevreyi kapsayan yapımızın ayaklarının yere daha sağlam basabilmesi için de gençliğin çok önemli olduğunu biliyoruz. Bir toplumun yanlış yönlerini törpülemenin, değiştirebilmenin en gerçekçi yolu gençliğin yanlış algılarını yıkmaktan geçmektedir. Yıllardır bu topraklarda yaşanan savaşın etkisinin doğrudan genç nüfus üzerinde yaşandığını düşününce süreçte en büyük görevin



HDK Gençlik Meclisine düştüğünü görmek hiç de zor olmayacaktır. Bizler barışın, savaştan daha zor olduğunu biliyoruz. Bu topraklarda kan üzerinden rant sağlayan, savaş üzerinden ekonomik kazanımlara odaklananlar olduğu düşünülünce barış süreci, provokasyonlara önceki süreçlerden çok daha açık bir süreçtir. Bu noktada barış için ısrarcı olmak demek taşın altına elini sokmaktan öte ellerimizin o taşın altında parçalanması demektir. Süreci örmek ve topluma bunu aşılama bizim en önemli görevimizdir. Yani her yerde onurlu bir barışı anlatmak, sürecin egemenler tarafından anlatılmasına karşı; emekçiler, ezilen halklar ve ötekileştirilenler açısından ele alınmasını sağlamamız gerekmektedir.

Rıdvan Özkerim/ EMEK Gençliği

Ulus devlet mantığıyla yürüyen AKP iktidarı ne oldu da birden "çözüm sürecine" girdi, AKP'yi bu noktaya getiren nedenler sizce nasıl tanımlanabilir?

Aslında ortada birden girilmiş bir çözüm süreci yok. Uzun bir sürecin parçası olarak değerlendirilmeli. Gerek ulusal sermayenin ulus-devlet ihtiyacı, gerek dökülen kan üzerinden iç politikada çıkar elde etme düşüncesi yıllardır sermayeyi kısır bir çözüm-süzlük sürecine itmisti. Kürt halkına karşı her türlü savaş ve düşmanlık politikası yürütüldü. Dünya üzerindeki politikaların değişmesi ile uluslararası sermayenin TC'ye biçtiği rol de değişti. Ortadoğu'da Filistin, Irak, Afganistan işgallerinden sonra Suriye ve İran hedefe kondu. Ortadoğu'da gücünü halktan alan silahlı bir gerilla ordusu her türlü emperyalist

planı bozma potansiyeline sahiptir. Doğal olarak PKK, emperyalist planlar için bir tehdit oluşturuyor. Bu yüzden Kürt sorunu, Türkiye'nin sorunu olmaktan çıkıp uluslararası bir sorun haline geldi. Bu sorunu çözmek Türk egemen güçlerinin önünde uluslararası bir görev olarak duruyor. AKP'nin kendi çözüm anlayışı çerçevesinde ilk adımları Kürt Açılımı ile başladı. AKP, bir yandan liberal bir bakış açısıyla Kürt sorununu halk arasında tartıştırdı; devlet eliyle Kürtçe yayın yapan televizyon kanalı kurdu. Diğer yandan Erdoğan'ın "Kadın da olsa çocuk da olsa ne gerekiyorsa yapın!" tutumuyla halka karşı düşmanlığını da saklamadı. PKK ve KCK operasyonları ile binlerce kişiyi tutukladı; binlercesini de uzun yargı süreci ile baskı altına almaya çalıştı. AKP, bu dönemde AKP'li Kürt vekilleri de öne sürerek Kürt halkı ile PKK'yi birbirinden ayırmaya çalıştı. Gerek tutuklamalar ile gerek sınır içinde ve sınır ötesinde askeri operasyonlar ile PKK'yi bitirmeye çalıştı. Ancak Kürt halkının iradeli tutumu ile bu "çözüm" yönteminin başarılı olamayacağını anladı. Kürt halkının yıllardan beri verdiği özgürlük, barış ve kardeşlik kavgası çerçevesinde çözüm için diyalog talebi sonunda karşılığını buldu ve devlet Öcalan ile görüşmek zorunda kaldı. Sermayeyi çözüme zorlayan durum ile Kürt halkının çözüm talebi farklı zeminlerde dursa da çözümün yöntemini Kürt halkının kararlı mücadelesi belirlemiştir. Görüşmelerin başlaması çözüm için olmazsa olmaz bir adımdır; fakat ilerleyen süreçte belirleyici olan yine halkın iradesi olacaktır. Kürt halkı bu Newroz'da barış iradesini ortaya koymuştur. Tür-

kiye'de yaşayan diğer halklar da aynı iradeyi gösterecek sürecin olumlu sonuçlanması için çaba harcamalıdır.

Taksim'de kutlanması planlanan 1 Mayıs İşçi ve Emekçi Bayramı, akp tarafından uygulanan polis terörü ile boşa çıkarılmak istenirken, yetersizlikler olsa da güçlü bir direnişle karşılaştı. 1 Mayısta gelişen bu direniş dinamiğinin sürekliliğini sağlamak ve mevcut yetersizlikleri bertaraf etmek için önümüzdeki süreçte nasıl bir yol ve yöntem izlenmelidir?

Kürt halkının yüzyıllardır verdiği mücadele ve ödediği bedeller bugün insanlarımızın barışa olan inancını daha fazla somutlaştırmış, direnişin sonucunun zulmün ve esaretin kapılarını nasıl teker teker parçaladığını herkese göstermiştir.

Hükümet her ne kadar Taksim alanının inşaat halinde olduğunu ve kaza riskine karşı bu yıl alanı kapattığını söylese de bunun mücadeleye ket vurmak için bir bahane olduğu ortadadır. AKP'nin insan hayatına ne kadar önem verdiği Kürt sorunu, çalışma koşulları, kadın hakları, eğitim, çevre, sağlık vs. hangi alandaki politikasına bakılırsa bakılsın görülebilir. 1 Mayıs günü de can güvenliği nidaları altında insanların canına kastettiler. Yirmi binin üzerinde polis ile halka saldıracaklarına, birkaç yüz işçi ile inşaat alanının etrafına güvenlik önlemi alınsa sorunsuz bir 1 Mayıs geçirilebilirdi. Bu 1 Mayıs'ta dikkat çekilmesi gereken başlıca iki kesim, medya ve emek örgütleridir. Gelenekselleşmiş sol siyaset ve sendikalar, 1 Mayıs sürecindeki sorumluluklarını yerine getirmemenin üzerini, alan tartışmaları ile örtmeye çalıştılar.

1 Mayıs'ın nerede kutlanacağı elbette önemlidir; ancak kendi meslek kollarındaki işçilere ulaşmaya çalışmayan, hatta kendi üyesi işçilerle bile süreci tartışmayan sendikalar Taksim tartışmaları ile kendi sorumsuzluklarını manipüle etmeye çalışıyorlar. Bunlar mücadeleye zarar veren tutumlardır. Burjuva medya da 1 Mayıs sonrası sadece Taksim'i ve çatışmaları gösterdi. Bu iki tutum aynıdır. Oysa Türkiye'nin geneline bakıldığında önceki yıllara göre daha yaygın daha kitlesel kutlamalar oldu. Taşeronlara karşı

işçiler ve metal işçileri taleplerini daha yüksek sesle dile getirdiler. Bugünlerde gerçekleştirilen THY ve metal işçilerinin grevleri 1 Mayısın önemini herkese göstermektedir. Bu direnişin sürekliliğini sağlamak her alanda ayakları yere basan, talepleri belirlenmiş, kesintisiz bir mücadele ile mümkündür.

Kutbettin Yalçın /BDP Gençlik Meclisi Üyesi

Demokratik çözüm hamlesi çerçevesinde, Türkiye'deki sol-sosyalist gençlik örgütleri başlatılan bu sürece daha aktif bir katılımı hangi temelde gerçekleştirmeliler?

Sol-sosyalist gençlik bu sürece kendi özgürlük değerlerinin inşası gibi yaklaşmalıdır. Çünkü on yıllardır sol, sosyalist, devrimci, demokrat, yurtsever gençliğe dönük imha ve sindirme politikaları son hızıyla devam etmektedir. Denizler, Mahirler, İbrahimler özgürlük ve bağımsızlık uğruna darağaçlarına gittiler, katledildiler, işkencelerden geçirildiler. Ser verdiler sır vermediler. Bugün ise baktığımızda Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan tarafından başlatılan ve O'nun inisiyatifinde devam eden sürecin başarıya ulaşması durumunda Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin idealleri de doğasında gerçekleşir. Yani başarıya ulaşan demokratik kurtuluş ve özgür yaşamı inşa süreci beraberinde bir özgür örgütlenme ortamı sağlar. Özgürlük hareketi biz Denizlerden, Mahirlerden, İbrahimlerden bayrağı devraldık diyor. Dolayısıyla sol, sosyalist, devrimci, demokrat çevreler de Özgürlük Hareketinin yere düşmesine izin vermediği bayrağı ileriye götürmek için bu süreçte özgürlük hareketinin yanında durmak suretiyle rolünü oynayabilir.

Son zamanlarda üniversitelerde merkezleşen faşist saldırılara karşı yurtsever, devrimci ve demokrat üniversite gençliği tarafından ciddi bir duruş sergileniyor. Sadece faşist saldırıları püskürtmede değil, üniversite gençliğinin dünyayı değiştirme iddiasında da önemli ve tarihsel bir yeri olan 68 devrimci kuşağı, bu aşamada nasıl canlandırılabilir?

Açıkçası üniversite gençliğine dönük gelişen saldırılar her ne kadar Hizbul-Kontra ve faşist saldırıları gibi görünse de özünde sömürgeci emperyalistlerin saldırılarıdır. 68 kuşağı da Güney Amerika'da başlayan ve tüm dünyaya yayılan bir serhıldan hareketiydi. 68 kuşağı hareketi de sömürgeci emperyalist güçlere karşı duyulan öfkenin pratiğe yansımış biçimiydi. Yani halklara dönük geliştirilen sömürü politikaları şeklen değişmiş olsa da özünde değişen hiç bir şey yoktur. Dolayısıyla son süreçte gelişen üniversite

te serhildanları da bana göre 68 kuşağı ruhunun güncellenmiş halidir. Güncellenmiş halidir diyorum; çünkü ortada 68 kuşağını miras olarak devralmış 40 yıllık mücadele tecrübesine sahip Özgürlük Hareketi mücadelesi vardır. Bu noktada Serhildanlar sırasında gözlemlediğim bir örneği paylaşmak istiyorum. Örneğin Dicle Üniversitesinde gençlere helikopterle gaz bombası bombardımanı yapılırken gençler de tek savunma aracı olan taşlarla helikoptere karşı kendilerini savunuyordu. Bu bile direniş ruhunun geldiği aşamayı göstermesi bakımından önemlidir.

Elifnur Yaman/ESP-SGDF Üyesi

Bugün sol muhalefetin içinde bulunduğu durumu da ele alırsak Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın başlattığı hamle sürecinden beklentileriniz nelerdir ve güçlü bir sol muhalefet duruşu sergilemek açısından bu sürece katılımınız hangi düzeyde olacak?

Kürt ulusal demokratik hareketi, Akp'nin 2011-2012'deki imha saldırılarını püskürttü. Tutuklamaları, saldırıları serhildanlarla ve zindanlardaki açlık grevi direnişi ile boşa çıkarttı. Rojava'da gerçekleşen ulusal devrimle birlikte devlete müzakere masasından başka şans bırakmadı. Müzakere masası, Akp'nin Kürt ulusal demokratik hareketine yönelik askeri yoldan ezme çizgisinin iflasını gösteriyor.

Kazanılan mevziler ve gelinen süreç, mücadeleden bitmediğinin, daha da büyütürken ilerletilmesi gerektiğinin ifadesidir aslında. Kafalardaki soru işaretlerini silen/silecek olan da mücadeleyi yükseltmek olacaktır. İçinde yer aldığımız Halkların Demokratik Kongresi'nin önemi tam da buradadır. HDK Fırat'ın doğusundan batısına uzanan eldir. HDK ile barışçı kitle hareketini geliştirmek, Türk halkı üzerinde şovenist etkiyi kırma imkânı veriyor. Bu hem halkların eşitliği hem de sosyalist mücadelenin gelişimi bakımından büyük bir öneme sahip. HDK'nin Karadeniz toplantılarına baktığımızda Akp'nin de yaklaşımı görülmektedir. HDK heyetinin Sinop, Samsun'da yaptığı toplantıların Akp eliyle provoke edilmesinin ardından 'akıl adamlar' ortaya çıktı. HDK'de cisimleşen cephesel mücadele, bir yanıyla Akp diktatörlüğünün hesaplarını bozacak, bir diğer yanıyla MHP-CHP-İP ittifakının oluşturduğu 'Milli Merkez'de cisimleşen anlayışın karşısında duracaktır.

Sosyalist gençler olarak Kürt ulusal demokratik hareketinin onurlu-demokratik barış mücadelesini ve Rojava'da gelişen ulusal devrimi en içten devrim-



ci duygularımızla selamlıyoruz. Yeni süreçte Türkiye'den demokratik barış ve özgürlükler için vereceğimiz ses, bölge halkının sesine ses katacaktır. Emperyalistlerin ve bölge gerici devletlerinin oyunlarını bozacak olan bu durumun bilinciyle mücadeleyi yükselteceğiz.

Devletin 6 Mayıs'ta Deniz'lerin anmasına karşı gösterdiği tahammülsüzlükle açığa çıkan polis terörünü özellikle bu süreçte yoğunlaştırmasını neye bağlıyorsunuz? Gençlik olarak bu saldırılar karşısında nasıl bir duruş sergilenmelidir?

Deniz'ler, Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya gibi devrimci önderler bölge halklarının mücadelesinde ortak bellektir. Antiemperyalist gençliğin mücadelesine önderlik ederek 6. Filoyu denize döktüler. Filistin'le dayanışmak ve onlardan öğrenmek için Filistin'e savaşmaya gittiler. Türkiye'de silahlı mücadeleyi başlattılar. İdam sehpasına çıkmadan af dilemelerini beklediler, dizleri yere değmedi. 'Yaşasın Marksizm-Leninizm' 'Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği' diyerek tabureyi tekmelediler. Devletin saldırısı bir yanıyla bu ortak bellekten bir diğer yanıyla Taksim'de şekillenen belleğe yöneliktir. Taksim ise 1 Mayıs 1977'dir. Katillerden hesap sormak, Akp'ye karşı durmak demektir. Akp meydanların adını da unutturmak istiyor. Ezilenleri şehir merkezlerinden uzaklaştırmak istiyor. Akp bir taraftan masada ter dökerken, Ortadoğu'da kanlı hesaplar peşindeyken içerde ses istemiyor. Sosyalist gençler olarak, 'Denizleşeceğiz' demek saldırılara karşı verilecek cevabın özetini oluşturuyor aslında. 71'in bize anlattığı, bugün Kürt halkının Türk halkının kulağına fısıldadığıdır; 'sen yanmazsan ben yanmazsan nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa'. Bu, örgencilerin işçi direnişlerinde soluduğu havadır. ODTÜ'de yanan ateşle Dicle arasındaki bağıdır.



SÖMÜRGEÇİ MAŞA HİZBUL-KONTRA

Zana AZADİ

Dicle Üniversitesi saldırılarıyla birlikte yeniden gündeme giren Hizbul-Kontra... Niye hep, PKK'nin, stratejik adımlar attığı dönemlerde bir anda yeraltından çıkarılır bu Hizbul-Kontra Çeteleri. Hizbul-Kontra Çeteleri ne tesadüfler oluyor ki, PKK'nin kuruluşundan beri hep PKK'ye karşı bir kontra tetikçi güruhu olarak gündemleşiyor.

PKK'nin temelleri 1973 yılı Newroz'unda Ankara Çubuk Barajı'nda atılıyor. 1973-1978 yılları ağırlıkta ideolojik grup çalışmasının tamamlandığı, partileşmeye evrilen aşamaya tekabül ediyor. PKK, Kürdistan'da bir daha sökülmecek şekilde kök salmaya başlayınca, "Sahte ve Karşıt- İslam"ın stratejisini ne İngiltere boş duruyor ne de varlığını Kürtlerin soykırımından geçirilmesi üzerine kuran T.C boş duruyordu. İngiltere, PKK'ye karşı ateşleyecek bir fitil arıyor, o fitili buluyor, ateşleyecek kıvama getiriyor ve müttefiki TC'ye teslim ediyor. Peki o fitil kimdi? O fitil, İngiltere'nin tüm özgürlük hareketlerini bastırmada kullandığı yegâne güç olan Karşıt-İslamcılardı. Çünkü Kürdistan'ı, dörde bölen İngiltere'ye karşı, Kürdistan'ın dört parçasını birleştirecek bir stratejiyle ortaya çıkan bir hareket vardı, artık. O hareketin adı, PKK idi. PKK'nin başarıya ulaşması demek, İngiltere'nin Ortadoğu'dan sökülmesi demekti. İngiltere, bunu gördüğünden hemen harekete geçti.

PKK'nin önünü almak için, kendi ajanları Pakis-

tanlı Muhammed Han Kayani aracılığıyla, Ankara Siyasal okuyan Hüseyin Durmaz'ı (Velioğlu) buldu. Hüseyin Durmaz (Velioğlu) adına The Ummah (Ümmet) adlı İngilizce bir dergi çıkardılar. Velioğlu, derginin hem sahibi hem de yazı işleri müdürü gözüküyordu. İlginç olan şey, Velioğlu, sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü olduğu, İngilizce çıkan The Ummah dergisinin çıkış dilini bilmiyordu. Yani Hüseyin Velioğlu, İngilizce bilmediği halde, İngilizce çıkan bir derginin hem sahibi hem de sorumlu yazı işleri müdürü idi. Esasta her şey bir oyundan ibaretti. İngilizler, bu dergi vasıtasıyla Hüseyin Velioğlu'nu hem eğitiyor hem de finanse ediyordu. Böylece Türk Özel Harp Dairesi'ne teslim edecekleri, Hizbul-Kontra Çete'sinin alt yapısını hazırlıyorlardı. Şubat 1978'de bunun adını atan İngiltere, 1979 yılında Hüseyin Velioğlu'nu kullanıma açarak, Türk Özel Harp Dairesine teslim etti. Hizbul-Kontra Çetesi Şefi Hüseyin Velioğlu, 1979 yılında Türk Özel Harp Dairesinin emin ellerindeydi. PKK'nin temelleri Ankara'da atılmıştı, fakat güç olması Kürdistan dönüşüyle sağlanmıştı. Hizbul-Kontra'nın da temelleri, İngiltere ve Türk Özel Harp Dairesi'nin ortak bir planı olarak Ankara'da atılmıştı. PKK, Kürdistan'a dönüş sağlayarak güç olmuştu. Güç olduğu yerde ancak önü alınabilirdi. Türk Özel Harp Dairesi bunu bildiği için Hüseyin Velioğlu'nu Batman'a gönderdi. Batman'da, Özel Harp Dairesi Şeflerinden General Temel Cingöz'ün himayesinde PKK'ye karşı Hizbul-Kontra Şefi olarak piyasaya sürüldü. Yurtseverlere karşı girdiği Petrol-

İş seçimlerini kaybetti. Yurtseverlere karşı Batman Belediye Seçimlerini de kaybettiler. Fakat Belediye seçimlerini kazanan yurtsever Edip Solmaz'ı da katlettiler.

Özel Harp Dairesi Başkanı Kemal Yamak, Amed Zindanlarında Hizbul-Kontra Çetelerini Devşiriyordu

T.C.12 Eylül Askeri Darbesi'yle birlikte, Amed Zindanı şahsında PKK'yi yok ederek, Kürtlüğü tümünden bitirmenin projesini yürürlüğe soktu. İnsan aklının sınırlarını aşan düzeyde işkence ve Türkleştirme yöntemlerini devreye soktu. Bunun için Özel Harp Dairesi Başkanı General Kemal Yamak, 1981-1984 yılları arasında, Amed Zindanı işkenceleri sırasında Amed Sıkıyönetim Komutanlığı'na getirildi. Kemal Yamak, bir taraftan Amed Zindanı'nda yaptığı işkencelerle PKK'li kadroları teslim olmaya zorluyor, bir taraftan da diğer örgütlerin davalarından gözaltına alınan, tutuklananlardan teslim aldığı, PKK'ye karşı savaşmak üzere Hizbul-Kontra Çeteleri'ne aktarıyordu. Yılmaz Yalçiner adlı Hizbul-Kontra elemanını da, çocuklar koğuşundaki yurtsever aile çocuklarını Hizbul-Kontra laştırmak için özel olarak görevlendirmişti. Darbe dönemi öyle bir hal almıştı ki, Kürt örgütleriyle ilişkisi olan, olmayan on binlerce insan gözaltına alınmış, hemen hemen büyük bir kısmı zindana atılmıştı. Zindan'da direnen ve işkence zulmünü yenen tek hareket PKK idi. Gözaltında ve zindanda düşürülenler, ağırlıkta Hizbul-Kontra elemanı yapılıyordu. Hizbul-Kontra elemanı yapılanlar daha sonra yurtsever Kürt halkına ve PKK'ye karşı savaşırılmak üzere tetikçi eğitiminden geçiriliyorlardı. PKK'nin Uzun Süreli Halk Savaşı Stratejisi çerçevesinde, Kürdistan'da gerilla savaşı başlatacağının bilgisine sahip olan T.C. buna karşı kont-gerilla yöntemlerini devreye sokmuştu. Bu amaçla Hizbul-Kontra Tetikçileri'ni eğitiyordu. Dini silah olarak kullanmak dışında, elinde geçerli bir argüman bulunmuyordu. Hizbul-Kontra Çeteleri'ne dini maske olarak takacaktı.



Hacı Bayuncuk, rakısını içer, Amed'in Yanık Köşk sokaklarında devamlı sarhoş gezer, Kürtleri katleder; ama hidayete erişmiş Hizbullahçı diye de, piyasaya sürülür.

Hizbul-Kontra Şeflerinden Hacı Bayuncuk, Özel Harp Dairesi Başkanı Kemal Yamak'ın Yetiştirmesidir

Devlet hızlı davranıyor. Fazlasıyla Hizbul-Kontra elemanını devşiriyordu. İşte bu devşirdiklerinde biri de aslen Çewlig'in Musyan aşiretinden olup, Amed'te büyüyen ve DDKD davasından örgütlerle ilişki olan olmayan bir örgüte üye olduğu gerekçesiyle gözaltına alınıyor, tutuklanıyordu) gözaltına alınan Hacı Bayuncuk'tur. Gözaltına alınan Hacı Bayuncuk'un sorgudaki duruşu teslimiyetçi oluyor. Amed Sıkıyönetim Komutanı ve Özel Harp Dairesi Başkanı General Kemal Yamak, Hacı Bayuncuk'un, zayıf kişiliğini çözer. Kendisine bir teklifte bulunur. "İleride

İslam maskeli Hizbullah adı altında bir Hizbul-Kontra Çete Örgütü kuracaklarını ve bunu yurtsever Kürt halkına karşı tetikçi olarak kullanacaklarını anlatır. Eğer bu örgütün şeflerinden biri olmayı kabul edersen, seni DDKD davasından yargılamayız, seni hemen serbest bırakırız" der. Hacı Bayuncuk, Özel Harp Dairesi Başkanı Kemal Yamak'ın, teklifini kabul eder. Hacı Bayuncuk, özel harp eğitiminden geçirilir. Bu defa kendisi tetikçi yetiştirmeye başlar. Hacı Bayuncuk, rakısını içer, Amed'in Yanık Köşk sokaklarında devamlı sarhoş gezer, Kürtleri katleder; ama hidayete erişmiş Hizbullahçı diye de, piyasaya sürülür. ANAP'ta milletvekili adayı bile yapılır. Kemal Yamak'ın direktifiyle mücahit-mütaahit olur. İhale üzerine ihale alır. Bu bilgiler nettir. Bu bilgileri aktaran Şehid Raman'dır. Hacı Bayuncuk, Şehid Raman'ın kardeşidir. Şehid Raman, PKK gerillası idi. 2000 yılı Mart ayında Çewlig'in Metan alanında Türk ordusuyla girdiği bir çatışmada şehadete ulaştı. Kendi gerilla arkadaşlarına verdiği vasiyetinde şunları anlatmıştı. "Kardeşim Hacı Bayuncuk, Özel Harp Dairesi Başkanı Kemal Yamak'ın yetiştirdiği bir Türk kontr-gerillasıdır. O, Kürt düşmanıdır. Hizbul-Kontra Şeflerindendir". Bayuncuk'un bir oğlu da (Halis) Hizbul-Kontra'dan El-Kaide'nin Kürdistan, Anadolu

sorumluluğuna transfer olur. Babasını tekfir eder. Kâfir ilan eder.

Babasını Katleden Hizbul-Kontra Fetvacısı Mehmet Sudan

Mehmet Sudan, Lice'nin Dêrcimte köyündendir. Hizbul-Kontra Çeteleri koordinesinde yer alıyor. Melle'dir. Fetva konusunda ön plana çıkmıştır. Fakat Karşıt İslamcı pratiğiyle, tipik bir İslam düşmanıdır. Babası Hacı Sabri, çok dindar, ahlaklı ve hümanist bir insandı. Amed merkez Melik Ahmet Caddesi'nde Riha Kapısı'na yakın bir yerde toptancı dükkanını işletiyordu. Temiz dindarlığı ve sağlam kişiliğiyle tüm Melik Ahmet Esnafları tarafından sevilirdi. Mehmet Sudan'ın Babası Hacı Sabri, oğlu Mehmet'in, Ergenekon ve JİTEM'e tetikçilik yaptığını öğrenince, dört beş defa oğlu Mehmet'le konuşur. Sömürgecilğe tetikçilik yapmanın hem kendi halkına hem de İslam dinine düşmanlık yapmak olduğunu söyler. "Bak oğlum bende dini iyi biliyorum. Hem de çok dindar bir insanım. Senin yaptığın Kürt halkının deyimiyle Hizbul-Kontralıktır" der. Aile fertleri bu olayın tanığıdır. Hizbul-Kontra Şefi Mehmet Sudan, babası Hacı Sabri'yi bu konuşmadan sonra katleder. Çok yaşlı, İslam dinine vakıf, namazı niyazında temiz, ahlaklı ve sağlam kişilikli babasını bile katledecek kadar gaddarlaştıran, sadistleşen kişiliklerden oluşmuş bir caniler topluluğudur Hizbul-Kontra Çeteleri. Babası Hacı Sabri'yi öldüren Hizbul-Kontra Şefi Mehmet Sudan canilikte benzerisizdir.

Hizbul-Kontra Stratejisi ve Taktikleri

Hizbul-Kontra'nın bizzat strateji ve taktikleri yoktur. Hizbul-Kontra, Türk Sömürgeciliğinin bir maşasıdır. Dolayısıyla Hizbul-Kontra Kafası da sömürgeci kafadır. Hizbul-Kontra'nın Doğru Haber Gazetesi'nde yayınlanan bir yazıda, BDP'yi suçlamak için

"devletin imkânlarını terör organizasyonlarında kullanıyorlar denmiş, BDP'lilere terör baronları ve baronçeleri, PKK yöneticilerine de terör şefleri" tanımı kullanılmıştı. Kürdistan'ın yer altı- yer üstü zenginliklerini "devletin imkânlarıdır" diyen zihniyet sömürgeci zihniyettir. Sömürgeci kafadır. Sömürgeci T.C, BDP'lilere "terör baron ve baronçeleri, PKK'lilere terör şefleri" dememiştir. Fakat Hizbul-Kontra Çeteleri bu sözleri kullandılar. Bu sözleri kullanan kafa sömürgeci kafadan daha fazla sömürgecidir. Kürt halkının yegâne temsilcisi olan PKK'ye, "Rehmetullah PKK" demek, Kürt halkına ölüm demektir. Sömürgeci Türk Devleti bile şimdiye kadar Kürt halkına ölüm sloganını atmamıştır. Ama Hizbul-Kontra atmıştır.

Hizbul-Kontra zihniyeti, sömürgeci zihniyettir

Hizbul-Kontra strateji ve taktiklerini de belirleyen Sömürgeci Türk Devletinin Ergenekon ve Ötüken Gladiolarıdır. 5 Kasım 2007'deki, Erdoğan-Bush görüşmesine kadar, Hizbul-Kontra Çeteleri'nin strateji ve taktiklerini belirleyen Eski Ergenekon idi. 5 Kasım 2007'den sonra ise, Hizbul-Kontra Çeteleri'nin strateji ve taktiklerini belirleyen Fetullahçı Ötüken Gladiosu'dur. Hizbul-Kontra Çeteleri'nin tüm strateji ve taktikleri, Ergenekon ve Ötüken Gladioları tarafından, PKK'nin strateji ve taktiklerine göre belirlenir. AİDSE neden olan HIV

Virüsü, nasıl vücuda girip hücrenin şekline girerek, teker teker tüm hücreleri yok ediyorsa, Hizbul-Kontra çetelerinin de misyonu öyledir. Attığı her adım PKK'nin taklidi şeklindedir.

İşte tek tek kanıtları:

✓ PKK'nin temelleri 1973 atıldı. İdeolojik grup aşamasını tamamlayarak, 1976'dan itibaren Kürdistan'a dönüş yaptı. Kürdistan'da kökleşti. Türk Özel Harp Dairesi, PKK'ye karşı Hizbul-Kontra'yı kurdu. 1979 yılında Hizbul-Kontra Şefi Hüseyin Velioğlu'nu Batman'a yolladı.

✓ PKK, 1982 yılında Uzun Süreli Halk Savaşı'nı



Kemal Yamak, bir taraftan Amed Zindan'ında yaptığı işkencelerle PKK'li kadroları teslim olmaya zorluyor, bir taraftan da diğer örgütlerin davalarından gözaltına alınan, tutuklananlardan teslim aldığı, PKK'ye karşı savaşımın üzere Hizbul-Kontra Çeteleri'ne aktarıyordu.

başlatmak için silahlı grupları Bekaa Vadisi'nden Kürdistan'a gönderdi. Özel Harp Dairesi Şefleri Kemal Yamak ve Temel Cingöz'ler aynı dönemde kurdukları Hizbul-Kontra'yı harekete geçirdiler. Amed Zindanında, Yılmaz Yalçiner denetiminde tetikçi Hizbul-Kontra elemanlarını eğitmeye başladılar. Hacı Bayancuk gibi Hizbul-Kontra Şeflerini, özel harp eğitiminden geçirdiler. Binlerce tetikçiyi, Kürt yurtseverlerini katletmek amacıyla kontr-gerilla eğitimine aldılar.

İngiltere, PKK'nin önünü almak için, kendi ajanları Pakistanlı Muhammed Han Kayani aracılığıyla, Ankara Siyasalda okuyan Hüseyin Durmaz'ı (Velioglu) buldu. Hüseyin Durmaz (Velioglu) adına The Ummah (Ümmet) adlı İngilizce bir dergi çıkardılar. Velioglu, derginin hem sahibi hem de yazı işleri müdürü gözüküyordu. İlginç olan şey, Velioglu, sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü olduğu, İngilizce çıkan The Ummah dergisinin çıkış dilini bilmiyordu.

✓ PKK, Kürdistan'da eyalet örgütlenmesi, Anadolu'da saha örgütlemesine gitti. Kürdistan'da Botan, Zagros, Behdinan, Amed, Merdin, Gap, Tohlidan, Dersim, Erzurum, Serhat, Xerzan Eyaletlerini kurdu.

Anadolu'da Akdeniz, Ege, İç Anadolu, Marmara, Karadeniz gibi saha örgütlenmelerini kurdu. Türk Gladiosu (Ergenekon) da Hizbul-Kontra'yı Kürdistan'da eyaletleri şeklinde örgütledi. Anadolu'da da, PKK'nin örgütlenme tarzı neyse, aynı tarzda Hizbul-Kontra'yı örgütledi.

✓ PKK, 1984 yılında Türk Devleti'ne karşı devrimci halk savaşını başlattı. Türk Ergenekonu'da, 1984 yılından itibaren Hizbul-Kontra'yı tetikçi olarak kullanmaya başladı. Hizbul-Kontra Çeteleri, sokak-

larda Kürt yurtseverleri enselerinden vurarak teker teker katletmeye başladılar.

✓ Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın, 1999 yılında esir düşmesinden sonra, PKK yeni mücadele stratejisi olan meşru savunma stratejisini esas aldı. Ateşkes ilan etti. Türk Kontr-gerillası, PKK ateşkesinden sonra, Hizbul-Kontra'ya ihtiyacının kalmadığını görerek, Hizbul-Kontra'yı atıl bıraktı. Tetikçi katil olarak kullandığı Hizbul-Kontra elemanlarının konuşmamaları için bir kaçını öldürdü. Hizbul-Kontra'ya ihtiyacı kalmadığı için bazılarını da hapse attı. Bunu yaparak Hizbul-Kontra'nın devletten bağımsız bir kontra örgütü olduğu imajını vermeye çalıştı.

✓ PKK, 1 Haziran 2004'de tekrardan devrimci halk savaşının silahlı ayağını devreye sokunca, Türk Gladiosu, tekrardan Hizbul-Kontra'yı hortlatmaya başladı. Değişik dernek isimleriyle Hizbul-Kontra Çeteleri'ni örgütledi.

✓ PKK, Kürtlerin direniş, özgürlük ve eşitlik bayramı Newrozla Kürdistan halkını serhıldan halkına dönüştürerek yeniden dünya sahnesine çıkarttı. Türk Gladiosu, Hizbul-Kontra görüntüsüyle, Newroz'un içeriğini boşaltmak için, Kutlu Doğum Kutlamasını devreye soktu. Kutlu Doğum maskesiyle İslam dini ve peygamber üzerinden siyasal güç devşirmeyi devreye soktu.

✓ PKK'nin kuruluş yıldönümü 27 kasımı, Kürt halkı her yıl bir hafta boyunca coşkuyla kutlar. Türk Gladiosu buna alternatif olarak da, aynı gün ve haftaya denk gelecek şekilde, Hizbul-Kontra hafızlık haftası kutlamalarını planladı.

✓ Kürt Kadınları, her yıl 8 Mart Emekçi Kadınlar günü olarak coşkuyla kutlar. Türk Gladiosu bugünün içeriğini boşaltmak için, Hizbul-Kontra'ya Hz. Fatma'yı anmayı planladı.

✓ PKK, 21 ile 28 Mart günlerini kahramanlık haftası olarak direnerek kutlar. Türk Sömürgeciliğinin Maşası Hizbul-Kontra, aynı haftayı Mustazaf Haftası şeklinde ilan edip, kutluyor.

Tüm bunlar gösteriyor ki, Hizbul-Kontra tamamen PKK'nin attığı adımlara göre harekete geçirilen bir kontra çetesidir. PKK'nin attığı her adım boşa çıkartmak için, Hizbul-Kontra'ya adım atılıyor.

Hizbul-Kontra Çeteleri, önce nasıl Ergenekon ve Jitem'in bir kolu gibi çalışıyor idiye, şimdi de Fetullahçı Ötügen Gladiosu'na bağlı kullanılan bir sömürgeci maşadır. Dicle Üniversitesi'ndeki Hizbul-Kontra saldırıları bu hakikati pekiştiriyor.

KONFERANSEK Ê DÎROKEK



Bektaş Şiyar AVAŞİN

Di gotinê de hêsan e. Em bi rehetî dikarin bibêjin ciwanê Kurdistan, tiştê zahmet ew e ka li ser navê hemû ciwanên Kurdistanê îradeyeke siyasî heye yan na? Saziyeke ciwanan ya neteweyî heye yan na? Wexta mijar dibe ciwan jixwe kes guh nadê. Kapîtalîst hema dixwazin wan bi kar binin û heta dawî ji wan sûd bigirin. Dêrdorên feodal û olî jî ciwanan xesîm û cahîl dibînin. Ji ber nêzîkatîyên bi vî rengî ciwanên tîst piştguhkirin. Gel û civakên bindest jî yên ne bindest jî rolekî nadin ciwanên xwe. Niha gelên dîtir qet nebê li ser axa xwe li welatên xwe, xwe bi rengekî bi rê ve dibin. Lê welatê me ev bi hezaran sal in hatiye dagirkirin û gel jî bindest e. Piştî ku li Qesra MEDan komplo çêbû û bi hîlekariyê û bi xiyaneta hundirîn rêveberî ket destê persan 2hezâr û 600 sal e em jî ketin bindestên dagirkeran. Dagirkeriya bi persan dest pê kir bi yewnan, makedon, selefkos, part, roma, sasanî, bîzans, ereb, selçuqî, harzemî, moxol, tîmur, karakoyun, akkoyun, osmanî, safevî, Tirkiye, Îran, Iraq, Sûriye berdewam kir û heta roja me ya îro hat.

Dagirker ewqas zêde ne wexta mirov navê wan dinivîse diweste. Dagirker hertim guherîna lê yê bin-

dest dîsa heman civak û gel e. Mirov gelek caran difikire; me çawa li hemberî ewqas êrîşên hovane li ber xwe da û me xwe çawa gihand roja îro. Bi sedan civak û netewe bi dagirkeriyê re rû bi rû bûn lê yê ku xwe li ser piyan girtin pir kêman. Yê ku çekê wan, artêşa wan, dewleta wan heyî ji holê rabûn le gelê kurd li ber xwe da û niha mohra xwe li cihanê dide. Ji ber çanda me, dîroka me, pir kûr e ji me re bû mertala esasî. Zîhniyeta ku me ji civaka neolîtîk girtibû parastina xwezayî û em li ser lingan girt.

Niha gelê me bi têkoşîneke dîr û dirêj xwe wekî îradeyeke siyasî xwe daye qebûlîkirin. Dost dijmin herkes dibîne ku êdî gelê kurd hebûneke esasî ye û divê herkes hesabê vê bike. Têkoşîna RÊBER APO û Tevgera Azadiyê gelek tişt mîsoger kir û ji bo ku tiştê mayî jî misoger bibe hewldanên pêwîst dikin. Ji van hewldanan ên herî esasî konferansên neteweyî yên gelê kurd saz kirine. Tevî hemû hewldanên RÊBER APO heta niha hêzên siyasî yên dîtir, yên kurd xwe nedan ber vî karî. Ji ber ku ev hêz bi rengekî giraêdayî hêzen herêmî û derve ne nikarin wê îradeyê nîşan bidin û ji bo berjewendiyên gelê xwe hareket bikin. Di destê wan de tenê bi devkî propaganda dimîne. Hemû behsa yekitiyê dikin lê wexta pratîkê ji bo ku pêk

neyê her tişt tê kirin. Her carê dibêjin ka hinek din wext bidin me, ka em hinek din nîqaş bikin bi vî rengî yê ku rastî jî yekitiyê dixwaze bazarê dikin û listoka hezaran salan didomînin.

Heta niha konferansa neteweyî ya jinan, ya ciwanan, ya ziman, ya bijîşkan û hwd pêk hatin. Lê di van konferansan de gelek pirsgrêk jî derketin. Hem berî konferansan hem jî di konferansan de hinek nêzîkatiyên ku ne li gorî berjewendiyên neteweyî derketin pêş. Niha ji ber ku gelek siyasetên cuda tên gel hev heta radeyekê nakokî normal in. Jixwe herkes wekî hev nikare nêzîk bibe. Ev ne tenê ji bo kurdan wisa ye ji bo hemû neteweyan jî wisa ye. Neteweya ku herî zêde hevdu digire cihê ne; di nav wan de jî bi dehan partiyên dijberî hev hene. Ferqa wan li hember, hêzên derve dengê wan, helwesta wan yek e. Lê helwesta me li hemberî derve ji her me yekî dengêkî cuda derdikeve. Wê demê ji bo me ya pêwîst ji bo berjewendiyên neteweyî peyda kirina xalên hevbeş û bernameyê hevbeş e.

Îsal konferansa 3'yemîn a ciwanên kurd li bajarê Rimêlan bi rengekî serkeftî bi encam bû. Herhal yê ku ji vî konferansê herî zêde aciz bû devleta Tirkiye, Iraq, Îran û Sûriye bûn. Yek jî hin kesên nêzîkî van hêzan an jî girêdayî van hêzan ji vî konferansê aciz bûn. Berî konferansê li gorî biryarê konferansa 2'yemîn a ku li Hewlêrê pêk hatibû li rojavayê Kurdistanê komîteyê amadekar di bin banê Desteya Bilind de pêk hat. Vê komîteyê daxuyaniyek da raya giştî û bang li hemû parçayên Kurdistanê û derveyî welat kir ku ciwanên van deran di nava amadekariya konferansê de cih bigirin.

Ji bo başûrê Kurdistanê jî heyeteke taybet çû û nêzîkî mehekê bi hemû siyasetên wir re rûnişt û hewl da ku bi rengekî aktîf hemû hêzên Başûr tevli

vê pêvajoyê bike. Heyeta çûyî despêkê xwest ku bi ciwanên PDK'î re rûnên lê berpirsiyarê ciwanên PDK'î piştî 8 roja randewu dabûn û diyar kiribûn ku dê bi xwe jî di hevdiarî de amade nebin. Ligel nêzîkatiya heyetê ya dilnizm nêzîkatiyê gelekî hişk hat nîşandayîn. Lê heyeta Rojava li Başûr bi herkesî re runiştin û bi eleqeyê gelekî germ hatin pêşwazîkirin. Eleqeya hatî nîşandayîn li gorî ruhê neteweyî bû. Herhal ji ber vî hinek ji vî rewşê aciz bûn. Ji ber vî li dijî amadekariyên konferansê civîn saz kirin. Heyeta ku bi navê Desteya Bilind çûye Başûr xwestin bê rewşa nîşan bidin. Gotin li Rojava şer heye em nikarin biçin Rojava. Heta hinekan henekê xwe bi Rojava kirin û gotin ma li Rojava ciyên konferansê heye. Ma dikarin xwarin bidin delegeyan, ma dikarin ciyê razanê ji delegeyan re peyda bikin. Herkes di zane ku li ser Rojava ambargo hebû. Gelê me zivistanek di nava sermayê de derbas kir lê parsekî nekir. Rûmeta xwe parast.

Di demeke wisa de pêwîst bû van derdoran alîkarî bidana şoreşa Rojava. Pêwîst bû li gel neteweya xwe bûna lê digotin li wir şer û xetere heye em naçin Rojava. Ji bo ku ji Başûr tevli bûna konferansê çênebe çend caran civîn çekirin û biryar li dijî konferansê girtin. Ewqas aciz bûn ji ber vî xwe ranegirtin delegeyên Bakur, Ewropa, Başûr, Rohilat, li ser sînora rojekê girtin nehiştin ku derbas bibin. Lê bi berxwedaniya ciwanên Kurdistan sînora ku dijmînê me daniye hat derbaskirin û li bajarê Rimêlan konferansa 3'yemîn ciwanên Kurdistanê dest pê kir û bi rengekî gelekî serkeftî bi encam bû. Di konferansan de herkes difikire ku nakokî wê pir çêbin, kes kesî guhdar nake, herkes bi hesabên pir kûr nêzîkî hev dibe, tiştekî biçûk jî dibe krîzeke mezin. Dijmînê me ev hêvî dikirin. Lê herkes pir mutewazî bû. Hurmet û rêzdarîyê mezin hebû. Ji hemû parçeyan ji hemû beşên



ciwanan temsîliyet di konferansê de cih girt. Yê ku di gotin ev konferans aydî rêxistinekê ye di pratîkê de bi xwe matmayî man. Ciwanên Bakur ên BDP, yê Başûr yê YNK, Goran û 14 siyasetên dîtir, yê Rojava hem meclisa gel û hem jî meclis watanî yê Rojhilat û yê Ewropa teva îradeyeke xurt a siyasî ava kirin. Di vê konferansê de tenê tiştek kêr bû ew jî ci-



Di konferansê de biryar hat dayîn ku Konfederasyona Ciwanên Kurdistanê bê sazîrin. Ev biryareke dîrokî ye ji bo ciwanê Kurdistan. Piştî 2 hezar û 600 salî piştî ku Konfederasyona Medan hilweşiya cara ewil ciwanên kurd îradeyeke giştî ya siyasî derdixin holê.

wanên PDK'ê bûn, ew jî ji ber hincetên ewlekariyê nehatin. Çend caran hevdiştinê fermî pêş ketin lê her carê nêzîkatiya wan ev bû; Rojava nabe bila li Wargeha Dumîz be. Ango li ciyekî ku însanên ji Rojava reviyayî lê kom bûne digotin em konferans bikin.

Ev nêrîna wan jî aliyê tu beşên ciwanan ve nehat pejirandin. Niha mirov li biryarên konferansê binêre wê bizanibe ev konferans çiqas serkeftî derbas bûye. Di konferansê de biryar hat dayîn ku Konfederasyona Ciwanên Kurdistanê bê sazîrin. Ev biryareke dîrokî ye ji bo ciwanê Kurdistan. Piştî 2 hezar û 600 salî piştî ku Konfederasyona Medan hilweşiya cara ewil ciwanên kurd îradeyeke giştî ya siyasî derdixin holê. Ev biryar beriya konferansa giştî ya neteweyî bû bingehê xurt ji ya giştî re. Ya pêwîst ew bû ku ev biryar ne bi dengê zêde hatin girtin. Ev biryar bi hemû dengên delegayên amade hat girtin. Ne tenê ev bir-

yar di hemû biryaran de jî hejmar zêdetir qanehbûn esas hat girtin. Ango ligel dijberiya siyasetekê tu biryar derneketin. Lê biryarên hatine girtin teva jî ji bo berjewendiya ciwanên kurd pir pîroz in û divê teqez ev biryar têkevin piratîkê. Herkes dibêje bihara gelan, bihara kurdan ev konferans jî di nava vê biharê de bû kaniya neteweyeta demokratîk. Ev konferans wê bi biryarên xwe û bi pratîka xwe wê yekitiya neteweyî av bide dê şîn bike û dê pêk bîne.

Niha ligel vê heqîqeta mezin ciwanên PDK'î li Wargeha Dumîz kombûn. Gotin em konferansa neteweyî ya ciwanan çêdikin. Par li Hewlêrê Barzanî axaftina destpêkê kiribû û konferansê dest pê kiribû. Lê îsal barzanî tevî civîna wan nebû. Ne tenê barzanî tu rayedarê wan jî tevî nebûn. Jiber ku ew bi xwe jî baş dizanin ku tu meşruiyeta ve kombûnê tune ye û xizmetî wan bixwe jî nake. Siyasetên herî mezin ên Başûr di serî de YNK, Goran, PÇDK, Zahmetkêşan û hwd bi daxuyaniyeke hevbeş ev kombûn şermezar kirin û gotin ku ev kombûn xizmetî yekitiya ciwanên kurd nake. Jixwe televîzyonên Barzanî jî bi zorê yek du caran wekî nûçe ev yek derbas kir û qet li ser neseqinî. Halbûkî par jî despêkê heta dawî zindî weşan dikir. Bi kurtasî ciwanên Barzanî bi civîna Dumîz herî zêde zîrar dan xwe. Her ciwanekî ku maqul difikirî dibêje çima ew şaştiyeke ewqas mezin kirin. Bi kurtî ez jî vê rewşê keyfxweş nebûm. Ev tablo ne layîqî ciwanên kurd e. Her çiqas tu bandora vê civînê nebe jî dijmînên me dixwazin tiştên wisa li dijî gelê me bi kar bînin. Ez hêvî dikim ku demê pêş ew ciwanan jî şaştiya xwe bibînin û ji bo berjewendiya gelê xwe tevbigerin.

Ji vir şûn de erkê ciwanên kurd ew e ku biryarê konferansa 3'yemîn demê berya demê din têxin pratîkê. Bi taybetî li hemû parçeyan divê federasyona ciwanan di demê kurd de werin avakirin û konfederasyona giştî aktîf bibe. Ji bo karê neteweyî ya pêwîst ew e ku berjewendiyên neteweyî bîn esas girtin. Jixwe niha li Bakur li Rojava li Başûr amadekariyên federasyona parçeyan dest pê kiriyê.

Em hêvî dikin ku ev federasyon hemû beşên ciwanan hembêz bikin. Ji bo ciwanên kurd ev şanseki dîrokî ye û divê kes teng nêzîkî vê proje û îradeya mezin nebe. Dîsa wekî salên berê divê nebe. Jixwe di konferansê dîtir de tu biryarên pratîkî nehatibûn wergirtin. Tu muxatab jî nehatibû diyarkirin lê di konferansa 3'yemîn de muxatab jî biryar jî diyar in. Ji vir şûn de ya ji me tê xwestin pêkanîna van biryaran e.

Bijî yekitiya ciwanên Kurdistan.

Bijî yekitiya gelê kurd.

SÖMÜRGEÇİLİĞİ YAŞAMA VE YAŞATMA!

★ "Komalen Ciwan Koordinasyon
Üyesi Baran Zagros ile röportaj

★ Ziman ne tenê amûrê
ragihandinê ye
Rizgar ÎLYAS

★ Yozlaştırmaya karşı vicdan ve
mücadele
Nurhak EKİN

★ Askere Gitme, Kendi Halkının
Cellâdı Olma!
Mensur GÜZEL

★ "Hepimiz Özgürleşeceğiz!
Botan ERDAL

DOSYA

Komalen Ciwan Koordinasyon Üyesi

Baran Zagros ile RÖPORTAJ



*Sömürgeleştirilen, yok sayılan ve inkar edilen ülkenin halkın ve hakikatin savaşı-
ğını yapmak ancak sömürgeci imhacı ve inkarcı rejimi reddetmekle mümkündür.*

Bildiğiniz gibi Kuzey Kürdistan gençliği YDG-H çatısı altında örgütlenmeye gitti. Kuzey Kürdistan gençliğinin bu örgütlenme modeli "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesi" sürecine nasıl yansır ve sürecin öncülüğü bağlamında nerede durmaktadır?

YDG-H, iradeleşen Kuzey Kürdistan gençliğinin, kendini ifade edebileceği, devrim mücadelesine aktif katılımı sağlayacağı, sömürgeciliğe karşı etkin mücadele vereceği devrimci kimliğidir. Sömürgeciliğe karşı gençliğin devrimci ruhunu açığa çıkaran ve bunu mücadeleye kanallı eden tüm gençliği bu çatı altında birleştirecek bir örgüt olarak kuruldu. Gücünü devrimci duruşundan ve gençliğin meşru mücadelesinden alan sömürge yasalarıyla kendini sınır-

landırmayan bir örgütlenmedir. Önderlik ve Kürt halkının özgürlüğünü esas alan ve bunun için her türlü meşru zemini kullanarak mücadele eden, halkın savunmasını geliştiren bir örgütlenmedir. Radikal, keskin ve net bir mücadele hattını benimseyen YDG-H, 4. Stratejik dönemin gerekliliklerine göre kendini hazırlayarak büyük bir iddia ve kararlulukla gençlik kitlelerini bir araya getirme görevini üstlendi. Kürdistan gençliğinin APO'cu tarzda direnişçiliğe dayanan öncü örgütü olarak Kürt gençliğinin bulunduğu her alanda pratik yürütüyor. Buradan bakıldığında böylesi büyük bir iddia ve görev bilinciyle büyük hedeflere doğru yürüyen devrimci gençlik örgütünün Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesinde de önemli bir yerinin olacağı hatta bu hamle-

nin yürütücü öncü gücü de olması gerektiği rahatlıkla söylenebilir.

Bilindiği gibi Önder APO görkemli Amed Newroz'unda yeni bir sürecin başladığını ve halk direnişine dayanan toplumsal mücadelenin ön plana çıkacağını ilan etti. Bu süreci "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesi" olarak tanımladı. Hareketimiz açısından tarihi öneme sahip olan bu final sürecinde toplumsal sahada halkı her türlü saldırıdan koruyacak, öz savunmasını geliştirecek bir anlamıyla geri çekilen gerilla güçlerinin misyonunu devralacak devrimci, direngen ve öncü bir örgüt olarak YDG-H hal-kımız açısından kader tayin edici bir görevle karşı karşıyadır. Çünkü Türk sömürgeciliği her ne kadar Önderliğimizin çabalarıyla demokratik çözüm çizgisine doğru çekilse de halen Kürdistan kadını, gençliği ve halkı için en büyük tehdit olarak varlığını sürdürmektedir. Bu tehdit henüz ortadan kalkmadığı gibi halen Kürdistan'da soykırım rejimini sürdürme eğilimindedir. Özgürlük hareketinin tasfiyesi, serhildana kalkan halk direnişinin önünün alınması ve özgürlük gerillasının imhası soykırım rejiminin sözcükleri tarafından her yerde açıkça dillendirilmektedir. Bütün bunlar gösteriyor ki "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesi" olarak adlandırdığımız mücadele dönemi her zamankinden daha fazla riskler ve tehlikelerle doludur. İşte tam bu noktada Kürdistan devrimci

gençlik örgütlenmesinin bu sürece nasıl katılacağı, neresinde duracağı, hangi referanslar üzerinden hareket edeceği önemle yeniden tanımlanmak durumundadır. Önder APO ve Kürdistan halkının özgürlüğü sağlanıncaya dek amansız bir direniş, fedai bir katılım devrimci gençliğin temel perspektifi durumundadır. Bir başka deyişle YDG-H "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesi" sürecinde gelişebilecek her türlü olasılığı hesaba katarak hazırlık yapmak durumundadır. Bu hazırlık ve gerektiği her noktada içine girilecek eylemsel duruş süreci garanti altına alacak bir etkiye sahiptir. Aynı zamanda YDG-H ile kimlikleşen, iradeleşen eyleme geçen devrimci gençlik demokratik kurtuluş sürecinde halk serhildanının örgütlenmesinde öncü güç olarak görev alacaktır. Şunu çok iyi bilmek gerekir ki Kürdistan'da serhildan hareketi olmadan hiçbir çözüm ve değişim

gelişemez. Çözümü getirecek, özgürlüğü sağlayacak olan serhildanlarla meydanları dolduran halkın eylem ve örgütlenme gücüdür. Bu nedenle Önder APO tarihi Amed Newroz Mesajında toplumsal mücadelenin ön plana çıkacağından ve geniş halk kitlelerinin bu sürecin esas taşıyıcı gücü olduğundan bahsetti. Bunun öncülüğü ise herkesten önce YDG-H'nin görevidir. YDG-H bu görevlere denk bir pratik yürüterek sürece gereken ivmeyi kazandıracak ve üzerine düşen tarihi sorumluluğu layıkıyla yerine getirecektir.

Kuzey Kürdistan gençliği T.C devletinin özel savaş politikalarına karşı "Sömürgeyi Yaşama ve Yaşatma" hamlesini başlattı. Hamlenin bu süreçteki rolü ve önemi nedir?

YDG-H'nin başlatmış olduğu "Sömürgeciliği Yaşama ve Yaşatma" hamlesini demokratik kurtuluş sürecinin en anlamlı ve önemli mücadele biçimi olarak değerlendirmek mümkündür.

Kırk yılı dolduran PKK efsanesi Önder APO'nun tarihi "Kürdistan Bir Sömürge'dir" tespitiyle başladı. Temel teorik tezlerin hepsi manifesto niteliğindeki bu cümle kaynak alınarak hazırlandı. Milyonlara aşılana inanç, bilinç ve öfke de aynı hakikatten doğdu. Gerilla savaşı, halk serhildanı ve demokratik siyaset de sömürgeciliği idrak etmeyi sağlayan bu belirleme sayesinde mümkün oldu. Hatta diyebiliriz ki, günümüze kadar gelişen amansız mücadelemiz de aslında aynı hakikatten beslenerek yol aldı. Bu tarihi tespit sömürgeciliği iliklerine kadar hisseden bir toplumun yegane nefes borusu olarak ona hayat verdi, varlığını sağlaması-

na yol açtı. Geline aşamada üzerine çökmüş komplo çemberlerini kırarak varlığını ispatlamış olan Kürt Halkının özgürlük sorunuyla karşı karşıyayız. Tabi ki özgürlük yahut da "Demokratik Kurtuluş" dediğimiz bu durum tıpkı varlığın sağlanmasında olduğu gibi sömürgeci rejimle köklü bir hesaplaşmadan geçmektedir. Bu döneme de hayat veren, zaferin yolunu gösteren, neyin nasıl yapılması gerektiğini ortaya koyan da yine aynı tespittir. Sömürgeleştirilen, yok sayılan ve inkar edilen ülkenin halkın ve hakikatin savaşçılığını yapmak ancak sömürgeci imhacı ve inkarcı rejimi reddetmekle mümkündür. Tarihten bu yana Kürdistan toplumu kendine ait olmayan bir gerçekliğe mahkum kılınarak kendine, öz kültür ve kimliğine yabancılaştırılmıştır. Kürdistan dört parçaya bölünerek uluslar arası sömürge pozisyonuna getirilmiştir. Tabi ki tüm bunlar çok planlı ve sistemli bir şekilde



uluslar arası sömürgeci güçler ve soykırım rejimleri eliyle yürütülmüş günümüze kadar da devam ettirilmiştir. Şimdi bu sistem iflas etmiş ama zihniyetlerde henüz aşılmamıştır. Sömürgeciliğin toplumu zehirleyen etkileri halen Kürdistan'da özellikle de gençlik kitleleri içinde etkisini sürdürürken, toplum ise sömürgeciliğin ağır etkilerinden henüz tam olarak sıyrılamamıştır. "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa Hamlesi" olarak tanımladığımız süreç halkın "kendi" olarak özgürlüğüne kavuşacağı bir süreç olacağı için bu süreç açısından sömürgeciliği reddetmek zafere yaklaşmak özgürlüğe doğru adım atmak anlamına gelmektedir. Dikkat edelim "Demokratik Kurtuluş" diyoruz. Peki neyden kurtuluş? Can alıcı olan soru budur! Kendimizi kurtardığımız o "şey" nedir? Bu soruya verilecek doğru yanıt aslında yapılması gerekenleri gözler önüne serecektir. Tabii ki sömürgeci soykırım rejiminden kurtuluştan bahsediyoruz. Sömürgeciliğin tüm politikalarından, kurumlarından, zihniyetinden ve kısacasından kurtuluş, özgürlüğe varış diyoruz. Dolayısıyla sömürgecilikten kurtulmak ve ona karşı aktif mücadele içerisinde olmak bu dönemin esaslı devrimci faaliyetidir. Bu nedenle YDG-H'nin başlatmış olduğu "Sömürgeciliği Yaşama ve Yaşatma" hamlesini demokratik kurtuluş sürecinin en anlamlı ve önemli mücadele biçimi olarak değerlendirmek mümkündür.

Hamlenin birinci ayağı asimilasyon politikalarını boşa çıkartmaya yöneliktir. Size göre asimilasyon politikalarına karşı nasıl bir yöntem izlenmelidir? Devletin kirliliği politikalarında cemaatin rolü nedir?

Kürdistan'da özellikle kuzey yüz yılı aşan sistemli bir asimilasyon politikası izlenmiştir. Türk devleti Kürt halkını zorunlu bir asimilasyona tabi tutarak yok etmeyi ve soykırım gerçekleştirmeyi amaçlamıştır. Beyaz Türk faşizmi eliyle başlatılan bu politika zorunlu iskanlarla, yasaklamalarla, baskı yöntemleriyle ve devletin her türlü imkanı seferber edilerek uygulanmıştır. Devlet tüm kurumlarını bu amaca hizmet etmeye odaklayarak amaçladığı homojen Türk tipolojisine uygun bir toplum yaratmaya ve Kürt gerçekliğini tarihten silmeye çalışmış bunun için çok boyutlu planlamaları ve özel konseptleri her zaman devrede tutmuştur. Gelişen en ufak bir başkaldırı yahut ayaklanma ise katliamlarla cevap bulmuş ve asimilasyon resmi devlet politikası olarak günümüze kadar devam etmiştir. Sömürgeci soykırım rejiminin asimilasyon uygulamaları Kürtlüğe dair en ufak folklorik bir öğenin dahi kalmayacağı şekilde milliyetçilik, dincilik ve bilimcilğe dört elle sarılarak derinleştirilmiş böylelikle sonuç alacağı hesaplanmıştır. Öyle ki, Kürdistan'daki herhangi bir devlet kurumunun varlığı asimilasyona hizmet ettiği ölçüde yararlı görülüp eğer bu amaca hizmet etmiyorsa lav edilmiştir. Bu temelde okul, iş yeri, spor merkezi, sağlık kuruluşlar, basın organları, kışla vb. her alan adeta birer asimilasyon merkezi olarak toplumla savaş yürütmüştür. Özellikle çocuk yaşta Kürdü kendi özünden koparan Yatılı Bölge Okulları bu kapsamda Kürdistan'da alabildiğince yaygınlaştırmıştır. Gençlik kesimleri ise okullar vasıtasıyla asimilasyon çarkının dişlileri arasına çekilmiştir. Beyaz Türk faşizminin başlattığı asimilasyon özellikle son on yıldır yeşil fa-

şizm olan cemaatler eliyle yürütülmektedir. Toplumun dini hassasiyetleri suiistimal edilerek Türk-İslam sentezi olarak ifade edilen faşizm topluma aşılanmaya çalışılmaktadır. Kürdistan'da cemaat örgütlenmeleri hem devletin imkanlarına dayanarak hem de camilere kadar tüm toplumsal alana sızarak kendini örgütlemek ve Kürt inkarını gerçekleştirmek istemektedir. Ümmetçiliğe dayanan sözde "din kardeşliği" söylemleriyle Kürt toplumunu ulusal gerçekliğinden kopararak yok etmeye yönelmektedir. Devleti de ele geçiren bu güç tarikatlara vb. eliyle özelde gençleri bilinçsizleştirip özel savaş politikalarını uygulamaktadır. Tabii ki soykırım rejiminin tüm bu sistemli ve tarihsel asimilasyon uygulamalarına karşı sıradan bir mücadelenin geliştirilebileceğinden ya da böylesi bir mücadelenin sonuç alıcılığından bahsedilemez. Hamlenin ilk ayağı doğru bir hedefe yönelmiştir. Fakat bunun yol yöntemleri alabildiğince zengin olmalıdır ki istenilen sonuç alınarak asimilasyon gerçeğine karşı bir direnç açığa çıkabilsin. Bu anlamıyla yürütülecek mücadele kapsamı geniş ve yöntem olarak zengin olmak durumundadır. Hatta hamlenin bu aşaması başlı başına bir kampanya olarak dahi örgütlenilebilir. Sömürgeciliğin tüm merkezleri(başta okul ve üniversiteler olmak üzere) ret edilerek gençlik kitleleri asimilasyon merkezlerine karşı radikal bir mücadele hattı yaratabilmelidir. Kürdistan'da asimilasyona hizmet eden her türlü kişi kurum hedef alınarak mücadele boyutlandırılabilir. Kitlesel gösteriler, halk serhildanları, boykotlar, yürüyüşler, sivil itaatsizlik, işgal eylemleri vb. bu hamlenin etki gücünü arttıracak eylem yöntemleri olarak ele alınıp uygulanırsa asimilasyon ve tahribatları bir ölçüde giderilebilir. Bütün bunlar asimilasyona karşı geliştirilebilecek eylem yöntemleri olarak ele alınabilir.

"Sömürgeyi yaşama ve yaşatma" hamlesinin ikinci ayağı ise uyuşturucu, fuhuş ve ajanlaştırmaya karşıdır. Bu aşamaya ilişkin neler söyleyebilirsiniz?

Sömürgeci sistemler dünyanın her yerinde ilk olarak işgal ettikleri coğrafya üzerinde var olan toplumsallığı hedef almıştır. Toplum ancak toplumsallığı dağıtılsa sömürgeleştirilebilir ve o zaman her türlü tasarrufa açık hale getirilebilir. Toplumsallığını yitirmemiş, öz değerlerini koruyan ahlaki politik karaktere sahip bir toplum hiçbir zaman sömürgeleştirilemez. Böylesi toplumların direnç gücü yüksektir. Denetim altına girmez, baskıya boyun eğmez ve öz benliğinde ısrar ederler. Bu düzeyde yüksek bir savunma gücü haline gelen ve toplumun varlığının teminatı olan onun toplumsal ahlakı ve güçlü maneviyatıdır. Bu nedenle sömürgeciliğin saldırıları da en

çok bu noktalardan topluma yönelmektedir. Toplumun ahlaki değerlerinden koparılması ise öncelikle kadın ve gençler üzerinden yürütülür. Sizin de bahsettiğiniz uyuşturucu, fuhuş ve ajanlaştırma da bu saldırıların temel yöntemleridir. Her üç yöntem de iç içe uygulanarak toplum kuşatılmaya çalışılmaktadır. Uyuşturucu toplum aklına, fuhuş toplumsal ahlaka, ajanlaştırma ise toplumun iradesine dönük en büyük saldırılardır. Bu saldırılar tümüyle sömürgeciliğin hizmetindedir. Konuya bu bakış açısıyla bakarsak Kürdistan'da yaygınlaştırılan fuhuş ve uyuşturucunun sömürgeci devlet sistemiyle olan yakın bağlantısını çok daha iyi görebiliriz. Özellikle devrimci dinamizme sahip gençlik kitlelerinin özgürlük hareketine kanalize olmasını engellemek ve devlete sorgusuz itaat eden köleler haline getirmek amacıyla uyuşturucu alabildiğince yaygınlaştırılmaktadır. Uyuşturucuya bağımlı hale getirilen gençlik düşünme gücünden, toplumsal değerlerinden ve ulusal bilincinden uzaklaşır. Bu nedenle Kürdistan'da her türlü uyuşturucu madde bizzat devlet eliyle dağıtılmaktadır. Bu konuda var olan her türlü yasaklayıcı yasa ise Kürdistan'da yürürlükten kaldırılmıştır. Belirttiğimiz gibi engelleyici olmak bir kenara sömürgeci soykırım rejimi ve onun kurumları uyuşturucu dağıtımının esas sorumlularıdır. Her devlet görevlisi aslında bir uyuşturucu satıcısı, her polis merkezi karakol vs. ise uyuşturucu pazarlama merkezi durumundadır. Bu yolla gençler ajanlaştırılarak kendi halkına karşı savaş pozisyonuna koyulmaktadır. Sonuç olarak bahsettiğimiz ağır sosyal sorunlar Kürdistan'da yaşanan sömürgecilikten bağımsız ele alınamaz. Dolayısıyla sömürgeciliğe karşı direniş hamlesi geliştirmek elbette ki onun yansımaları olan toplumsal sorunlara karşı da mücadele etmeyi gerekli kılar. Bu mücadelenin de yol yöntem olarak zenginleşmesi ve tüm Kürt gençliğini kapsayacak şekilde yaygınlaştırılması sonuç alıcılığı bakımından oldukça önemlidir.

Hamlenin bir diğer önemli ayağı da Kürt gençliğinin halkına karşı askerlik yapmamasına dönüktür. Halkına karşı silah kullanan gençlere çağrınız nedir?

Hamlenin bu ayağı diğer aşamaları bütünlemektedir. Zira asimile edilerek kendi gerçekliğinden koparılan gençlik ya kalıcı ajan kurumlarda ya da geçici olarak ordu bünyesinde askere alınarak kendi halkına karşı savaşırılmaktadır. Yani sömürgeci sistem salt Kürt gençliğini asimile edip zehirlemeyle yetinmemektedir. Bununla beraber bir de kendi cephesinde savaşa koyarak onu en aşağılayıcı, kişiliğinden ve onur kırıcı bir hale getirmekte deyim yerindeyse insanlıktan çıkarmayı amaçlamaktadır. Sömürgecilik toplumu kendi içinden çıkan gençleri eliyle vurarak çökertmektedir. Zorunlu askerlik uygulamasıyla

tüm genç erkekler asker alınıp "yola getirilmek, hiza çekilmek" istenmektedir. Daha açık bir ifadeyle gençlere kendi toplumuna ihanet etmesi dayatılmaktadır. Kürt halkının kanına susayanlara askerlik yapması, onlardan talimat alması, orduya itaat etmesi, Kürdün kanını döken silahları yine Kürdün kanını dökmek için kaldırması istenmektedir. Bu dayatılan ihanetten başka bir şey değildir. Tabi ki hiçbir Kürt genci hiçbir suretle askere gitmemeli, soykırımcı rejimin Kürt kıyımına ortak olarak halkına karşı kendini affettiremeyeceği bu denli büyük bir suç işlememelidir. Bu konuda devletin hiçbir dayatmasını kabul etmeyip kesinlikle taviz vermemelidir. Çünkü bu konuda taviz vermek demek insanlığından ödün vermek anlamına gelir. Hiçbir onurlu Kürt genci böylesi alçaltıcı bir dayatmayı vicdanına sığdıramamalı, böylesi bir utançla yaşamayı kendine layık görmemelidir. Kendi halkına karşı savaşan katliamcı bir orduda silahlı olmaya girmeyi reddetmeli hatta eğer bu topluma karşı zorunlu bir hizmet borcu olarak savunma vazifesini üstlenme gereği olduğunu düşünüyorsa bunu da kendi özgürlük güçlerine katılarak gerçekleştirmelidir.

Hamlenin en önemli ayağı Rêber APO'nun özgürlüğü için dönemin ruhuna göre mücadele etmedir. Rêber APO'nun özgürlüğü ve Kürdistan'ın statüye kavuşması için Kürt gençliğinin misyonu nedir?

Her devrim gençlik dinamizmiyle, mücadeleciliği ve cesaretiyle gerçekleştirilir. Devrimler gençlik kitlenlerinde sahiplenildiği ölçüde başarıya ulaşır, sonuç alırlar. Çünkü toplumsal değişimi sağlayan temel güç gençliktir. Bu durum Kürdistan devrimi için de geçerlilik arz etmektedir. Kürdistan devriminin başlangıcından bugüne kadar devrimin taşıyıcı motor gücü Apocu çizgide fedaileşen, kahramanca direnen Kürt gençliğidir. Bu nedenle Önder APO PKK'yi bir gençlik hareketi olarak tanımladı ve "Genç Başladık, Genç Başaracağız" sözüyle aslında Kürdistan devriminde gençliğin ne anlama geldiğini açık bir biçimde ortaya koydu. Bu belirleme ile aynı zamanda Kürdistan gençliğinin devrimci görev ve sorumlulukları da

ortaya çıkarıldı. Evet, Kürdistan gençliğinin öncü gücü tartışmasız bir biçimde APO'cu gençlik hareketidir. Kürdistan gençliği böylesi tarihi bir misyonla karşı karşıyadır. Dolayısıyla bu tarihi misyona denk bir kararlılık, bağlılık ve inancın yanı sıra eylemsel duruş da Kürdistan halkının ve Önder APO'nun özgürlüğü için oldukça hayattır. Önder APO üzerinde uygulanan İmralı işkence sistemi sürdürüldüğü ve Kürdistan sömürgecilik tarafından yönetildiği sürece Kürdistan gençliği her zaman bu bilinçle hareket etmeli bunun dışında herhangi pasif, sürecin dışında kalan bir duruşu kesinlikle kabul etmemelidir. Önder APO Kürdistan kadınına, gençliğine ve halkına yaşam aşı-

layan bir Önderliktir. Bir halkı yokluktan ayağı kaldırmayı ve onu özgürlüğü için savaşır bir pozisyona getirmeyi başarmış tarihi bir önderliktir. Bu nedenle Önder APO'nun özgürlüğü için savaşmak her Kürt gencinin ertelenemez bir vefa borcu en büyük ahlaki ve politik görevidir. Sömürgeci sistemin işlevsiz kılınması, Kürt halkının üzerinde uygulanan komplonun kırılması ve özgürlüğü elde etmemiz ancak ve ancak Önder APO'nun özgürlüğüyle mümkün olabilmektedir. Önder APO "eğer bir özgürlük olacaksa bu halkın özgürlüğüne bağlıdır" dedi. Yani kendi özgürlüğünü halkının özgürlüğünde gördü. Bu durum APO'cu gençlik için de böyledir. Bundan ötürü "Sömürgeciliği yaşamama ve yaşatmama" hamlesi Önder APO'nun özgürlüğüne kilit-

lenmiş keskin bir mücadeleye anlam bulur ve ancak böylesi bir direniş perspektifiyle doğru tanımlanmış olabilir.

Sonuç olarak Önder APO'ya özgürlük şiarını yükselten ve bu inançla mücadele veren on binlerce şehidin anılarına bağlı kalarak hamlenin temelini Önder APO'nun özgürlüğüne dayandırmak sömürgeci soykırım rejimine karşı geliştirilebilecek en onurlu duruş ve en tarihi görevidir. Biz tüm yurtsever Kürt gençliğini bu göreve sahip çıkma temelinde "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa" hamlesinde yer almaya ve bu mücadelenin en aktif yürütülebileceği gerilla saflarında direnişi yükseltmeye çağırıyoruz.

Önder APO üzerinde uygulanan İmralı işkence sistemi sürdürüldüğü ve Kürdistan sömürgecilik tarafından yönetildiği sürece Kürdistan gençliği her zaman bu bilinçle hareket etmeli bunun dışında herhangi pasif, sürecin dışında kalan bir duruşu kesinlikle kabul etmemelidir.



Ziman Ne Tenê Amûrê Ragihandinê ye

RIZGAR ÎLYAS

Ya ku civakê dike civak ziman e. Ziman û çand nîrxê hemû mirovahiye yê hevpar in. Mirov bi nasname, ziman, reng û çanda xwe, xwe bi cihanê dide naskirin. Ziman û çanda herî rast, ziman û çanda dayikê ye. Ger mirov çanda xwe, zimanê xwe li hemberî çanda serdestan neparêze gelo, mirov dikare bêje ez xwediyê çanda xwe me; yan jî zimanê xwe me.

Dema hemû pîroziyên civakê bi îxanetê rû bi rû man, pîroziyan jî hemû cewherê xwe winda kirin. Yê ku dîroka xwe rast neji nîkarin azad jî bijîn.

JI BO JIYANA AZAD

Ji bo ku mirov azad bijî pêwîst e ku bi zimanê xwe yê rastiyê tevbigere. Ji ber ku bîrdoziya netewe-dewlet hemû azadî bi sînor kirine. Hemû li gorî hişmendiya xwe ya teng fetisandin. Di cihanê de du sed netewe-dewlet hene, ew netewe-dewlet hemû dixwazin ku tenê zimanê xwe serdest bikin û hemû ziman û çandên din bin pê bikin. Di seranserî cihanê de heft hezar cûreyên ziman hebûn, lê belê bi derketina netewe-dewletan re duset zimana hebûna xwe winda kirin. Di cihanê de bi giştî 6 hezar û 800 kisûr ziman hene. Lê belê hewldanên netewe-dewletan ew in ku tenê zimanê xwe li cihanê serdest bikin.

Helbet di vir de divê ku neyê jî bîr kirin jî Kurdistan jî yek ji wan welatan e ku di nava 4 netewe-dewletan de berî 90 salan hatiye parçekirin ku li Tirkîyeyê li ser kurdan polîtîkaya tirkîtiyê li Sûriyê û Iraqê erebkirin û li Îranê jî polîtîkaya fariskirinê di dewrê de ye. Ji bilî vê polîtîkaya ku civaka kurd neteweya kurd ji cewhera wê dûr dixe. Polîtîkayên dijexlaqî gelek tîn meşandin. Lê ji ber ku ev polîtîkîka gelek caran hatine vegotin em ê di vê nivîsa xwe de cih nedin pê. Mijara nivîsa me ji ber ku ziman e, em ê li ser girîngiya ziman rawestî û ji bo parastina ziman rol û rista ciwanan em ê rawestî.

PIRSA BINGEHÎN

Pirsa me ya yekem; gelo ziman bes amûreke ragihandinê ye yan jê wêdetir jî xwedî wateyên kûrtir e? Helbet dema ku em li êrîşên di warê înkara zimanê kurdî de ya ku çar welatên Kurdistan dagirkirine dinêre jî aşkera dibe ku ziman ne tenê amûrê ragihandinê ye. Ziman li-gel ragihandinê kodên ramanî aşkera dike, tecrûbeyan arasteyî nîfşên li dû xwe dike û hwd.

Ji ber van egeran parastina ziman bi tenê têrî vala derxistina polîtîkayên piştaftinê nake. Di vir de rol û ris-teke emzin dikeve ser milê ciwanên ku di nava civakê de xwedî hêzeke kînetîk in û katalîzorên pêşdebirina civakê ne. Helbet netewe-dewletên ku bi êrîşên fîzîkî nikaribûn kurdan tune bikin gelek rê û rêbaz bi kar anîn ku yek ji

wan jî ji bo mudaxaleyê hemû jiyanê bike rêbaza bi riya dibistanan zarokan ji rastiya an dîrxistin bû.

ZAROK Û ZIMAN

Dema ez diçûm dibistanê her tim ji min re ecêb dihat ku giraniyek ji bo dersên ziman dihat dayîn û di ezmûnan de pûanên wan bilind bûn. Carna ez difikirîm ku zimanê em pê diaxivîn ne wekî yê li dibistanan dihat hînîkirin bû ji ber wê yekê pêkanîneke wiha heye. Lê bi demê re min dît ku heman rêzik di hemû dibistanan de derbasdar e. Pirs û nakokiyên min kêman nedibûn, berovajî zêdetir dibûn. Min ziman baş bi kar dianî. Dersên din hîn zehmet bûn. Yên ku zimanê wan ê zikmakî tirkî bû diviya hîn rehet bûna. Lê rêzika ku min got tim derbasdar bû. Ji bo ku mirov bi tirkî baş bixwîne û binivîsîne zanîna rêzimanê ji bo min tim bêfeyde dihat. Her sal xêzek zêde dibû, tabloyeke cuda derdiket holê.

Lê peyv û hevok her tim di cihê xwe de bûn. Di dersên edebiyat û yê wê gotinê de jixwe axaftin, xîtap û gencîneya me ya peyvyan berfireh dibû. Wê demê ev rêzik, tablo û qalib an jî bi gotina modayî ne-liheviya di navbera jîrikiya hestiyarî û jîrikiya analîtîk de ya ji çand û kevneşopiya me çavkaniya xwe digirt çî bûn? Yanê mirov dikare bibêje ku ez tembel jî bûm lê li gorî min ev wisa rewşeke ku wê wiha bi hêsanî bê nîrxandin, meseleyeke jîrikiyê nîne.

Ez bawer im divê mirov vê rewşê hîn bi kûrahî bifikire. Heta di wê fikrê de me ku di temenên biçûk de, yanê bi hestên zarokatî mirov dikare ji nav derê. Em berevajî bikin em ê bikevin kompleksên şaristaniyê. Kompleksa şaristaniyê jî texrîbatên an jî xerakirînin ku civaka çînî yan jî îdeolojiya dewletê di me de çêkiriye ye. Wekî ku Rêbertiya me dibêje: "şerbeteke îdeolojîk e û her kes bîyê ku lêpîrsîn bike her roj jê vedixwe."

PIŞAFTIN Û ÎNKAR

Di dîrokê de şerên pir mezin qewimîn. Netewe her tim hebûn, lê me şerên neteweyan di serdema xwe de nas kir. Pişaftin û înkare nexweşiyên serdema me ne. Îro şerê li welatê me Kurdistanê bedewam dike di bingeha xwe de şerê ziman e. Kabûsa parçebûnê ya dewleta neteweyî ya tirk ji şoreşa siyasî çavkaniya xwe nagire. Divê ku em ciwan jî bi vê hişmendiya ku civaka me bi qirkirineke çandî ya zirav û xwe nade hîskirin re rû bi rû ne li pîrsgirêka ziman binêrin.

Siyaseta ziman a serdestan ew e civakên li ser heman erdnîgariyê bikin yek tîp û wan civakan ji cewhera wan dîr bixin. Ciwan lazim e ku ji bir nekin ku ji salên 1930'î vir ve ye ku li bakurê Kurdistanê

netewe-dewleta tirk herî zêde du avahiyan lê dike ku yek ji wan qereqolên leşkerî ne ya din jî dibistan in. Ev avahiyên tîpî lê kirin jî ji bo xizmeta armanceke bike tîpî lêkirin. Mebesta avakirina van avahiyan ew e ku gelê kurd bi qirkirinê tune bikin. Ev qirkirin jî bi du aliyan pêk tê yek jê fizîkî ya din jî bi riya ziman û çandê ye.

Dema AKP bi serê xwe û bi piştgiriya hêzên hegemonîk li Tirkîyeyê bû desthilatdar di bin navê "Bavê min rê bike dibistanê" xwestin ku keçik zêdetir bînin pişaftin. Armanc jî vê yekê ew e ku dixwazin bi riya wan keçikan pêşeroja kurdan bixin bin îpotekê û dayikên siberojan ji îro de bipişevînin. Dema em li rewşa îro ya ziman dinêrîn qebûlîkirin, axaftin heye lê belê ev ne garantiya ku ew ê siberojan jî ev ziman ew ê payîdar bimîne, ne.

RASTIYA CIVAKÎ

Divê mirov di vir de li rastiya xwe binêre; hin ciwanên me rasterast di nav pergala pişaftinê de bi xiyalên ku ew ê rojekê bibin tirk, ereb û faris û bigihîjin jiyanêke bi konfor bi dilxwazî xwe diavêjin nav hembêza pergalê, hin ciwanên me piyekî wan di nav pergala serdest de piyê din jî di nav têkoşînê de ye ku rewşa wan jî wekî ku di arafê de bin, hin ciwanên me jî bi tevahî di nav têkoşîna azadiyê de cih digirin ku di esasê xwe de muxatabê vê nivîsê jî ev ciwan in.

Ciwanên ku di nav têkoşînê de cih digirin ji wan herdu ciwanên katagorîk jî berpirsiyar in û divê wan jî li hemberî van polîtîkayên qirêj hişyar bikin. Ciwan divê ku di her kêliya jiyanê xwe de ji bo ku polîtîkayên pişaftinê vala derbixin divê zimanê xwe bi kar bînin û wisa bi kar bînin ku divê zimanê wan herikbar be, zimanê wan were fêmkirin.

Ez çima van tînim ziman ji ber ku bi pêşketina teknolojiyê ve ziman jî di jiyanê de wekî teknîk cih digire. Divê rê li ber vê teknîkbûnê were girtin û di nav zimanê rojane de biwêjin xwe zimanê xwe bi kar bînin û ji bo bikaranîna wan jî zarokan, ciwanan, civakan teşwîq bikin.

ROL Û RISTA CIWANAN

Niha di vir de lazim e ku mirov li ser rol û rista ciwanan a li ser pêşxistin û parastina ziman jî raweste. Li cihanê di warê zimannasiyê de rêbazên sosyo-linguîstîk fenomena ziman ji rêbazên dîtir cuda digire dest û ziman jîndartir pênase dike. Ziman li gorî van nêzîkatîyan ne bi tenê amûrê ragihandinê ligel wê taybetmendiyê jê wêdetir e û xwedî kodên jiyanî ye.

Dema ku mirov behsa jiyanê bike helbet liv û tevgerê jî tê hiş û mejiyan. Ango rewşeke kînetîks tê vegotin. Dema mirov di vî warî de li rewşa civakê binêre



şaneyê herî bi liv û tevger teqez ciwan in. Dema ku mirov vê tespîtê bike berpirsiyariya ji bo pêşxistin û parastina ziman ji di vê serdema modernîyeya kapîtalîst de divê ku ciwan bigirin ser milên xwe.

Di kûrahiya dîrokê de ziman ji bo çî hatibe bi kar anîn helbet îro roj jî di nav civakê de kêr zêde ji bo heman tiştî tê bikaranîn. Lê ev mehfûm her ku diçe di warê kesên di navbera wan de têkilî û diyalog heye de guherîn çêdibe. Çawa? Berê kesên bi temena xwe mezin cerebeyên xwe yên jiyana bi nîşên nû re parve dikirin û bi vê yekê hewl didan ku nîşên nû jî bi cerebeyên jiyana ya kal û pîrên gelek roj û dem derbas kirine pêşeroja xwe bixin bin kontrolê. Dibe ku bîr û bawerî jî di encama van diyalogan de derketibin holê. Têkiliya hunermend a bi hunerê re, têkiliya bijîşk a bi bijîşkiyê re, têkiliya avahîsaz bi avahîsaziyê re, têkiliya pîrik (lebetî) bi pîrikiyê re hemû bi vê rê û rêbazê xwe gihandin qonaxa roja me ya îro. Ma ne ku li zankoyên tibê heta çend salên nêz jî pirtûkên Îbnî Sîna û Hîpokrat dihatin xwendin.

Lê îro roj komunîkasyona di navbera nîfşê temen mezin û biçûk de berovajî bûye. Êdî kesên temen mezin jî aliyê nîfşên nû û temen biçûk ve tîr serwestkirin. Di vir de rol û rista teknolojiyê û serbestgerîna wê ya di nav civakê de bandorker e. Lê bifikirin êdî ciwan der barê zanînan nû de kesên temen mezin ango dê û bavên xwe serwest dikin.

Me li jorê jî anîbû gotibû ku ziman di esase xwe de kodên jiyana di hundirîne. Ji bo parastina vê kodê bi tenê hewldanên mamoste, nivîskar, hunermend, rojnameger, parêzer, rêxistin û saziyan têrî nake. Divê ku ciwan di vê çarçoveyê de li gorî berpirsiyariya demê tevbigerin û bi biryarên radîkaltir li zimanê

xwe xwedî derkevin. Wekî mînak çî li dibistanan çî li zanîngehan dibe divê ku ciwan polan dagir bikin û perwerdeya bi kurdî ew bi xwe pêş bixin. Di vê ku li ciwan li kolanan bi zimanê zikmakî, divê li sazî û dezgehên fermî bi zimanê zikmakî xwe bînin ziman û ji bilî vê yekê tu tiştî qebûl nekin. Helbet ev nayê wê wateyê ku dijberiya zimanekî din bikin. Naxêr li cihê wê bi parastina zimanê xwe yê zikmakî di esase xwe de rûmetgeriya xwe ya li hemberî ziman jî nîşan didin.

Kurt û kurmancî heke ku tê xwestin bi zimanê ku di destê serdest û desthilatdaran de ji bo teşedayîna civakê wekî amûreke biyo-polîtîkayê tê bikaranîn divê bi ruhek û radîkalîzmeke civakî lê xwedî were derketin. Di vê serdema ku modernîyeya kapîtalîst dixwaze hemû heyînan bişibîne hev de xwedîderketin, parastin, axaftin û nivîsîna bi zimanê xwe di heman demê de parastina hemû xwe ya resen û kodên jiyana xwe, dîroka xwe ye jî.

Di vê çarçoveyê de di vê serdema ku gelên Rojhilata Navîn ji bo ku xwe ji bin nîrê bindestiyê û nîrên modernîyeta kapîtalîst rizgar bikin têdikoşin de helbet gavên radîkal avêtin jî dê ji bo guherandina çerxa çewisandinê tune bike. Ciwan bi awayekî rêxistinî li zimanê xwe xwedî derkevin helbet ew ê ji bo hemû beşên civakê bibin mînak. Ciwan çawa ku ji bo liv û tevgera civakê di rola katalîzoriyê de ye lazim e ku di warê ziman de jî bi heman awayî gavan biavêje. Wê demê ew ê zêdetir bikaribe li hemberî perfala çewsiyê jî li ber xwe bide. Ji bo vê yekê gavê yekem divê ew be ku bi zimanê pergale neaxive û bi zimanê xwe ango ew fenomena jîndar a kodên jiyana civakê dihe- wîne biaxive.



● Nurhak EKİN

Kapitalist Modernite özünde toplum karşıtı bir örgütlenme olup kendini sistemleştirdiği her alanda öncelikli olarak o toplumun can damarlarını hedef alır. Buna karşın toplumsallık da kapitalizmi alaşağı edecek olan en eski insan örgütlenmesidir. Bu noktadan baktığımızda kapitalizm açısından bir toplumu kırma uğratmanın en temel yolu o toplumu, can damarları sayılan kadın ve gençlik üzerinden ele geçirmekken, diğer yandan toplumsal örgütlenmeler de kendini kadın ve gençlik üzerinden güçlendirip, geleceğe taşır. Bugün ağırlıkta ideolojik tarafla yürütülen sistemsel savaşın tanımı özünde bu şekilde yapılabilir.

Sömürgeci zihniyetin Kürdistan'da izlediği toplum kırımı politikası da en başından beri bu temelde işletilmektedir. Tarihin gösterilen yüzüne baktığımızda bize bu tarafın yansıtılmadığını söyleyebiliriz; fakat Kürt halkının üzerine sürülen katliam mangala-

rıyla sonuç alınmasından çok, asıl olarak toplumun temelden çürütülmesi sömürgecilerin en birincil hedefi olmuştur. Asıl amaç bu olunca sistemin tüm işlerliği, araçlarından kurumlarına, yasalarından memurlarına kadar bu yönde bir politikanın tamamlanması olmuştur. Bu sinsi politika dört parçaya ayrılmış Kürdistan coğrafyasında yoğunluklu olarak bu temelde işletilmiş, soykırım düzeyine varan katliamlar da bu politikanın sadece bir yüzü olmuştur. Açıkçası Kürdistan sömürgeci tarafından tarihin en trajik coğrafi parçalanmışlığına uğradığı gibi, sömürgecilerin sürekli denetimde tutmak istediği hazin bir coğrafyanın adı olmuştur. Kürdistanın coğrafyasının Ortadoğu gibi sömürgeci kırma istenildiği gibi açık kapı bırakmayan bir bölgede olmasını bunda başlıca etken olarak gösterebiliriz.

Bugün Kuzey Kürdistan'da devlet eliyle yaratılmak istenen kırım politikası da aslında bu yüzü kendinde farklı maskelerle gizlemeye çalışan sömürge artığından başka bir şey değildir. Bu sömürgeci kırım politikasının en büyük hedefi de elbette toplum-

sallığın can damarları olarak kendini var eden, kadın ve gençlik kesimi olmaktadır. Özellikle bir gençlik hareketi olarak ortaya çıkan ve toplumsallaşmasıyla beraber kendine kadın kurtuluş ideolojisini temel felsefe haline getiren PKK ile birlikte, bu yönelimin çapı da sömürgeci t.c devleti tarafından olabildiğince derinleştirilmiştir. Devlet PKK karşısında 30 yıldır yaşadığı askeri hezimetini bu yönlü sinsi politikalarla gidermeye çalışmıştır.

90'lı yıllarda Kürt halkının toplumsallaşan destansı örgütlülüğünü, bunun öncüsü öncüleri olan kadın ve gençlik yönünden kırıma uğratmak isteyen, bu yönde savaşı olabildiğince kirlüten sömürgeci iktidar anlayışının bugüne düşen maskeleri de AKP ve Gülen cemaatidir. Kendinden önceki iktidarlara gibi özel savaş politikasının sonucu olarak örgütlenen ve iktidarı ele geçiren bu yapı, kendine öncelikli hedef olarak Kürdistan'da PKK öncülüğünde yaratılan toplumsallığı almıştır. İktidara geldiğinden beri bu yönlü politikaları en sinsi şekilde izleyen bu çete, özel savaş yöntemlerini de eşi benzeri görülmemiş şekilde genişletmiştir. Önder Apo'nun bu yapılanmayı şimdiye kadarki en tehlikeli iktidar göstermesi boşuna değildir. Bu temelde bakıldığında bu yapılanmanın iç yüzü daha rahat anlaşılacaktır. Çünkü Kürdistan'daki savaş bu yapı tarafından sadece askeri ve siyasi sahada geliştirilmiyor, en önemlisi kültürel ve sosyal kırım olarak tanımladığımız ve daha çok toplumun en dinamik güçleri kadın ve gençliği hedef alan özel savaş politikası çerçevesinde geliştiriliyor. Öncelikli olarak Kürdistan gençliği üzerinden denemek istenen bu yönelimin en belirginleri örnek-

leri de birbirini besleyen ve tamamlayan işlevlerini de düşünürsek elbette uyuşturucu, fuhuş ve ajanlaştırma yoluyla toplumu gençlik özelinde kırıma ve çöküntüye uğratmaktır. Bu özel savaş yöntemleri ile Kürt gençliği toplumsallıktan koparılıp, kendi halkına yabancılaşmış hatta düşman hale getirilmek isteniyor. Kürdistan'daki sömürgeci devlet kurumlarının hepsi bu temelde işletilip, bunların özel savaş elemanları diye niteleyebileceğimiz memurları da bu yönlü eğitiliyor.

Bugün uyuşturucu kullanımı Kürdistan'ın her yerinde yaygınlaştırılarak esrar ve çeşitli uyuşturucu haplar, çocuk yaşta olmak üzere gençliğin en "çekici" seçeneği haline getirilmektedir. Çevremize baktığımızda bu politikanın ne kadar yoğun işletildiğini görebiliriz. Sadece okul önlerine, sokak köşelerine değil gözümüzün görebileceği her yere sinen bu çeteleşme kültürünü görmemek için ancak kör ve tüm duyarlılığını yitirmiş olmak gerekir. Sömürge memurları olan polis ve askerlerin bu maddelerin satımında en büyük teşviki oluşturmaları, bu çeteleşmeyi bizzat örgütlemesi; ama önemlisi uyuşturucu kullanımı ve satışını yaygınlaştırmada temel doku olarak yurtsever gençlerin hedef alınması bu politikanın sömürgeciliğe hizmet ettiğinin açık kanıtıdır. Amaç bilinci uyumuş, uyuşturucu maddeler aracılığıyla bağımlı bir kişilik haline gelmiş ve her an istenilen yöne çekilebilen bu yönlü de sistemsel diyebileceğimiz kaygıları boğdurulan bir gençlik yaratıp, Kürdistan toplumunun özlü yapısını çürütmektir.

Yine bu yönde Kürt kadınları ve gençlerinin fuhuş bataklığına çekilmek istenmesi özel savaş politikası-





nin diğer yüzü olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yön-
de devlet kurumlar başta YİBO'LAR olmak üzere te-
mel görev edinmiş, buradaki özel savaş elemanları
da bu amaçla görevlendirilmiştir. Elbette sadece bu
değil; yine Kürt halkının en örgütlü olduğu yerlerde
çeteler aracılığıyla fuhuş evlerinin açılması bu kirli
politikanın son ve en geniş ayağıdır. Bu yerlerin artık
gizliliğinden de bahsedilemez. Toplumun iradesine
yönelik bu saldırı en özel ve en açık yöntemlerle ya-
pılarak halka yönelik iradesizlik dayatması olağan
kılınmak isteniyor.

Son olarak Kürtlerdeki ulusal bilinç zayıflığı da
bilinerek, geçmişten beri kürdü kürde kirdirtme yön-
nünde her yol mubahtır anlayışıyla dayatılan ve en
istikrarlı devlet politikası olan ajanlaştırma yöntemi
de gençlik şahsında yaygınlaştırılmak isteniyor.
Uyusturucu ve fuhuş yoluyla zayıf düşürülen, tehdit-
bağımlılık yönüyle kaygılara boğdurulan gençler ce-
maat aracılığıyla özel savaş elemanı gibi yetiştirilip,
halkına düşman ve suç işler hale getirilmek isten-
mektedir.

Daha çok sıcak bir gündem olarak örnek verirsek;
Nuçe TV' de yayınlanan ve bu türlü yöntemler sonucu
özel savaş bataklığına çekilen gençlerin anlattıkları
bu üçlü oyunun nasıl ve hangi temelde işletilmek ist-
endiğinin vahametini gözler önüne sermektedir.
Bunlar gibi çokça örnek verilebilir; ama öncelikli ola-
rak bu yozlaştırma politikasının önüne geçmenin
vakti çoktan gelip çatmıştır. Bir kere düşünmek gere-
kir ki bu kirli politikalar sadece Amed, Colemerg,
Batman vb. Kürdistan şehirlerinde değil Kürtlerin ör-
gütlü olduğu Mersin, Adana, İstanbul şehirlerde de
yoğunca uygulanmaktadır. Kürt gençlerine hedef

alan bu kirli politikanın sömürgecilik hevesli olduğu-
nu bilincimize kazımak zorundayız. Ve bu bilinçle ka-
zanımcı yaklaşmalı; diğer taraftan kesinlikle taviz ve-
rir bir konuma da gelmemeliyiz. Artık "Şu uyusturu-
cu satıyor, şu ajandır, burada fuhuş yapılıyor" demek-
ten kendimiz almalı ve bunun bir vicdan ve mücadele
gerekçesi olduğunu bilmeliyiz. Dönem tavizkarlık
ve duyarsızlık dönemi değildir. Özellikle içinde bulun-
duğumuz süreç çerçevesinde Önder Apo'nun çağrı-
sıyla geri çekilme kararı alan gerillaların bu özel sa-
vaş politikalarına karşı gösterdiği duyarlılığı ve mü-
cadele emeğini kendi şahsımızda da açığa çıkarmak
vicdani ve ahlaki sorumluluğumuzdur. Bu politikala-
ra bir mahallede, bir semtte yenik düşmüşse bun-
dan hepimiz sorumluyuz. Halk örgütlülüğümüz dü-
şünüldüğünde bu noktada alternatifler aralıksız ge-
listirilmelidir. Halkımızın da bu yöndeki duyarlılığını
daha güçlü örgütleyip harekete geçirmeliyiz. Her ku-
rumla bu yönde ortaklaşma yaratılmalıdır. Ama en
önemlisi bu yönde gençlik olarak en başta öz savun-
ma gücümüzü geliştirerek bu kirli yönelimleri teşhir
edip, bunu işletmek isteyen kurum ve kişilere karşı
tavizsiz olup göz açtırmamalıyız. Sebebi ne olursa
çevremizdeki hiçbir genç bu kirliliğe çekilememeli-
dir. Bu yönde özgüvenimiz yeterince vardır ve bunu
doğru temelde harekete geçirirsek de Kürt haklarına
yönelik bu sömürgeci özel savaş politikasını alaşağı
edebiliriz. Bu aynı zamanda toplumsallığa, şehitleri-
mizin anısına halka ve önderlik değerlerine sahip çık-
maktır. Gençlik öncülüğünde Kürt halkının ahlaki-
politik örgütlenmesinin ölçülerine sahip çıkmaktır.
Önder Apo'nun dediği gibi Ahlaki ve politik toplum, en
özgür toplumdur ve Kürt gençliği olarak bizler de bu
toplum ve özgürlüğün teminatıyız.



ASKERE GİTME!

İçinde bulunduğumuz süreçte Kürt gençliği, sömürgeci faşist güçlerin silahlı kölesi yani askeri olmayı reddedip bir an önce kendi halkının öz savunma gücü olarak özgürlük mücadelesi içinde onurluca yerini almalıdır.

● Mensur GÜZEL

Toplumlar oluştuğu günden beridir ki kendi öz değerlerini koruyabilmek için öz savunma gücünü de oluşturmuşlardır. Çünkü toplumsallık ortak hareket etme, gelişen sorunlara ortak çözüm bulma, saldırılara karşı da ortak tutum alma ihtiyaçlarından kaynaklanmıştır. Klan topluluklarından neolitik devrimin sonuna kadar toplumlarda hâkim olan öz savunma anlayışı, öz değerleri koruma temelliydi. Ancak baskı ve sömürü içeren egemenlikçi devlet zihniyetinin, kurnaz ve yaşlı erkek eliyle toplumda kemikleşmesiyle beraber toplumdaki öz savunma gücünün oluşturulma anlayışı da tamamen değişmiştir. Yani özünden uzaklaştırılmış, içi boşaltılmıştır. Bu güç, toplumu savunmaktan çok topluma saldıran bir konuma gerilemiştir.

Öz değerleri saldırılardan koruma amaçlı oluşturulan öz savunma gücü artık sömürgeci devlet zihniyetini icra edenlerin çıkarlarının bekçisi olan düzenli ordular biçiminde bir askeri güç haline gelmiştir. Bu askeri güç işgal, talan ve sömürü amaçlı kullanılmaktadır. Günümüze baktığımızda da oluşturulan devasa ordular toplumu "koruma" adına, toplumdan intikam alırcasına toplum karşıtı bir temelde işletilmektedir. Anlaşılacağı üzere çağa-zamana göre şekil değiştiren sömürgecilik,

hiçbir zaman temel işlevini yitirmemiştir. Kürdistan'da sömürgecilik ve askeri orduların durumu yukarıda kısaca anlatmaya çalıştığımız durumdan farklı değildir.

Kürdistan yüzyıllardan beridir egemenlerin talan ve sömürü politikaları altında can çekmektedir.

Uygarlığın ilk çıkış noktası ve ilk sürdürücüsü olan Kürdistan, günümüzde de halen sömürgecilerin hedefidir. Özellikle Kuzey Kürdistan için sömürgeci emellerden ve uygulamalarından hala vazgeçilmiş değildir. İşte bu noktada sömürgeci t.c devletinin uygulamaları kendini özellikle Kürdistan'a konuşturdu. Sömürgeci egemen Türk devleti fakir fukara ailelerin çocuklarını Kürdistan'da sömürgeci politikaları devam ettirmek için sürekli cephelere sürerken; iktidara sinmiş kişilerin çocukları ise askere ya gönderilmiyor ya da tatil koşullarını barındıran askeri bölgelere gönderiliyorlar.

Yine kırsal "asker intihar"ları adı altında ölüm mangalarına dönmüştür. Sadece 2012 yılında 64 asker, intihar etti iddiası adı altında katledilmiştir. "Ensesinden iki el ateş ederek intihar edenler", "Kendi kafalarına defalarca

KENDİ HALKININ CELLADI OLMA!

kurşun sıkanlar" şeklinde kamuoyuna lanse edilen intihar iddiaları akla ve mantığa aykırıdır. Hata insanın zekâsıyla dalga geçilmektir. İntihar adı altında öldürülen askerlerin ezici bir çoğunluğu da Kürt gençlerinden oluşmaktadır. Ancak Kürdistan'daki tüm bu sömürgeci ve işgalci zihniyetin, bu tarz politikalarına karşı güçlü bir şekilde cevap verilmelidir ki ortalama altı günde bir asker cenazesinin çıktığı bu ölüm mangaları dağıtılsın.

Bu kirli amaçların diğer bir boyutu olarak askere giden Kürt gençlerinin askerlik düzenlemeleri özellikle Kürdistan'a, kendi halkına karşı savaşması için yapılmaktadır. Böylece savaşta ölen askerler tamamen egemenlerin istedikleri bir sonuç oluyor. Yani egemen Türk devleti Kürt gençlerini kendi halkının üzerine sürerken bu şekilde kendi sömürgeci politikalarını icra etme şansını da yakalamış olmaktadır. Dolayısıyla Kürdistan'a asker olarak yerleştirilen Kürt gençlerinin kendi halkına kurşun sıkması içi

ğerde yaşam bulması için mücadele veren Kürt Özgürlük Hareketi de tüm hızıyla zafer yürüyüşünü sürdürmektedir. Ancak bu onurlu mücadele egemen sömürgeci Türk güçlerinin seferberliğiyle engellenmek istenmektedir. Çünkü biliyorlar ki tekerlerine çomak sokulacak. Bunun için de türlü kirli oyunlara başvurmaktadırlar. Yukarıda bahsettiğimiz kirli politikalara hız verilmesi bu durumun açık kanıtıdır. Şu nettir ki askerlerin Kürdistan'a konuşlandırılması ve bu yolda izlenen politikalar Kürdistan halkına rağmen yapılmaktadır.

Genelde gençliğe özelde Kürt gençliğine dayatılan askerlik onursuzlaştırma misyonu taşımaktadır. Dikkat ettiğimizde göreceğiz ki 20 yaşına gelmiş daha en verimli çağındayken; gençlere askere gitme dayatmasının yapılmasının altında onursuzlaştırma, iradesizleştirme politikası vardır. Ki baktığımızda bir gencin kendi kimliğinden dolayı "intihar" iddiasıyla katledilmesi, kendi halkının cellâdı olması için askere gitmesi ve en verimli, en heyecanlı olduğu dönemde kendisine dayatılan askerlik; onursuzluğun, iradesizliğin ta kendisidir. Askerlikte gençlerin sürekli baskı altında tutulması, horlanması, hakaretlere uğramasına rağmen sesini çıkaramaması da bu durumu açıklar niteliktedir. Ayrıca devletin tüm sömürü politikalarına alet olmaları da bu onursuzlaştırma, iradesizleştirme dayatmasının en can alıcı kısmıdır.

Öz savunma gücü saldırı, baskı, hakaret içermez. Sadece gelişen saldırı, baskı ve hakaretlere (askeri, kültürel, siyasal saldırılar) karşı bir meşru savunma pozisyonu içerir. Dolayısıyla askerliğin, egemenlerin sermayelerine bekçi üretme kurumu olduğunu bilince çıkardığımızda, kabul edilemezliğini de beraberinde bilince çıkarmış oluruz. Kaldı ki Kürt gençliğinin sömürgeci politikalara hizmet etmesinden ziyade, kendi halkını sömürgeci güçlere karşı fedai ruhla savunması ve öz savunma gücü temelinde de bu rolünü oynaması gerekiyor.

İçinde bulunduğumuz süreçte Kürt gençliği, sömürgeci faşist güçlerin silahlı kölesi yani askeri olmayı reddedip bir an önce kendi halkının öz savunma gücü olarak özgürlük mücadelesi içinde onurluca yerini almalıdır. Önder Apo'nun başlatmış olduğu Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa hamlesini ancak bu tarzla başarıya götürür, sömürgeciliği tüm kurum ve uygulamalarıyla Kürdistan coğrafyasından defederek, halkımızın onurlu mücadelesini en doğru biçimde sahiplenmiş oluruz. Bu temelde onurlu her Kürt gencine çağırımızı yineliyoruz:

Askere Gitme Kendi Halkının Cellâdı Olma...

Kürt gençliğinin sömürgeci politikalara hizmet etmesinden ziyade, kendi halkını sömürgeci güçlere karşı fedai ruhla savunması ve öz savunma gücü temelinde de bu rolünü oynaması gerekiyor.

tüm zeminin kendiliğinden, birdenbire geliştiğini bir an olsun bile düşünmek ahlak dışıdır. Yani egemen Türk devlet sistemi bilinçli politikalarla Kürt gençliğini, kendi halkının ipini çeken, kendi halkının cellâdı olan bir konuma koymaktadır.

Yine Kürdistan'da askerler eliyle işgal, talan ve sömürü politikaları en vahşi biçimde uygulanmaktadır. Her sokak başında Kürdistan halkının ipini çekmek için hazır kıtada beklemektedirler. Durduğu her saniye de aslında Kürdistan halkının katliamı demektir. Söz konusu katliam sadece fiziki değildir. Aynı zamanda bu güçlerin korku imparatorluğu çerçevesinde kültür, tarih ve doğa katliamı da geliştirilmektedir. Köy boşaltmaların yerini baraj, karakol inşaları alırken; ormanlık alanlar "güvenlik" yalanı adı altında yakılmaya devam ediyor.

Diğer yandan tüm bu sömürü, işgal, talan ve katliam politikalarına karşı Kürdistan'ın insanca yaşamın coğrafyası olduğunu temel alan ve hak ettiği de-



9 Ekim 1998'de toplanıp, 1999 15 Şubatı ile üstümüze çöken kara bulutlar, tarihe bürünmüş egemenliğin, tarihin direngen halklarını komplolarla boğmak ve körleştirmek istediği saldırıların son ve en büyük halkasını ifade ediyordu, bizler için. Ve bizler o günle beraber bu sisli ve karanlık havanın neler getireceğini bilemeyen, yetersiz yoldaşıyla düşmüş bir çaresizliğin "kıyametini" en derininden yaşamıştık.

Özünde bir halkın iradesini ve geleceğini, o halkın önderliği şahsında esaret altına almak isteyen bu büyük komplo süreci, tarihsel gelişimine baktığımızda komplolar kazandı olan kapitalist modernitenin en sistemli saldırılarından olmuştu. Bu saldırıyla beraber asıl amaç da -tarihsel örneklerinde olduğu gibi- gün be gün ortaya çıkacaktı: en başta bir halkı Önderliği üzerinden esaret altına alıp iradesini kırmak, yine insanlığa umutlu bir gelecek vaat eden ve bu yönlü bir mücadelenin en somut örneği olan Önderlik gerçeğinden mahrum bırakmak...

Önder Apo üzerinden gerçekleştirilen büyük komplo da bu hedeflere kilitlenmiş bir saldırı sürecinin başlangıcıydı. Kapitalist Modernite kendine büyük tehlike olarak gördüğü ve tüm boyutlarıyla alternatif bir mücadelenin yaratıcısı olan Önder Apo'yu esir alarak, insanlığı "aydınlık gelecek" sözü ve eyleminden mahrum bırakmak istemişti. Tarihin karanlık dehlizlerine baktığımızda, halk önderlerine yöne-

lik komplo savaşı bu mahrumiyet ortamını yaratmak ve "umut" olanı bir daha dirilemezcesine bu karanlık dehlizlere gömmek yönünde geliştirilmiştir. Halk önderlerinin insanlığın aydınlık geleceği açısından oynadığı tarihsel rol de böylece alaşağı edilmek istenmiştir.

Ancak bugün diyebiliriz ki, bu defa son sözü egemenlere bırakmayacak kadar büyük bir direnişin, "umut" olana belki ilkinden çok daha köklü büründüğü bir süreci yaşıyoruz hep beraber. Halkların özgürlüğünü kapana kısırmak isteyen büyük komplo boşa çıkarılmış, yarattığı kapana da kendi sıkışmıştır. Bunda en önemli pay sahibi, elbette İmralı'da geliştirilen, tarihte eşine benzerine rastlanmamış tecrit sistemi içinde, 14 yıldır büyük bir iradeyle direnen ve bunun da ötesinde komplolarla büyümüş kapitalist modernite ile savaşını en üst düzeyde yürüten Önder Apo'dur. Yine bu süreçte Önderlik etrafında "ateşten" çember şekilde gelişen ve dönemin ABD Dışişleri Bakanına bile "Ben Kürtlerin Abdullah Öcalan'a bu kadar bağlı olduğumu bilmiyordum, şaşırdım" dedirtircesine komplocuları ve tüm dünyayı hayrete düşüren fedai eylemsellikler; Kürt halkının saldırılara rağmen Önderlik etrafında kenetlenmesi ve Özgürlük Hareketinin tüm tasfiye girişimlerine rağmen Önderlik çizgisinden sapmaması komplo boşa çıkaran temel noktalardır. Çünkü Önder Apo şahsında gerçekleştirilen komplo, öncelikli olarak Kürt halkını hedeflemiş, yine Önderliğin büyük bir

çaba ve emekle yarattığı fedai çizgiye, onun örgütlülüğüne yönelik gerçekleştirilmiştir. Bu temelde kompoyu doğru anlamak, aynı zamanda bugün önümüze koyduğumuz ve Önderliğin özgürleştirilmesi olarak hedeflediğimiz mücadelenin en kritik adımı olup, kompoyu tümüyle alaşağı etmenin de en güçlü referansını oluşturmaktadır. Şunu artık çok iyi biliyoruz ki Önder Apo özgürleşmeden Kürt halkı da özgürleşmeyecektir ve komplo tümüyle alaşağı edilmeden insanlık özgür geleceğe yürüyemeyecektir. Bugün bu birbirine bu denli bağlı ve iç içe geçmiş mücadele gerekliliğini ancak Önderlik gerçeğinin kurumsallaşmasıyla açıklayabiliriz. Önder Apo diğer halk önderleri gibi belki de onlardan daha ileri düzeyde halk nezdinde kurumsallaşmış bir gerçeğin en güncel ifadesi olup, bu temelde halk ile önderlik arasındaki sarsılmaz bağ, tarihte eşi benzeri görülmemiş şekilde güçlüdür. Şimdi bu bağı olabildiğince güçlendirip, nihayetinde özgürlüğe çezecek olan kesim kesinlikle Kürt gençliğidir.

Tarihten günümüze baktığımızda Kürt gençliği fedakârlık ölçülerini sürekli önderlik çizgisinde yürütme yönünde mücadele geliştirmiştir; ama bugün bu çizgiyi en doğru tarza otutup zaferi gerçekleştirmek, Kürt gençliği için Önderlik, şehitler, halk karşısında en kaçınılmaz görevdir. Unutmamalıyız ki Önder Apo ve arkadaşları da bu destansı direnişi gençlik bilinci ve ruhuyla başlatmışlardır. "Genç başladık, Genç başaracağız" sözü bu hareketin gençlik ruhuyla ve onun özgürlük istemiyle özdeşleşmiş yanını en iyi ifade şiar olmuştur.

Büyük emek ve özveriyle yaratılan PKK, karanlığa gömülmüş ve üzerine beton dökülmüş bir halkı, gençlik ruhunun en özlü mücadelesiyle dirilterek, tarihin en onurlu direnişlerinden birinin başrolü haline getirmiştir. Önderlik çizgisinde geliştirilen doğru tarz, doğru çizgi ve duruş bu destansı öykünün her aşamasına dil olmuştur. Bu çizgi savaşını yürüten öncü güç olarak Kürt gençliği, kapitalist kurmayların bugün Akp-Cemaat eliyle gerçekleştirmek istediği tüm saldırıları bertaraf etmek noktasında kaçınılmazlığı yaşamaktadır. Bu saldırılarla amaçlanan özünden kopararak halkına yabancılaştırılmış, asimilasyona boğdurularak kimliksizleştirilmiş edilgen, duyarsız bir gençlik yaratma hevesine ve tüm sömürgeci sisteme dur diyebilmesi, bu sömürge çetesi Kürdistan coğrafyasından ve bulunduğumuz her alandan tamamen defedebilmeliyiz.

Zaferi getirecek direnişi mümkün kılmak, öncelikle Önderliği ve halkımızı özgürleştiren bir savaşın öncü gücü olabilmekten geçmektedir. Öyle ki Sömürgeci eliyle Önderliği ve halka yönelik gerçek-



leştirilen saldırılar hiçbir Kürt gencinden bağımsız gibi düşünülemez. Nasıl ki onurlu direnişimiz bir bütünse, Kürt halkına yönelik saldırılar da bir bütün olarak topyekûn geliştirilmektedir. Bunun en önemli ayağı da İmralı işkence sistemi aracılığıyla yürütülmektedir. İmralı'da 1999'dan bugüne kadar açığa çıkan ve dışarıya yansımaları da da en sert şekilde vuran saldırıları görmek, gözümüzü bu yönde doğru ufuklara açmak için yeterlidir. Yine Kürt gençlerine yönelik okullarda, mahallelerde, karakollarda, cezaevlerinde gerçekleştirilen saldırılar asıl olarak gençliği sömürgecilerin imralıda yoğunlaştırdığı kirli politikaların tam ortasına çekecek kadar sistemli ve birbiriyle bağlantılıdır.

Kafamızı istediğimiz kadar kuma gömelim, sömürge sistemi yerin altından dahi yüzüne vurabilecek kadar ileri gitmiştir. Burada karanlık kilidin açılması kesinlikle Önder Apo'yu, Kürt halkını özgürleştirmekle yani bir bütünün özgürleşmekle mümkündür. Unutmamalı ki Önder Apo halen esaret altındadır ve Kürt halkı henüz üzerindeki esareti kıramamıştır.

Başta belirttiğimiz gibi komplo boşa çıkmıştır fakat henüz tümüyle bertaraf edilememiştir. Bu sebeple içinde bulunduğumuz süreçte rehavete kapılmak Kürt gençliği açısından AKP ve cemaat çetesinin karanlık dehlizine gömülmek anlamına gelecektir.

Önder Apo'nun heyet görüşmelerinden yansıdığılarıyla "sizin özgürlüğünüz ne olacak" sorusuna "hepimiz özgürleşeceğiz" demesi Önderlik ve halk bütünleşmesinin ÖZGÜR GELECEK açısından en güzel ifadesi olmuştur. Şimdi Kürt gençliği için bu büyük inceliği ve öngörüü yakalamak, hayati bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Özgürlük olacaksa hepimizin için olacak.

Zeynep KATAR

Değerli yoldaşlar!

Bilindiği üzere Önder Apo'nun başlatmış olduğu "Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa" süreci içerisinde bulunmaktayız. İçinde bulunduğumuz süreç tüm tarafların yoğun bir mücadele yürüttüğü hassasiyet ve kaygılar taşıyan bir dönemdir. Ortadoğu'yu yüzyıllardır kan deryasına çeviren kapitalist modernite bu toprakları yeniden dizayn etmek istemekte ve bu projesini hayata geçirmek için kendi çıkarına olmayan Ortadoğu halklarının geleceğini yok edecek projeler geliştirmektedir. Kapitalist modernitenin Ortadoğu'nun etnik, ideolojik, dini, coğrafik, tarihsel, kültürel ve birçok toplumsal zenginlikleriyle ve hakikatiyle uyumlayan bir sistem olması bilinen bir gerçekliktir. Toplumsal hakikati esas almayan her sistem toplumlar nezdinde de kabul görmemektedir. Bu nedenledir ki Ortadoğu'da Arap baharı adıyla başlayan halk ayaklanmaları hegemonik güçlerin müdahalesiyle Arap saçına dönmüş ve tam bir Gordion düğümü olmuştur. Tunus, Mısır, Libya, Bahreyn ile başlayan süreç en kanlı biçimiyle Suriye'de sürdürülmektedir. Suriye'de yaşanan savaş bir yandan Suriye halklarının hegemonya ve Esad diktatörlüğü karşısındaki direnişi olurken diğer bir yandan ise İsrail ve İran'ın aralarındaki kirli savaşını kendi sınırları dışında bir alanda sürdürmeleri için bir araç olmaktadır. Suriye'de yaşayan halkımız ve hareketimiz Önder Apo'nun 20 yıl boyunca Suriye ile ilişkilerde yürüttüğü politik tecrübe ve demokratik siyaset temelinde demokratik örgütlülüğünü yaratmış ve öz savunmaya dayalı mücadele tarzı geliştirip bütün halklara öncülük ederek batı Kürdistan'da özerkliğini ilan etmiştir. Kürt halkının iradeli bir duruşun sahibi olarak varlığını koruma temelinde toplumsal devrimini gerçekleştirmesi diğer halklar için de bir mücadele zemini yaratmıştır.

Roja'da bir devrim süreci yaşanırken Kuzey Kürdistan'da da Önderliğimizin öncülüğünde yeni bir süreç başlatılmıştır. 2012 baharında Önderliğimizin özgürlüğü ve Devrimci Halk Savaşı hamlesi kapsamında başlatılan devrimci operasyonlarla Türk ordusu ağır darbe almıştır. Faşist Türk ordusu Kürdistan dağlarında ağır yenilgiler alırken, AKP hükümeti de siyasi arenada büyük bir prestij kaybına uğramıştır. Bununla beraber hem siyasi operasyonlar hem de karadan hava destekli askeri operasyonlar düzenlemiştir. Fakat Kürt Özgürlük Mücadelesinin geldiği düzey AKP hükümetini Kürt halkı ve hareketine karşı yeni yöntem ve politikalar geliştirmeye mecbur bırakmıştır. Hareket olarak Önderliğimizin özgürlüğünü sağlama ve Kürdistan'ı özgürleştirme kapsamında 2012 devrimci hamlesini zirveleştirecek bir 2013

**"DEMOKRATİK
KURTULUŞ VE
ÖZGÜR YAŞAM
İNŞAACILARI
ŞEHİD
SARALARIN
İNTİKAMINI
ALACAKTIR"**

bahar hamlesi hazırlıkları yaparken Önderliğimiz bir kez daha imkânları değerlendirerek yeni bir süreci başlatmıştır. Başta 2012 devrimci hamlesi kapsamında şehit düşen yoldaşlarımız ve gerillanın Kürdistan dağlarındaki destansı kahramanlıkları, özgür bir yaşam uğruna bedenini ölüme yatıran zindan direnişi ve halkımızın bulunduğu her alanı bir serhildan alanına dönüştürmesi Önderliğimizin, Kürt halkı ve hareketinin kırmızı çizgisi olduğunu bütün dünyaya göstermiştir. Bu direniş, güç ve birtoktelik ruhu İmralı'daki iradeli ve özgür duruşla da birleşince Önder APO bu süreci yerinde ve zamanında değerlendirerek görüşmeler başlatmıştır. Bu süreç öyle AKP'nin ya da Erdoğan'ın çözüm için baldıran zehri de olsa içerim sözüyle başlamamıştır. Erdoğan şunu iyi biliyordu ki Kürt Özgürlük Mücadelesine karşı tasfiyede ısrar ederse asıl o zaman baldıran zehrini içecekti. Önderliğin büyük bir incelik ve hassasiyetle geliştirdiği bu sürecin sabote edilmesi durumunda sadece Erdoğan'ın değil çözümsüzlükte ısrar eden herkesin baldıran zehrini içeceği de iyi bilinmesi gereken bir gerçekliktir.

Bu dönemde sürecin önünde en fazla tehdit oluşturan konulardan biri Önderliğin bu sürece öncülük etmesini istemeyen ve feodal-ihanetçi-işbirlikçi KDP ve YNK kesiminin hareketimizin tasfiyesine yönelik AKP ve çözüme karşı güçlerle sürekli gizli anlaşmalar içerisinde olmasıdır. İkinci ve tehlikeli bir tehdit de en son Dicle Üniversitesinde yaşanan olaylardan ve Alevilerle örgütümüzü karşı karşıya getirecek kışkırtma haberlerden de anlaşılacağı gibi Akp ve Fetullah Gülen'in sahte İslam politikaları olmaktadır. Yine yapılan bu görüşmelerin Akp hükümetini çözüm yanlısı olduğu için değil, biz güçlü olduğumuz için başlatıldığı ve bu görüşmelerle beraber hem hareketimiz hem de bütün dünya açısından yeni bir dönemin başladığı dile getirilmiştir. Başlayan bu yeni dönemle birlikte Önder APO'nun yanına BDP Milletvekillerinden oluşan heyetler gönderilmiş ve Önder APO'nun mektupları bu heyetler aracılığıyla örgütümüze iletilmiştir. Önder APO öncesinden de yazdığı savunmalarında, görüşmelerinde ve yol haritasında kürt sorununun çözümüne yönelik, sorunu tarihsel olarak ele almıştır. Çözüme yönelik alternatifini somut önerileriyle ortaya koyduğu, mektuplar ve görüşmelerin de bunlardan bağımsız olmadığı bilinmesi gereken bir gerçekliktir. Önder APO'nun döneme ilişkin çok net bir şekilde ortaya koyduğu görev ve sorumluluğu yaşam-sallaştırmak genç kadının öncü görevlerinden biridir.

Görüşmeye giden heyetleri en fazla etkileyen konunun Önderliğin koşullarına rağmen sürece çok iyi hâkim olması, büyük bir özgüven, moral ve inançla yaklaşması bizlere de moral ve güç vermiştir. Biz genç kadınlar Önderlikten aldığımız moral ve güçle

genç kadınların Kürdistan dağlarına akmasını sağlayarak ve örgütleyerek Önder APO'nun gücüne güç katmalı ve devrimci bir ruhla sürece katılmalıyız. Döneme hassas yaklaşmalı, rehabet ve gaflete kapılmamalıyız. Bu süreçte hem gerillayı daha da güçlü kılmak hem de gerilla alanlarını doldurma genç kadının sorumluluklarından biridir.

Değerli yoldaşlar!

"Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamın İnşa" edilmesi ise genç kadının özgürlük ve örgütlülük düzeyinin geliştirilmesi ile bağlantılıdır. Çünkü Kürt toplumu gibi sürekli soykırımlara maruz kalan bir toplumun kadını örgütlenmedikçe ve özgünleşmedikçe özgürleşmeyeceği gerçeği kanıtlanmıştır. Bir halkın özgürlük değerlerini yaratan kadının kendisidir. Kadın köle olduğu müddetçe ne erkek ne kadın ne de çocuk özgürlük ahlakıyla, özgürlük düşüncesi ile beslenemez. Toplumu yaratan, geliştiren, öz ve biçim kazandıran, ölçü veren kısacası koruyup büyüten kadındır. Bu açıdan kadın köle düşünceye sahip olduğu sürece değil bir toplumu, kendini dahi kurtaramaz. Toplumun altında kalır ve ezilir. Yarattıklarının mahkûmu, kölesi dışında bir şey olamaz. Hatta kadın normal şartlarda bir varlık gibi yaşayamadığı gibi ölemez de! Yaşam ve ölüm arasında gel-gitler yaşar. Kadın kadınlıktan çıkar. Bu vaziyetteki bir kadının bir çocuğu büyütmeye doğru olmadığı gibi aile oluşturmaya sakkattır. Erkek egemen sisteme hizmettir. Köle zihniyeti korumaktır. Kapitalist modern sisteme el ayak olmaktadır. Bu anlamda henüz genç olan kadının kurtarılması tarihi bir mahiyettedir. Genç kadın en özgür düşünceyi ortaya koyabilecek enerji ve ufka sahiptir. Çünkü henüz kapitalist modern sistemin faşizan çarkına düşmemiştir. Oluşum ve gelişim aşamasındadır. Bu doğrultuda Genç kadının örgütlenerek mücadele etmesi ve özgürlük saflarına kazandırılarak dağla buluşturulması onu özgürleştirmekle eş değerdedir. Çünkü kadının öncülük ve özgürlük eksenli yürüteceği mücadele tüm halkımızın kaderini belirleyecektir.

Sistem gençler ve kadınlar üzerinden başta kültürel soykırım olmak üzere çok yönlü bir asimilasyon-soykırım politikaları yürütmektedir. Özelde fuhuş, uyuşturucu, şiddet, recm vb faaliyetlerle genç kadınlar yoz ve çürümüş bir yaşamın içine zorla çekilmek istenmektedir. Soykırım sadece kültürel alanda değil siyasal, askeri ve fiziki açıdan da yürütülmekte ve tamamen tecavüz kültürü eksenli beslenmektedir. Tecavüz kültürü en başta genç olan kadınlar üzerinden denenmekte ve sonuç alınma durumuna karşın bir politika olarak tüm topluma yayılması sağlanmaktadır. Amaç sürekleştirilmiş, içi boş hatta kof bir toplum yaratmaktır. Çünkü Tecavüz kelimenin tam anla-

miyla zor kullanarak ele geçirme, gasp etmektir. Tarihi, belleği, kadını ve vatani zorla ele geçirilmiş bir toplum gerçekliğini ifade etmektedir. Kürt halkının gerçekliği tam da burada yatmaktadır. Önce kadın vuruldu! Kadın köleleştirildikten sonra tek tek tüm toplum değerleri ve kültürüne el konuldu. Bu anlamda genç kadının kendini koruması ve savunması hayati önemde olmaktadır. Kürdistan toprakları üzerinde fuhuşun geliştirilmesinin önüne geçmek gerekmektedir. Her yurtsever Kürt genci kendi mahallesi, sokağını ve şehrini korumakla bilinçlendirilmelidir. Bu kirli ve yoz odakların dağıtılması için herkese görev verilmeli ve sorumlu kılınmalıdır. Özgür yaşamın inşasında özgür düşünceli, bilinçli ve yurtsever genç kadınların öncülüğü bu anlamda tarihsellik kazanmaktadır.

Değerli yoldaşlar!

Kıscası mücadelemiz tarihi bir süreçten geçmektedir. Özellikle gelişen süreç karşısında genç kadınlar olarak duruşumuzun her zamankinden daha güçlü olması gerekiyor. Kadın özgürlük hareketi olarak şimdiye kadar yürüttüğümüz mücadele düşmanın tasfiye-imha planlarının sonuç alınmasını engellediği gibi Kürt kadını adına birçok siyasal toplumsal kazanımı da açığa çıkarmıştır. Özellikle bölgede siyaseti belirleme anlamında hareketimiz en temel güç haline gelmiştir. Bunda hiç kuşkusuz temel etken Önderliğimizin yüksek ideolojik, politik ön görüşü, hareketimizin ve halkımızın Önderlik çizgisini esas alıp buna göre bir mücadele pratiğinin sahibi olmaya çalışmasıdır. Fakat erkek egemen sistemin de an be an tecavüz kültürünü geliştirmeye çalıştığını da belirtmek gerekmektedir. Erkekçi sistemin yeni dönem planının özü; Kürt sorununu gündemine alarak, bu konuda olabildiğince gevşek adımlar atmak ve bununla bir çözüm geliştiriliyormuş havası yaratmaktır. Aynı zamanda kadını arka plana atarak intikam almaktır. PKK ve PAJK'ın Kürt kadının öncülüğünde geliştirdiği kadın özgürlük mücadelesini görmezden gelerek çözüm sürecinin gerisine atmaktır. "Çözüm olarsa ben yaparım ama kendi belirlediğim çerçevede yaparım" demektir. Bunun en somut kanıtı belirlenen akıl insanlar komisyonları olmuştur. Bu süreç en objektif, en adaletli ve en özgürlükçü yaklaşacak olan kesimin kadın olduğunu bilmesinden ötürü komisyonları erkeklerle doldurmuştur. Bu yaklaşımın kadın hareketine bir mesaj olduğunu görmek, değerlendirmek ve sürekli eleştirerek teşhir etmek önemlidir. Bilinmelidir ki gelişen süreç tamamen Önderli-



ğimizin direnişi ve emeği sayesinde olmuş ve olmaktadır. Bunun bilinci ve ruhuyla çalışmalara daha aktif katılıp özgürlük mücadelemiz zaferle taçlandırılmalıdır. Genç kadın örgütlülüğümüzü güçlendirecek olan sürece doğru, yerinde bir giriş sağlamaktır. Bu anlamda yetersiz katılımdan vazgeçip daha güçlü bir moral ve motivasyonla pratiğe geçilmelidir.

Önderliğimiz bir tutuklama karşısında dahi kıyameti koparmamız gerektiği talimatını çok açık bir biçimde vermesine rağmen, halen yaşanan onca sömürü pratiğine karşı çok ciddi bir hareketliliğin olduğu söylenemez. Bu süreçte özellikle Amed'de Şahin Öner ve Murat İzol yoldaşların katledilmesi tek başına bir serhildan gerekçesiydi, fakat genel kimi protesto ve yürüyüşlerle sahiplenilmesi eleştiri ve özeleştiri konusu olmuştur. Bu öz eleştirinin ve eleştirinin anlama kavuşacağı yer ise pratiğimiz olacaktır. Kadının özgürlük mücadelesinin kazanacağı bunun da Önderliğimizin özgürlüğü ile mümkün olduğu aşikardır. Bu da ancak APOCU özgür genç kadınların en temel hedefini gerçekleştirme konusunda daha fazla radikal ve kararlı bir duruş sergilemesi ile mümkündür.

Değerli yoldaşlar,

Özgür kadın hareketimizin en dinamik en radikal ve en aktif gücü GENÇ KADINLAR olarak yeni bir dönemle karşı karşıyayız. Bu döneme tarihin altın süreçleri de denilmektedir. Bu bilinçle Önder APO'nun yeni başlattığı döneme katılmak, sahiplenmek ve geliştirmek bir görevdir. Görevin yerine getirilmesi durumunda da kaybedecek olan taraf ise köhnemiş ve eskimiş erkek egemen zihniyeti olacaktır. Özgür kadın mücadelemiz bu şekilde Önderliğimize yüreğinde taşıdığı özgür anavatanı inşa etme zemini bulacaktır. Bu savaş özgürlük savaşıdır. Özgürlük savaşını zaferle taçlandırarak olanda özgürlük militanlarıdır. Bu anlamda zihninin en özgür yanıyla savaşacak olan genç kadın yapısının bilinçli, örgütlü ve kimlikli katılımı önemlidir. Büyük bir Moral, azim, emek, özgür düşünce ve özgür iradenin onurlu bir yaşam getireceği tartışmasıdır. Unutmamak gerekir ki ancak örgütlü bir mücadeleyle bu kirli sistemden hesap sorulabilir. Bu temelde Ş. Saraların intikamını da alabiliriz. Özgün genç kadın örgütlülüğünün yaşam bulma yeri olarak tüm genç kadınları gerilla saflarına akın ettikçe, özgür düşünce ve bilinçle örgütlendikçe, mücadele çizgisini radikalleştirdikçe "demokratik kurtuluş ve özgür yaşamı inşa" sürecinin temel yaratıcıları olacaktır. Bu temelde tüm genç kadınları Gerilla saflarına katılmaya çağırıyoruz.



Recep Güven'in diyolog, hoşgörü, şefkat ve sevgi seli gibi iyilikçi sözlerin çekici cazibesiyle Kürtlere katliam fetvası veren Fetullah Gülen'in yarattığı bir canavar olduğunu düşünen olmadı.

Recep Güven, 1964 İstanbul doğumludur. Ailesi 1958 yılında Üsküp'ten İstanbul'a getirilmiş. Aslen Makedonya kökenlidir. Devşirilerek Türkleştirilmiştir. 1979 yılında Polis Koleji'ne giren Recep Güven, 14 Haziran 1987 tarihinde Polis Akademisinden mezun oldu. Sırasıyla Polis Akademisi Başkanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü, İstihbarat Daire Başkanlığı ve en son olarak Siirt Emniyet Müdürlüğü görevlerini yaptı. 1.Sınıf Emniyet Müdürlüğü'ne yükseldi. 1999 yılında Fetullahçı olduğu gerekçesi ile soruşturmaya alındı. Daha önce Özel Harp Dairesi denilen gladio örgütü ordunun denetiminde iken, kontr-gerilla olarak görev almak üzere Türk subayları ABD'ye gönderilirdi. Ergenekon Örgütü de bu oluşuma bağlı idi. AKP'nin iktidara gelmesiyle birlikte daha önce çok planlı bir şekilde yapılan uzun süreli hazırlıklar çerçevesinde, Ergenekon Örgütü yerine Yeşil Ergenekon Örgütü kuruldu. Yeşil Ergenekon Örgütü'nün merkezi Türk Polis Teşkilatı'dır. Komuta Merkezi, Ankara'daki Gölbaşı semtidir. Eski Ergenekon da çekirdek kadro subaylar iken, Yeşil Ergenekon'da ise polislerdir. Söz konusu Yeşil Ergenekon Örgütü, daha önce ABD'ye gönderilen polislerin koordinesinde kuruldu. Recep Güven'de Yeşil Ergenekon'da görev almak üzere 1990-1991, 2004, 2006 yıllarında ABD'de de eğitim gördü. National Defense Üniversitesinde kriminoloji eğitimini aldı. 2005 yılında, Gladio'nun Avrupa merkezi olan Almanya'nın Münih kentinde de kontr-gerilla eğitimini gördü. Esas yetiştirildiği alan PKK'dir. Polis Akademisi, Amed İstihbarat Daire Başkanı, İstihbarat Daire Başkanlığı ve Siirt Emniyet Müdürü olarak görev yaptı. Şu anda ise Amed'te Emniyet Müdürüdür.

Eylül 2012'de, Amed'e Emniyet Müdürü olarak atandıktan sonra yaptığı bir konuşmayla meşhur olan ve Fetullahçı Polis Şefi diye tanınan Recep Güven. Bugün de hem Sebatayist hem de Fetullahçı Prens Eyüp Can'ın genel yayın yönetmeni olduğu Radikal Gazetesi'nde sür manşetten şöyle bir başlık var. "Emniyet Müdürü Kürtçe Öğreniyor" adı altında Fetullah Gülen'in koordinatörü olduğu yeni Türk Kontr-gerilla Örgütü olan "Ötüken Gladiosu" koordinasyonunda yer alan Recep Güven'in reklamı yapılıyor. Güven, 1991 ve 1996 yılları arasında Amed'te İstihbarat Daire Başkanı olarak görev yaparken, her gün sokak ortasında Kürt yurtseverleri katlediliyordu. İşkenceli sorguları birinci elden yürüten Recep Güven oluyordu ve gittikçe rütbesi de yükseliyordu. Bu defa 2012 yılında Amed'e Emniyet Müdürü olarak geri dönüyordu. Kimse bilmez ki, Yeşil Ergenekon'un kafa takımındandır. Amed'e atandığı süreçte, 1990'lı yıllarda yaptığı işkencelerin üstünü örtemeye çalışırken aslında itiraf ediyor ve şunları söylüyordu. "Çocuğu sorguluyorum, gözlerimin içine nefretle bakıyor. Neden böyle baktığını soruyorum, 'Siz bize işkence yapıyorsunuz' diyor."

1991-1996 yıllarında, Amed'te, İstihbarat Daire Başkanı olarak görev yaparken, A.Hakim Güven, Hıdır Altuğ ve Abdulkadir Aygan gibi JİTEM tetikçilerini ve şefi Hanifi Avcı'yı görevlendiren Recep Güven. On binlerce Kürdü katleden JİTEM tetikçilerinden Hıdır Altuğ ve A.Hakim Güven gibilerini JİTEM'in müteahhit iş adamlarından biri olan Ali İhsan Kaya'nın yanında şirket elemanı olarak görevlendiren yine kendisi. Cizre davasında verdiği ifade de, işinin

gereği olarak JİTEM tetikçilerini tanıdığını ve JİTEM'ci Ali İhsan Kaya'yla samimi olduğunu ifade ediyordu.

Recep Güven, Siirt'te göreve başladıktan sonra gözaltı ve tutuklamalar arttı. KCK adı altında siyasi soykırım operasyonları başlatıldı. Demokratik eylemlere devlet terörü uygulandı. En küçük bir eylem bile polis terörüyle bastırılmaya çalışıldı. Siirt'te Özel Savaşı çok yoğun ve en ince yöntemlerle zirveye çıkardı. Bunu özellikle yurtsever Kürt ailelerinin kız çocukları üzerinde yürüttü. Önce "Yeşeren Umutlar Derneği" adı altında bir dernek kurarak, Kürt kızlarını dersanelere yerleştirdi. Bunun ardından ise "Sokak İncileri Projesi" ve "Tillo'nun Güveni Projesi" adı altında yurtsever Kürt ailelerin kızlarını polis okullarına yerleştirdi. Siirt'te yüzlerce genç Kürt kızı bu şekilde düşürülerek polislerle peşkeş çektiler. Fuhuşa sürüklendi. Siirt Valisi bu durum için, "Kızlar dağa gideceklerine fuhuş yapsınlar" dedi. Güven, bunlarla da yetinmedi. "polis olmak isteyen yeni inciler arıyoruz" projesini de uygulamaya koyarak, bu konuda özel olarak Birinci Sınıf Emniyet Müdürü İnci Aksoy'u görevlendirdi. Mevcut durumda İnci Aksoy vasıtasıyla Siirt'te Kürt kızları geri dönüşü olmayacak bir girdaba alınmış du-

1991 ve 1996 yılları arasında Amed'te İstihbarat Daire Başkanı olarak görev yaparken, her gün sokak ortasında Kürt yurtseverleri katlediliyordu.



rumda. Recep Güven, bunları bağlı olduğu Cemaat Lideri Fetullah Gülen'den aldığı direktifler çerçevesinde yapmaktadır.

Fetullah Gülen, Kürt kızlarının Yeşil Türkçü Faşizmi'nin hedefleri doğrultusunda nasıl ve hangi amaçlar çerçevesinde Türkleştirilmesi gerektiğini "Kırık Testi" programında şu sözlerle dile getirmektedir. "Anadil anadan öğrenilir. O bakımdan geleceğin annelerini, bugünkü çocukları Türklüğe asimile etmek çok daha önemlidir." Fetullah Gülen,

her şeyden önce Kürt toplumunun soykırımdan geçirilmesi

için öncelikli görev olarak çocukları büyüten ve yetiştiren

Kürt kadınının Türkleştirilmesi gerektiğini müritle-

rine aşılabilir. Bu direktif doğ-

rultusunda hareket eden Re-

cep Güven, Amed'e atanmasına

rağmen Aralık 2012'nin sonunda

başlattığı projelerin denetimini yap-

mak için Siirt'te gider. "Tillo'nun Güve-

ni Projesi" startını verdi. Bu proje ile 112

Kürt kızı polis yapılmak üzere eğitime alındı.

Recep Güven, projenin tanıtım konuşma-

sında "Bir erkeği eğitirseniz, bir insanı eğitmiş

olursunuz. Bir kadını eğitirseniz, bir toplumu

eğitmiş olursunuz" dedi. Recep Güven, Eylül

2012'de, Amed'e atanır atanmaz aynı projeyi

Amed'te de uygulamaya başladı. AKP'li Bakan Me-

hdi Eker, Vali Mustafa Toprak ile birlikte yüzlerce Kürt

kızlarını toplayarak projenin startını verdiler. Recep

Güven'in vukuatı sadece bunlar değil. Amed'e atanır-

ken söylediği bazı sözler vardı. Şöyle diyordu. "Faili

meçhule giden insanların her hangi bir sisteme tabi

olamayacağını da biliyorum. Belki mecburiyet,

belki acil bir kararla yapıldı. Geçmiş eleştirmek gibi

bir olumsuzluğa girmek istemem". Faili meçhul(faili

belli) cinayetlerin olduğu dönemde Amed'te Polis İstih-

barat Daire Başkanı olan Güven'dir. JİTEM'in, polis,

MİT, ordu, tetikçi ve Hizbul-Kontra karışımı bir ci-

nayet örgütü olduğu aşikârdır. Buna göre Recep Gü-

ven, katliamların birinci dereceden sorumluların-

dandır. Katliam yapma daha doğrusu soykırım yap-

ma suçundan yargılanması gerekmektedir. Yaptığı

katliamlara mecburiyetli diyor. Ve şunu da ekliyor.

"Dağda ölen teröriste ağlamıyorsanız insan değilsin-

iz..... Ama eline silah almış çocuk çocuk demeden

insan katleden canavarlaşmış bir teröristi de enter-

ne edemiyorsanız devlet değilsiniz". Bu sözlerle Türk

devletinin tarih boyunca yaptığı Ermeni, Rum, Sürya-

ni ve Kürt soykırımları ile Koçgiri, Dersim, Agri, Zi-

Şahin Öner'i, üç -dört üniversite eğitimi görerek medenileşen, çağdaşlaşan ve medenileştikçe insan odaklı hizmet aşkıyla Kürtleri katleden İmamın Ordusu'na mensup Polis Şefi Recep Güven ile polisler vahşice katletti.

lan, Sason ve 1990'lı yıllardaki katliamların üstünü örtüyor. Gerillayı canavar olarak gösteriyor. Kendisini bir katliamcı değil bir hümanist olarak lanse ediyor. Birileri de vay be ne iyi Emniyet Müdürümüz varmış dedi. Makale üzerine makaleler yazıldı. Kimse merak edip Recep Güven'in ne yapıp ne yapmadığını araştırma zahmetinde bile bulunmadı. Recep Güven'in diyalog, hoşgörü, şefkat ve sevgi seli gibi iyilikçi sözleri çekici cazibesıyla Kürtlere katliam fetvası veren Fetullah Gülen'in yarattığı bir canavar olduğunu düşünen olmadı. Herkes "Aaaa ne kadar duygulu ve insancıl polis şeflerimiz var" dedi. Güven'de açıldıkça açıldı. Şöyle devam etti. "Kan ve göz yaşı Diyarbakır'ın kaderi olmamalı...Canavarlar üretiyoruz....Nedeni ise eğitimsizlikten, kontrolsüzlükten, insana ulaşamadığımızdan, insan odaklı hizmet veremediğimizdendir" Amed'te 1991-1996 yıllarında binlerce Kürdün kanını döken kimdi? Tabi ki Fetullahçı polis şefinin başında olduğu polis teşkilatı ve devletin diğer kurumları. Kürtlere kan ve gözyaşını kader haline getiren yine devlet. Üstelik bu kan dökmeye ve gözyaşına neden olan devlet görevlilerinin hemen hemen hepsi çok okumusturlar. Recep Güven gibileri Türkiye'deki üniversiteleri yeterli görmemişlerdi. ABD ve Almanya'daki üniversitelere kapak atmışlardı. Okudukça canavarlaştılar. İnsan odaklı hizmeti insan odaklı katliama çevirdiler. İnsana ulaşmayı, zorla Türkleşmeyi kabul eden Kürtleri Türkleştirmek olarak algıladılar ve yaptılar. Türkleşmeyi kabul etmeyenlere katliamı amentü bildiler. Recep Güven'in, Eylül 2012'de Amed'e atanmasıyla birlikte yaptığı konuşmadan bu yana yaptığı icraatlar kimin canavar olduğunu gözler önüne seriyor.

İşte Fetullahçı Polis Şefi Recep Güven, İşte Amed'te Ki Vahşetleri

1-Yer Amed. Tarih 11 Aralık 2012.

Recep Güven'in talimat vermesiyle Türk Polisi, kameraların önünde açlık grevinde olan milletvekillerinden Aysel Tuğluk ve Özdal Üçere saldırdı.

2-Yer Amed'in Bayramoğlu Cami'si. Tarih 2 Aralık 2012.

22 Kasım 2012 tarihinde, Çewlîg'in Darahenê ilçesinde çıkan çatışmada yaşamını yitiren HPG gerillaları Hakan Ceylan (Dijwar Amed) ve Hicran Gersiyor (Axin Viyan) için cenaze töreni düzenlenecekti. Güven'in talimatıyla polis Bayramoğlu Cami'sini üç

gün ablukaya aldı. Polis panzerlerle cenazelere saldırdı. Dünyada ilk defa böylesine bir vahşete imza atılıyordu. Cenazelere saldıran ilk devlet, T.C devleti oluyordu. T.C adına bunu yapan da Recep Güven oluyordu. Bunu da Müslüman kimliğiyle yapıyordu. Soruyoruz bundan öteye başka bir canavarlık var mı ki?

3-Yer Amed. Kulplular Taziye Evi.

Polis taziye evine saldırıyor. Taziyedekilere işkence yapıyor. Bazılarını da gözaltına alıyor.

4-Yer Amed'in Şehitlik Sementi.

Yine taziye evine saldırı. Yine saldırı talimatını veren Fetullahçı Polis Şefi Recep Güven.

5-Yer Amed'in Sur İlçesi'nin Alipaşa Mahallesi. Tarih 22 Aralık 2012.

Recep Güven'in emrindeki polis sürüsü, Özgür Arda adlı genci arkadan ensesine kurşun sıkarak katlediyor. Kamera görüntüleriyle sabit olmasına rağmen AKP ve Fetullahçı medya farklı yansıtıyor. Katleden Fetullahçı polis, katledilen ise Amed'li bir Kürt genci iken, Recep Güven'in tabiriyle canavar olan Amed'liler mi oluyor yoksa AKP'li ve Fetullahçı polisler mi oluyor?

6-Yer Amed'in Şehitlik Sementi. Tarih 10 Şubat 2013.

Yeşil Ergenekon'un koordinatörlerinden Vali Mustafa Toprak ve Polis Recep Güven'in ölüm fetvasıyla, polisin akrep aracıyla Lice-Tute Köyü doğumlu Şahin Öner ezilerek katlediliyor. Fetullahçı vali ve polis şefi katletme suçunu örtmek için küllü yalan bir açıklama yaptılar. Güya Şahin Öner, polise bomba atmaya çalışırken bomba elinde patlamış ve ölmüş. Polisin tekslerini basma ve yayınlamaya basın etiği ve ahlakı bilen Kara ve Yeşil Türkçü Faşist Medya hemen manşet atıyor. "Polise Atmak İsteddiği Bomba elinde patladı, Öldü".Onlarca görgü tanığı, belgeler ve adli tıp raporu tam tersini ispat ediyor. Şahin Öner'i, polis akrebi eziyor. Polis, hastane yerine karakola götürüyor. Böylece ölmesini sağlıyor. Şahin Öner'i, üç -dört üniversite eğitimi görerek medenileşen, çağdaşlaşan ve medenileştikçe insan odaklı hizmet aşkıyla Kürtleri katleden İmamın Ordusu'na mensup Polis Şefi Recep Güven ile polisler vahşice katletti. Tüm bunlardan sonra Recep Güven'e övgü yağdıranlarda biraz insanlık duygusu kalmışsa ne diyeceklerini bilmek mazlumların meşru hakkı değil mi?

Kürdistan Stratejik Araştırmalar Merkezi


GENÇLİĞİN
ZİNDANLARDA
ÖZGÜRLÜK VE
HAKİKAT ARAYIŞI

Sabah OĞUR*

Gençlik bir toplumun motor gücü olarak, enerji, dirilik ve canlılığı ifade eder. Gençlik dinamik güç olan, dönüşen, dönüştüren değişken kılan bir yapıya sahiptir. İktidar güçleri gençliği her zaman kendi tekelinde tutarak oluşturdukları sistemin birer dişlisi haline getirmenin yol ve yöntemlerini geliştirirler. Geleceğe dönük önemli projeler ve toplumun şekillenmesi gençlik üzerinden yapılmaktadır. Aynı zamanda bir saldırı tehdidi ve tehlike karşısında gençlik iktidar için bir savunma gücünü de temsil eder. Bu ve buna benzer bir çok nedenden dolayı çocuk yaşıta bireyler eğitim kurumlarıyla sisteme entegre edilmeye çalışılır. Eğitim kurumlarıyla bireylere iktidarın meşruluğu, devamlılığını sağlama, korunması ve ona tabi olma gerekliliği aşılanır. Bu eğitim sistemi ile bireyde yaratılmak istenen kişilik itiraz etmeyen, var olanı kabul eden, sorgulamayan, araştırmayan, verilenle yetinen ve ona göre şekillenen bir karakterdedir. Bu yönelim ya zorla ya da ikna edilerek uygulanır.

İktidar oluşumdan günümüze tarihsel boyutuyla zor aygıtını ele aldığımızda, iktidarın varlığını ve sistemini zor faktörü ile korumaya çalıştığını görebiliriz. Zor, sınıflı topluma geçişle birlikte devlet aygıtı ile paralel olarak çıkar ve yapıcı olmaktan çok yıkıcı nitelik taşır. Hâkim egemen sistem de kullandığı bu zor aygıtını ideoloji ile kabul ettirmiştir. Tarih bizlere bütün sistemlerin, toplumların kendilerini dayandıracak bir ideoloji arayışına girmiş olduğunu ve bu ideolojilerle kendilerini yaşatmaya çalıştığını göstermiştir. Devlet sistemi toplumu yöneten kurallar ve yasalar yaratma otoritesi ile toplumu bir kurallar kümesine dönüştür-

müştür. Bu kurallar ve yasalar dışına çıkarılanlar cezalandırılır. Bu ceza yöntemi ve şiddetini de ortak savunmayı sağlama, yurt içinde barışı ve düzeni gerçekleştirme adı altında toplumun zoraki rızasını alarak sağlar ve meşrulaştırır. Özellikle de devlet organlarına yönelik herhangi bir yaklaşım en ağır ceza yaptırımıyla karşılaşır.

Tarihin ilk yazılı hukuk normu olan Hammurabi yasaları içerisinde olan ağır cezalar (idam, kırbaçlama, yakma vb.) devletin ya da onun siyasi temsilcisi olan kralın kendisini ilahlaştırmasını ve güçlendirmesini de getirmiştir. Şu an günümüzde de devlet oluşturduğu yazılı yasalarla toplum üzerindeki egemenliğini güçlendirmiş ve zoru kendisinde meşrulaştırarak tekelleştirmiştir. Hukuk olarak örgütlenen yasalar, devlet mekanizmasının en temel ayağı olmakla beraber; devletin toplumla ilişkilerini düzenleyişinde yaptırım ve denetleme gücünü kendisinde topladığı kurallar bütünüdür. Bu yasalarla belirlenen cezalar da bulunduğumuz kapitalist uygarlık çağına göre şekillendirilmiştir. Her ulus-devlet kendi varlığını korumaya ve çıkarlarına denk yasa ve cezalar düzenlemiştir. Ulus-devlet oluşumuyla derinleşen emperyalizme karşı direnen bireylere ve topluma devletin bu yasalastırılmış şiddeti uygulanarak tüm direnişler bastırılmaya çalışılmıştır. Bu şiddet bulunduğumuz devlet oluşumu içinde de en ağır biçimiyle uygulamaya konulmuştur.

Mesela; dünyayı sarsan 68-70 kuşağı rüzgârı Türkiye’de de Deniz Gezmişler ve Mahir Çayan’lar öncülüğünde emperyalizme karşı adalet, eşitlik ve özgürlük talebiyle kendisini göstermiş ve var olan sisteme bir başkaldırı olarak gelişmiştir. Ancak toplumun en temel haklarını talep eden, daha adil eşit ve özgür bir

yaşamın mücadelesini veren bu yiğit gençlere devletin yönelimi imha olmuştur. Kendi oluşumu, hâkimiyeti ve çıkarlarına tehlike olarak gördüğü bu gelişimi zor aygıtı ile bastırmış ve bunu hukuk olarak örgütlediği yasalarla da meşrulaştırmıştır. Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının devlet şahsında topluma tehlikeli gösterilerek idam edilmeleri, özünde savundukları topluma da bir tehdidi barındırmaktadır. Bu örnekte de görüldüğü gibi var olan sistemin dışında çıkan, itiraz iradesini gösteren ve sorgulayanlar egemen iktidar güçleri için hep bir tehlike nedeni olmuşlardır. Bunun başında da sürekli yeniyi arayan, var olanın dışına çıkmaya çalışan, sürekli bir değişim-dönüşüm içerisinde olan gençlik yer alır. O nedenledir ki Denizler, Mahirler ve ismini sayabileceğimiz daha birçok genç katledilmiş ya da belirli sınırlara hapsedilmeye çalışılmıştır.

En önemli nokta bireyin dışarıdaki toplum etrafında zihinlerde örülmüş duvarları ile çemberi görebilmesi ve geniş, açık zindan ile içerideki dar zindan arasında fark olmadığını kavramasıdır

Yine Erdal Eren gibi daha 17 yaşında olan bir genç tehlike olarak görülüp, bir yaş büyütülerek katledilmesi bu tehdidin en çarpıcı örneklerinden biri olarak gösterilebilir. Bu aynı zamanda toplumun itiraz etme hakkının elinden alınmasını da ifade etmektedir. Diğer yandan 12 Eylül 1980 askeri darbesinin hemen sonrası Amed zindanında yaşananlara baktığımızda da devletin şiddet yöntemlerini ve bunu meşrulaştıran yasalarını en yoğun şekilde uyguladığını görebiliriz. 1980 darbesiyle başta Kürt Özgürlük Hareketi olmak üzere tüm örgütleri imha etmeyi esas alan devlet, Kürt gençlerini zindanlarda toplayıp, hapsederek teslim almayı ve en başta da onursuzlaştırmayı amaçlamıştır. Devlet tarafından Amed zindanında en ağır işkence yöntemlerinden, askeri uygulamalara ve katliamlara kadar büyük bir zulüm cenderesi işletilmiştir. Ancak bu zulüm politikalarına karşı yine Kürt gençliği tarafından büyük bir direniş geliştirilmiş, henüz çok genç yaşta olan Mazlum Doğan sömürgeci egemen güçlerin uyguladığı vahşete teslim olmaya onursuzlaştırmaya, kimliksizleştirip iradesizleştirmeye karşı onurlu bir eylem hattının öncüsü olmuştur. Ardından Dörtlerin gerçekleştirdiği eylem ve

Büyük Ölüm Orucu direnişi, sistemin teslim alma girişimlerinin başarısızlığını kanıtlamış ve mücadelesinin direniş akışını en somut biçimde bu eylemlerde ifadeleştirerek, zindanları bir direniş kalesi haline getirmiştir. Bu direniş bugün halen Kürt toplumunda kendisini mücadele çizgisi olarak yaşatmaktadır.

Şimdi son yıllarda geliştirilen toplu tutuklamalarla 80'li yılları aratmayan görüntüler ve uygulamalar kendisini göstermektedir. Artan bu uygulamalar ağırlıkta var olan egemen sistemi kabul etmeyen, hak ve özgürlükleri için mücadele eden kesime karşı uygulanmaktadır. Devlet, toplum içerisinde denetleyemediği, sınırlandıramayıp susturamadığı, iradesizleştiremediği ve kendisine göre şekillendiremediği bireyleri zindanlara hapsederek teslim alamaya ve denetlemeye çalışmaktadır.

Modern çağ gereği oluşturduğu kampüslerle toplumda "modern toplama kampları" inşa ederek bu mekânlarda bireyi ideolojik bir savaşa tabi tutmaktadır. Eskiden fiziki olarak imha ve teslim almayı amaçlayan sistem, günümüzde ise koşullara göre kendisini dizayn ederek görünümde kendisini yeni bir maskeye büründürmüştür. Ünlü düşünür Foucault egemen iktidar güçlerinin kendilerini devam ettirebilmek ve meşrulaştırmak için nasıl bir yol-yöntem izlediğini şu çarpıcı sözleriyle özetler "...Çünkü bu döneme özgü olan iktidar tam da hayatın kendisini beslemek ve yönetmekle görevli bir iktidardır. Modern çerçevede ölüm cezası tam da iktidarın gerekçesine karşı bir saldırdır. Dolayısı ile böyle uç bir cezanın meşru ve haklı gösterilebilmesi için ceza teorilerinin artık suçun kendisine değil de suçu işleyen kişinin karakterini ve toplumun ondan korunması gerektiğini vurgulamaları gerekmektedir. "Başkaları için bir tür biyolojik tehlike oluşturanlar meşru yolla öldürülür" işte can almakla sergilenen bir iktidar ile hayatı besleyerek uygulanan iktidar arasındaki bu fark, modernlik öncesi ile modernlik arasındaki sınırı işaret ediyor." Foucault'un bu tespiti üzerinden ele aldığımızda hapsedilen insanların bir öcü veya tehlikeli bireyler olarak gösterilip en ağır cezalara maruz kalmaları ve topluma da bunu onların güvenliği için olması gereken "buymuş" gibi bir algılatılması, bu tespitin ne kadar doğru olduğunu bizlere göstermektedir.

Sistemin ıslah etme yöntemlerinin başında olan zindanlar, devlet kurallarının yasalaştırılıp en ağır ceza yaptırımlarının uygulandığı mekânlar olmakla birlikte; içerisinde de sınır ve yasaklar konularak bireyde yoğun bir psikolojik baskı oluşturulan mekânlardır. Bu sınır ve yasaklamanın en temel nedenlerinden biri; özlem duygularını daraltıp küçülterek sahte özgürlük anlayışını yaratmaktır. Fiziki olarak tutsak-



lık, bireye karşı özgürlüğünün bir bütünen elinden alındığı görünümü verilerek onu ideolojik olarak düşürmeye ve teslim almaya çalışma yöntemidir. Burada en önemli nokta bireyin dışarıdaki toplum etrafında zihinlerde örülmüş duvarları ile çemberi görebilmesi ve geniş, açık zindan ile içerideki dar zindan arasında fark olmadığını kavramasıdır. Bununla birlikte bireyin hakikat algısını yitirmemesi, sürekli geliştirmesi ve bu temelde özgürlüğü ele alıp anlamına erişmesi söz konusudur. Önderlik "insan yaşamı ancak özgür olduğunda anlam taşıdığına göre özgürlüksüz nerede yaşanırsa yaşansın orası her zaman karanlık bir zindandır" belirlemesini yapmıştır. Bu belirleme özgürlük kavramını ve anlamını bu noktada en çarpıcı şekilde anlatmaktadır.

Sistem sahte özgürlük anlayışını ve bireyselleştirmeye dönük geliştirdiği politikaları, buna göre inşa ettiği zindanlarda bireye dayatmaktadır. Bu dayatımlara karşı neolitik toplumun komünal özyle şekillenen Kürt Özgürlük Hareketinin her sempatisanı ve kadrosu bulunduğu her alanda bu özü yaşamanın mücadelesi içerisinde olup, kendisinde bunu içselleştirmenin çabasında olmalıdır. Ancak bu şekilde egemen sistemin ideolojisi ve dayatımları karşısında kendimizi koruyabiliriz. Önderlik şahsında bir düşün-

ce devrimi ve hakikat algısının bir bütünen geliştiği bu mekânda bizlerin nasıl yaklaşması gerektiği, ahlaki ve politik görevlerimizi ortaya koymaktadır. Bu esas üzerinden zindanlar ideolojik, felsefik, düşünsel ve sanatsal gelişimin mekânları haline getirilmeye çalışılmalıdır. Birey özyle kendisini yeniden yaratırken, paradigma çerçevesinde başta ezilen tüm halklar ve insanlık için kendisini bir özgürlük ve demokrasi savaşçısı haline getirmeye çalışmalıdır. Bunu ahlaki ve politik bir görev ve sorumluluk olarak görüp yaklaşırsak ancak o zaman toplumun öncü gücü olarak ahlaki ve politik toplumu inşa edebiliriz.

Son olarak zindanlarda yapılan büyük açlık grevi direnişi sistemin modern çağda bireye ve topluma uyguladığı tüm psikolojik ve ideolojik saldırılarına karşı Önderliğin yaratmış olduğu paradigma ve ideolojiyle kendisini korumuş ve sisteme karşı büyük bir duruş sahibi olmuştur. Bununla bir kez daha Kürt gençliğinin hem dışarıda hem de içeride gelişecek herhangi bir saldırı karşısında Mazlum, Haki, Kemal ve Sakine'ler şahsında gelişen direniş mirasına sahip çıkarak nerede ve hangi koşulda olursa olsun hiçbir zaman onursuzluğu, kimliksizliği ve teslim alınmayı kabul etmeyeceği ortaya konulmuştur.

(*Diyarbakır E Tipi Kadın Kapalı Cezaevi

BİR MÜCADELE DÜZLEMİ OLARAK



ÜNİVERSİTELER

Aydın ERDEM

İnsanlık tarihi incelenirken haklı olarak üzerinde en fazla durulan konulardan biri bilgi-bilimdir. Bilgi-bilim ve sonucunda ortaya çıkan pratikler insanları diğer türlerden ayıran çok önemli bir etkidir. Araç yapmanın ve kullanmanın bilgisine ulaşan insanlar, 'kültürel evrimin organik evrimin hızını geçtiği sınırı' olarak kabul edilmektedir. Kültür kavramının insanlar ve diğer türler arasında oluşturduğu fark, bu sınırın anlaşılması açısından çok önemlidir. Kültür kavramının birçok farklı tanımının yapılmasına rağmen, kültür ve bilgi-bilim arasındaki ilişkiyi göstermesi açısından kısaca 'insanların düşünüş biçimi' olarak tanımlanması yol gösterici olacaktır. Başka bir deyişle, insanları diğer canlı türlerden ayıran en önemli etkenlerden biri olan soyut düşünme yeteneği ve kaynağını buradan alan diğer etkenler tarihsel ve güncel olarak insan toplumunun, kültürünün temel belirleyenleridir. Bu açıdan bilgi-bilimin kurumsallaşması ve bunun üzerinden iktidar güçleri tarafından kontrol edilmesi aynı zamanda 'insanların düşünüş biçimi'nin, kültürün yani toplumsal kurumsallaşmasının kontrol edilme çabası anlamına gelir. Sümer Rahip Devletleri'nde zigguratların oynadığı rol toplumun örgütlenmesi yanı sıra bilginin elde tutulması ve bu yolla toplumun kontrol edilmesidir. Sümerlerle hemen sonra ortaya çıkan Mısır ve İndüs Uygarlıkları'nda da kimi özgün farklılıklar olsa da ana hatlarıyla durum aynıdır. Yani, bilginin ilk kurumsallaştığı alanlar aynı zamanda toplumun da yönetildiği alanlar olmuştur. Bu duruma paralel olarak, iktidar güçlerinin tekeline aldığı bilgi-bilim dışında kalan, zaman zaman da bu bilgi tekelinin içinden ona muhalif olarak doğan bilgi-bilim alanları ve alternatif kurumsallaşmaları var olagelmıştır.

Bilgi, iktidarın manipülasyon alanından kurtulabilmediği ölçüde topluma faydalı olmuş, "hakikat çarpıtması'nın aracı olmaktan kurtulabilmiştir. İktidarın bilgiyi kontrol ettiği alanın dışına çıkan bilginler-Gordano Bruno, İskenderiyeli kadın filozof Hypatia, Halîlâc-ı Mansûr ve daha birçok bilge- iktidar güçlerinin hedefi haline gelmişlerdir. İktidar, değişimin önünde durur ama değişimi engelleyemediği takdirde elindeki diğer argümanları kullanarak kendinden bağımsız olarak ortaya çıkan dinamikleri kendine eklemeye çalışır. Böylelikle, hem bilgi tekeli devam ettirecek iktidarı sürdürüp pekiştirmeyi amaçlar, hem de bilginin üreticisi, bilimin destekçisi rolünü oynar.

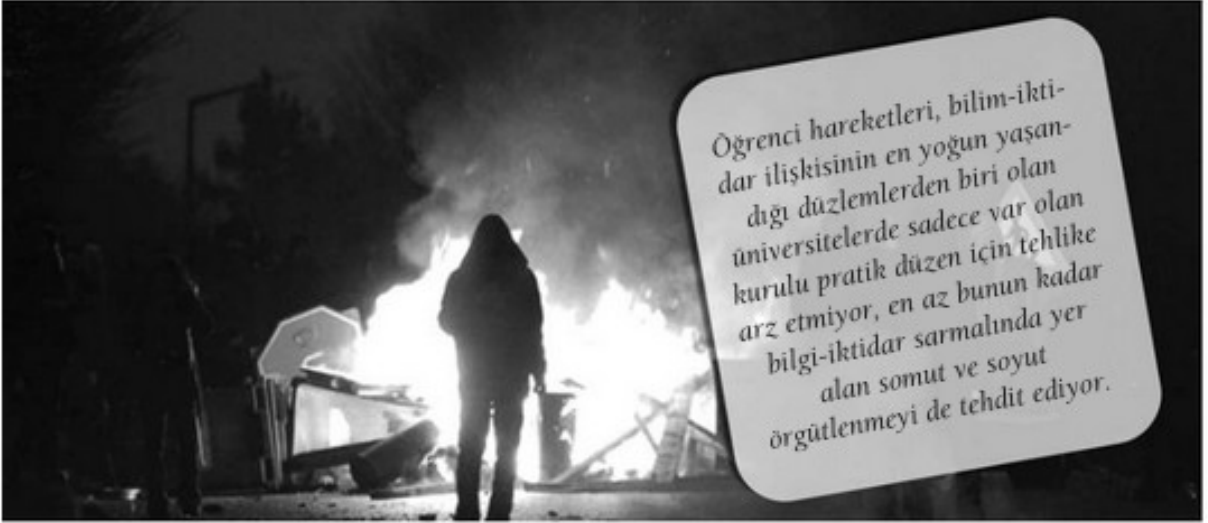
Kapitalist modernist çağda bilim iktidar ilişkisinin temel uzlaşma ve çatışma alanını üniversiteler oluşturur. İktidardan bağımsızlaşmış birçok alan ve kurum bulunmasına rağmen dünya çapında alternatif bir ana akım bağımsız bilgi-bilim kurumsallaşması oluşmadığından bilginin kontrolü yine büyük ölçüde iktidar güçleri tarafından elde tutulmaktadır ve asıl savaşım bunun zemini olan üniversiteler üzerinden verilmektedir. Yazının esas konusu olan tarihî ve güncel olarak üniversitelerdeki öğrenci gençlik hareketlerini- spesifik olarak Türkiye ve Kürdistan gençlik hareketlerini- ve dinamiklerini incelemek, bunu doğru bir bağlamda değerlendirmek ve bilgi-bilim kurumsallaşmaları- gençlik ilişkisini doğru bir zemine oturtmak, bilgi-iktidar çözümlemesini kısa da olsa yapmayı gerektiriyor. Buna ek olarak, gençliğin karakteristik özelliklerinin bu konuyla beraber irdelenmesi tamamlayıcı olacaktır.

Gençlik, tüm toplumsal kesimlerin arasından kapitalist modernist sistemle bağı en gevşek kurmuş toplumsal kesimlerden biri olduğu için sürekli olarak

toplumsal değişimler motor gücü olmuştur.. Gençlik kesimi her ne kadar eğitim sisteminin çarklarında şekillendirilmeye çalışılmış ve bunda kapitalist modernist sistemin lehine büyük başarılar sağlanmışsa da tecrübeyle sabittir ki gençlik hiçbir zaman bu sistem için tehlike arz etmeyen bir konuma gelmemiştir. Aksine, günümüz koşullarında sistemi en fazla zorlayan toplumsal kesim gençlik kesimidir. Geleceği inşa etme umudu, çelişkileri daha az sindirmiş yani 'hayret etme' yeteneğini koruyor olması, zihinsel esnekliği, üniversite gibi alanlarda toplu halde bulunuyor olması gibi faktörler gençliğin toplumsal olaylarda daha çabuk refleks göstermesine ve dönüşümün önemli bir dinamiği haline gelmesine neden olan faktörler arasında sayılabilir.

nüşümler sağlayabilmişlerdir.

Türkiye ve Kürdistan'da özellikle 68 hareketinden sonra daha önceki mücadelelerin de mirasını devralan çok önemli gençlik ve emek hareketleri ortaya çıkmıştır. Üniversiteler politik mücadelenin temel alanı haline gelmiş, önemli devrimci atılımlar yapabilecek potansiyele ulaşabilmişlerdir. Devlet her ne kadar Türkiye Devrimci Hareketi önderlerini katletmişse de devrimci dinamik durdurulamamış, aksine, gücünü 68 hareketinden alan 78 hareketi kendini güçlü bir biçimde ortaya koymuştur. Ardından gelen 12 Eylül askerî faşist darbesi binlerce insanı katletmiş, cezaevlerinde işkenceden geçirmiş, akıl almaz insanlık dışı uygulamalara maruz bırakmıştır. Devletin birçok organında değişikliklere gitmiş, darbe anayasası olan



Öğrenci hareketleri, bilim-iktidar ilişkisinin en yoğun yaşandığı düzlemlerden biri olan üniversitelerde sadece var olan kurulu pratik düzen için tehlike arz etmiyor, en az bunun kadar bilgi-iktidar sarmalında yer alan somut ve soyut örgütlenmeyi de tehdit ediyor.

Gençlik kendi içerisinde kimi sınıflandırmalara ayrılabilir. Konumuz üniversiteler ve üniversite gençliği ile ilgili olduğundan burada ele alacağımız kesim üniversite gençliğidir. Özellikle 20. yy'da, dünyanın birçok bölgesinde çok etkili öğrenci gençlik hareketleri ortaya çıkmıştır. Bunlardan en önemlisi sadece öğrenci gençlik hareketi olmamakla birlikte, 1968 hareketidir. Fransa'da öğrencilerin başlattığı hareket, kısa zamanda işçi hareketinin de daha da aktifleşmesiyle birlikte Fransa sınırlarını aşmış, tüm dünyayı kasıp kavuracak bir güce ulaşmıştır. 68 hareketi sadece bir dinamizm yaratmakla kalmamış; ekolojist ve feminist hareketler gibi dünyaya ve topluma yaklaşımda farklı bakış açıları sunan düşüncelerin teorik ve pratik olarak daha fazla gelişmesine ve toplumla buluşmasına neden olmuştur. Yine yakın zamanda Yunanistan ve Fransa gibi Avrupa ülkeleri ve neredeyse tüm Latin Amerika ülkelerinde çok önemli öğrenci hareketleri ortaya çıkmış iktidar üzerinde çok ciddi baskılar kurmuş ve kısmî de olsa sistemde dö-

1982 anayasasını yürürlüğe koymuş ve devrimci hareketin önemli bir öznesi haline gelen üniversite gençliğini ve üniversiteleri YÖK ile etkisizleştirmeye çalışmıştır. Kuruluşunun üzerinden otuz yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen YÖK, feshedilmek bir yana, daha da yetkilendirilerek sürdürülmeye devam ediliyor. Türkiye'deki üniversitelerin özerklik ve akademik özgürlük konularındaki geri kalmışlığı ve aşırı yetersizlikleri YÖK'ün varlığıyla doğrudan bağlantılıdır. İktidar, YÖK vasıtasıyla akademik özgürlüğün önüne geçmekte, daha önce değindiğimiz bilim-iktidar ilişkisinin çok açık bir örneğini göstermektedir.

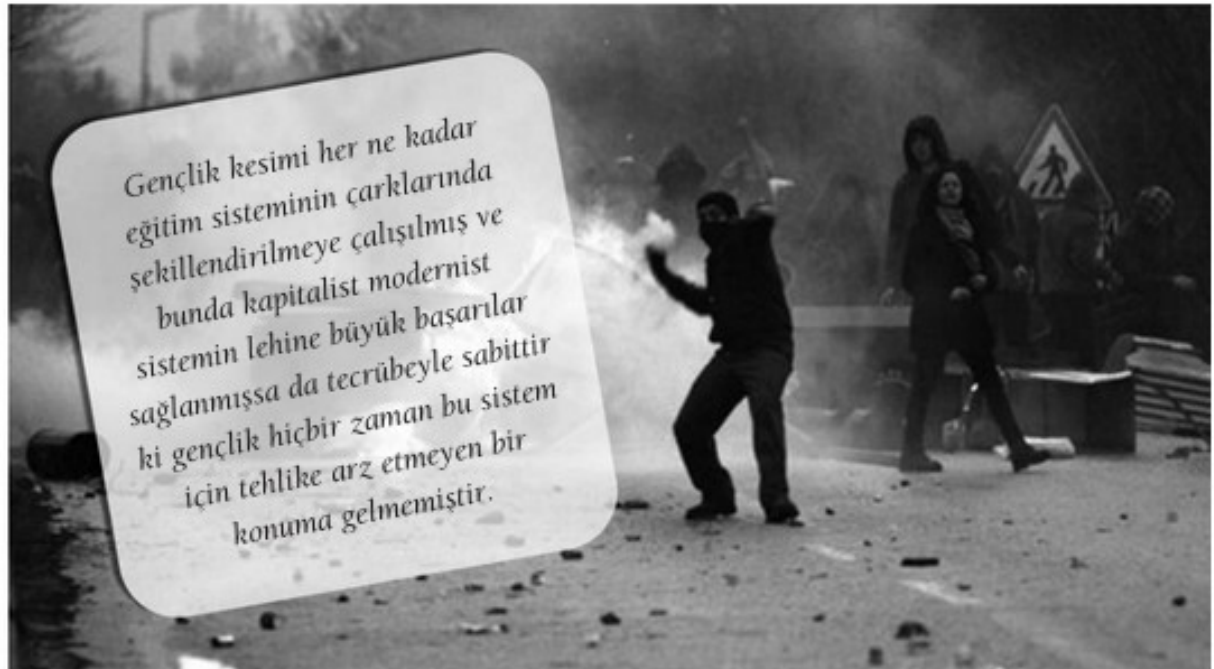
1980 askerî faşist darbesi devrimci dinamizmi baskılamakta ve etkisizleştirmede kısmen başarılı olmuşsa da Kürdistan'da Kürt Özgürlük Hareketi'nin yükselen devrimci mücadelesini engelleyememiş, Amed zindan direnişi ve peşi sıra başlayan silahlı mücadele yıldan yıla artan bir ivmeyle çok güçlü bir dev-

rimci dinamiği ortaya çıkarmıştır. Ankara'da öğrenci gençlik arasında doğan bu mücadele halka mâl olmuş ve Ortadoğu'nun en büyük ve etkili devrimci gücü haline gelebilmiştir. Ne Kürt Özgürlük Hareketi, ne Türkiye Devrimci Hareketi devletin üniversitelerdeki çok yoğun baskılarına rağmen üniversitelerden tecrit edilememiş ve öğrenci gençlik bu devrimci dinamiklerin en önemli öznelereinden biri olamaya devam etmiştir.

Özgürlük hareketi mücadeleyi yükselttikçe devlet, toplumun tüm kesimlerine yönelmiş, son birkaç senede tutuklananların sayısı binlerle hesaplanmaya başlanmıştır. Özellikle 2005'ten sonra başlayan devrimci atılımla birlikte Kürdistan ve Türkiye gençliğinde bu atılıma yanıt oluşturacak bir devrimci dinamizm oluşmuş ve son yıllarda artan bu dinamizme karşı, yine binden fazla öğrenci tutuklanmış yüzlerce çok ağır hapis cezalarına çarptırılmışlardır. Faşist saldırılar artmış, faşist çeteler polisle işbirliği içinde katliamlara varacak uygulamalara girişmişlerdir. Öğrenciler, "ehlileştirilme"ye, üniversiteler yandaş rektörler eliyle "aile kurumları"na dönüştürülmeye çalışılmıştır. Devletin bilinçli desteği ve işbirliği ile faşist çetelerin üniversitelerde kurumsallaşmasının önü açılmak istenmiş, Dicle Üniversitesi' Hizbullahçıların polis koruması altında, aleni saldırısına maruz bırakılmıştır. YÖK yeni dönemin "ihtiyaçlarına" göre reforme edilmeye çalışılmakta, güç odaklarına yer açılması amacıyla bütün olanaklar seferber edilmektedir.

Özellikle son süreç incelendiği zaman üniversitelerin ve öğrenci gençliğin yetersiz fakat gelecek adına umut veren bir dinamizme sahip olduğunu görebiliriz. Üniversitelerin bilim-iktidar ilişkisine değindik. Burada üzerinde önemle durulması gereken husus, üniversite gençliğine yönelik uygulanan baskıların ve pasifleştirme hamlelerinin salt üniversite gençliğinin pratik dinamizminden kaynaklanmadığıdır. Öğrenci hareketleri, bilim-iktidar ilişkisinin en yoğun yaşandığı düzlemlerden biri olan üniversitelerde sadece var olan kurulu pratik düzen için tehlike arz etmiyor, en az bunun kadar bilgi-iktidar sarmalında yer alan somut ve soyut örgütlenmeyi de tehdit ediyor. Bu yüzden üniversitelerdeki gelişmeler birçok ekseninde ve beraber yorumlanmalıdır. Yakın zamanda yaşananlar da bu çerçevede değerlendirilebilir.

Özgür toplumun ve özgür insanın mücadelesini verenlerin karşısına çok doğaldır ki iktidar güçleri çıkacaktır. Gençlik, hem teorik hem pratik olarak devletten ve sistemden özgürleşmeyi sağlayabilecek en önemli güçtür. Nitekim, Kürt Özgürlük Hareketi'nin bugün gelmiş olduğu pratik ve felsefi seviye sistemden bağımsızlaşmayla mümkün olmuştur ve bunda gençliğin de çok önemli bir rolü vardır. Buradan devamla, önümüzdeki süreci örerken atılması gereken en önemli adımlardan biri bulunduğumuz bütün alanları sistemden bağımsızlaştırmak, alternatif bilgi-bilim kurumsallaşmalarını güçlendirmek, bunu pratiklerimizle destekleyerek yaşamsal kılmaktır.



HAYIR! NEDEN?

Tüketimden zevk alanların üretime sevk edilmesi ve tüketimden aldıkları sanal mutluluğu üretimden alınan tarihsel köklü mutlulukla doldurmakla popüler kültürün yeşereceği zemini daraltacağız.

Halil DAĞ

Demokratik ekolojik uygarlığın yeni kültür öğelerini de tartışmakla beraber şu an halkların, kitlelerin başına kara bir duman gibi çöreklenmiş popüler kültürün neden bu kadar hızlı yayıldığını tartışmak, örgütlenme ve yeni yaşam için olumlu bir güç verecektir.

Popüler kavramı gözde, revaçta anlamına gelmektedir. Yaşamın pek çok alanında kullandığımız popüler kavramı en çok popüler kültür olarak tartışma literatürümüzde yer bulmaktadır. Popüler kültürü egemen sistemin yaratmış olduğu yaşam tarzı ve öğeleri olarak tanımlamakla birlikte sistemlerin ürettiği her kültür öğesi popüler sıfatını yakalamakta ve bundan dolayı sistemler kendi amaçları doğrultusunda toplumsal değişim dönüşüm için tüm imkânlarını amaca dönük öğe yaratmaya vermektedirler. Bu yaratım-üretim içinde özellikle egemen sistem hesapsız kitapsız bir uğraş içindedir (tabi üretimin hesapsız kitapsızlığı toplumun genel ihtiyaçlarına karşı gösterdiği duyarsızlık ve niceliğindeki fazlalıktandır). Kapitalist sistemin içinde bulunduğu üretim biçimi insana, topluma rağmen üretimdir. Kısa bir istatistikle olayı daha da somutlaştırabiliriz. Mesela ABD’de, popüler hale gelmiş hayvan besleme işinde sadece kedi ve köpek mamalarına, ABD’lilerin yıllık harcadığı para bir yılda tüm üçüncü dünya ülkelerinin çocuklarının temel besin maddelerine harcanacak para kadardır.

Popüler kültür insanları neden bu kadar etkilemekte ve duyarsızlaştırmaktadır? Neden bu kadar gündemimize girmektedir? Bu soruya genelde karşı sistemin güçlülüğünden, ürettiklerinin çekiciliğinden

kaynaklanmaktadır cevabını alırsak. Bu cevap ezilenlerin klasik cevabıdır. Çünkü düşmanını sevmek, övmek ezilenlerin temel çelişkilerindendir. Tabi bir de her şeyi dışarıda arayan ve gerekçelendiren yaklaşımın bir cevabıdır. Oysaki bizler öncelikle kendimize yönelmeyi, içte aramayı öğrendik bu mücadeleden. Popüler kültür öğelerinin popülerleşmesinde bireyin güçsüzlüğü, topluma katılım biçimindeki bazı eğilimlerin payının olduğunu öncelikli cevap olarak vermezsek bu soruna karşı yürüteceğimiz mücadele de çok sağlıklı olmaz. Popüler kültürün sistemin çok fazla üretmesinden kaynaklı, olanca hızıyla yayıldığını savunmaktansa mutluluğu tüketmekte bulan, yaşamı üretimin azaldığı, tüketimin çoğaldığı bir sürece dönüştüren bireyde aramak çözüme daha yakın bir yaklaşımdır. Bugün ne yapacağımızdan çok bugün ne yiyeceğimiz ne giyeceğimiz diyen birey popüler kültüre en çabuk teslim olan bireydir. Tabi popüler kültüre küfredip en sonunda en son moda yaşama teslim olanlar da ezilenlerin bir çeşididir.

Şeyh Bedrettin ve onlarca özgürlük savunucusunun çile denen kapalı odalarda günlerce aylarca beklemeleri ve mücadelelerinin gelişmesinde önemli bir noktayı teşkil etmesi bakımından tüketime karşı aldıkları tavrın, üretime etkisinin payı önemlidir. Önder Apo’nun geçen süreçte derviş-keşiş tarzı eğitimi gündemimize koymak istemesi sisteme karşı nasıl duracağımızın bir ipucuydu. Aslında derviş keşiş tarzı eğitimlerin tarihsel anayurdu olan dağlar bu tarz eğitim ve yaşam için paha biçilmez yerlerdir. Bu tarz eğitimin temelinde nefis terbiyesi diye adlandırdıkları irade savaşı vardır. Bu çile sürecinde dervişlerin edindikleri sonuç tüketimi asgari düzeye indirerek üretimin (tabi bu çoğunlukla düşünsel üretimdir)



hem hızının hem niteliğinin artmasını sağlamaktır. Oysaki sıradan insanlar sıradan bir düşünüş tarzıyla hep şunu zikrederler; ne kadar tüketirsek üretimde o kadar iyi sonuç alırız.

Tüketimden zevk alanların üretime sevk edilmesi ve tüketimden aldıkları sanal mutluluğu üretimden alınan tarihsel köklü mutlulukla doldurmakla popüler kültürün yeşereceği zemini daraltacağız. Örneğin bir dizi izlerken kaybettiğimiz zaman yerine o zamanı dolduracağımız okuma yazma tartışma gibi eylemler direkt veya indirekt üretilmektedir. Neden dizi izliyorsunuz diye sorulan soruya çoğunlukla verilen cevap stres atmadır. Çok farklı yöntemlerle (bunu bireyler kendileri belirleyebilirler) stres atmak varken her şeyinle çeşitli gereksinimlerle sistemin sunduklarına el uzatmak yeni bir kültür yaratma iddiası olanların tercihi olmamalıdır. En son çıkan diziyi izlerken aldığımız zevklerden, yeni çıkan bir mp3ü dinlerken, son çıkan bir çikolatayı yerken aldığımız zevke kadar pek çok popüler zevk yerine; çeşitli tartışmalarda kafamızın içinde bir ampul yanması gibi karikatürize edilen, ulaştığımız yeni fikirlerden alınan zevki hiç duyumsadık mı; duyumsadıysak ne kadar süredir duyumsamıyoruz ya da duyumsamayanlara bunu ne kadar süredir hatırlatmıyoruz.

Yukarıda popüler kültürün yaygınlaşma nedenleri arasında, bireyin topluma katılım biçiminin de rol oynadığını söylemiştik. Yeni yüzyıl bireyin yeni yeni ortaya çıktığı bir yüzyıl olmasıyla beraber bunun ne kadar sağlıklı olduğu tartışmalıdır. Yeni yüzyılın birey-toplum ilişkilerini dağıttığı kesin ancak dağılanın yerinde ne var? Birey ne kadar özgürce karar verebilme gücüne sahip? Çocukluktan başlayan bir yönlendirme bombardımanı karşı karşıya. Kimileri topçu ya da popçu olma hayallerinde kimileri ya topçuya ya popçuya gitme hülyalarında. Bu tür imkânları ayrıntılan-

dırmak mümkün ancak yapılanların ne kadar şartlandırmalar yönlendirmeler sonucu olduğu her an varlığını hissettirmektedir. Bu haliyle genel olarak toplumdaki bireyler nehirde sürüklenen kütükleri andırmakta... Neden böyle? Çünkü birey bilinçle değil dışarının beğeni ölçülerini temel alarak yaşamını düzenlemekte... Az değildir acaba böyle yapsam daha çok puan toplayım düşünceleri. Puan toplamak popüler olmak anlamına gelmektedir. Popüler olma eğilimi olanlar da popüler olmayı "popüler kültür öğeleriyle süslenmekte" göreceklerdir.

Üretim Komünleri Gönüllülerinden Tüketim Yığınlarına

İnsanlığın ilk aşamasından şu anki durumuna kadarki kısmında toplumlara egemen sistemlerin kültür dayatmalarını incelediğimizde doğayla insan arasındaki uyum sürecinde doğal yaşamdaki gibi basit ama ilkel uyumlu kültür öğeleri varken zamanla insanın çoğalmasıyla beraber çoğalan kültür öğeleri giderek kompleks hale gelen yapıyla, çözümlenememekten kaynaklı bilinmezleşen; bilinmediğinden tabulaşan bir yapıya evrilmiştir. Tabular dokunulmazdır. Dokunulmazlıkları tartışılmaz bile. Tartışmak terslikleri, korkunçlukları olağan kılar. Popüler kültürü bir çığ gibi büyüten, popüler kültürün her öğesinin olağan, sıradan görülmesidir. Önderlik Roma'da, kalacağı eve bir araçla giderken yanındaki arkadaşına etrafı göstererek "bu ne büyük bir ideolojik baskıdır" demiştir. Bunu hangimiz ne kadar söyleyip farkındalığımızı sürdürüyor ve gerekeni yapıyoruz. Ortadoğu'nun önemli kültür değerlerinden olan Alevilikte pirlilik ve arifliğin temel özelliği hassasiyetleridir. Bunu yastığının altında bir bütün yaprağı bile olsa hissetmelisin diye öğüt vererek sembolize etmektedirler. Ortadoğu'nun insana ve topluma dair bunca hassas ve ilgili özüne karşın popüler kültür insanlığa ilgisizliği duyarsızlığı dayatmaktadır.

Futbol ya da dizi izleyenleri kötüleyenlerin durumu; alkışlayan destekleyenlere göre daha olağan dışıdır. Yani popüler kültür karşıtları marjinal durumdadır. Ötekilerin oluşma zemini yine popüler kültürün pek çok öğesinin desteklediği bireyci toplumu parçalayan post modern anlayıştır. Gemisini kurtaran kapitan, her koyun kendi bacağından asılır ya da babana bile güvenmeyeceksin kavramları modern çağla beraber toplumsal literatürümüze girmekle beraber post-modern çağda artık en yakıcı haliyle bir yangın gibi çevremizi sarmalamaktadır.

Bir toplumda modayı takip etmeyen ona göre yaşamayanların sayısı azsa bunun sebebi ötekilerin psikolojik sosyolojik ceza yöntemlerinden nasibini almışlardır. Tabi popüler kültür ve popüler devlet politikala-

rını kabul etmeyerek ötekilerin tarihsel mekanlarını mesken tutan bizler ötekileşme sebeplerimizi yeni çağın özelliklerine göre yeniden gözden geçirip, yeniden gereken ötekinin tüm dünyadaki ideolojik öncülük paradigmasını yaratan Önderliğimizin yeni düşünce tarzıyla her an yenileme zorundayız. Çağ değişti ve güçlü iddiaları olan bir hareket olarak ötekileşme nedenlerimizi yöntemlerimizi tüm dünyayı o egemen dünyadan öteki hale getirene kadar sürekli yenilenmek zorundayız. Nasıl ki en basit canlılar bile yıllık değişim içindeyse bizlerin en gelişkin canlılar olarak sürekli (özellikle düşünsel alandaki) yenilenmesi egemen sistemin popüler kültür öğelerini silip yerine yeni doğal toplum özünü topluma mal etmemizin öncelikli şartlarından. Tabi bunda sistemin güçlülüğünü abartmadan kendi gücünün farkında olup insanın özgürlüklü tarihini görmek önemlidir. Nasıl ki İsa çarmıh yapan bir marangozluktan sistemin en büyük düşmanı haline geldiyse insanın özgürlüklü özünün Latin Amerika'dan güney Afrika'ya kadar uyanışını görüp küresel özgürlük, demokrasi savaşından güç almak önemlidir.

Ötekiler tarih boyunca hep var oldular. Roma imparatorluğunu yıkan devlet geleceği dışındaki göçebeler ötekiydiler ve tarih onları barbar diye nitellemektedir. Şimdi de teröristler ya da farklı ithamlarla ötekiler yaratmış, büyük gücün daha da büyümemesi için popüler kültürün her ögesini bu gücün büyümesini engellemeye seferber ettiğini görmek gereklidir. Ancak ötekinin özgürlük ruhunu taşıdığı inatla savaştığı müddetçe Roma'dan Osmanlıya onlarca emperyal sistemi darmadağın edici gücünü görmek önemlidir. Peki, bizler bu popüler kültüre yaklaşımımızda "Ötekileşme" sebeplerimize neden yabancılaşıp başkalarını ötekileştiriyoruz. Bunda post modern kültürün akılcılıktan, toplumculuğa birçok kavramı reddetmesinin payı yok mudur? Aslında bu post modern kültürün düşünce mantığından etkilenmemiz değil midir? Tabi popüler kültüre bu kadar çok yoğun bir teslimiyetin temel sebebi egemen sistemlerin insanı eğitirken temel politikasının taklitçi, kopyacı bireyler yaratma hedefidir. Yorum gücünü minimuma indirmeyi hedefleyen eğitim sistemi, söylem tarzından giyim tarzına en kolay olanı, kopyayı seçmesi, psikolojik düşünsel olarak kendini zorlamaması, yeniyi üret[m]emeyi hedefleyen bireyler yaratması bu sistemin önemli ayaklarından. Bize düşen, popüler olan her şeye, geçmişimizi bir tarafa bırakıp el uzatmaktansa şimdiye kadar yapılanları görmek, uzatılan elimizin tersiyle o tarafa itip her şeye



Tekdüzelik ve seçeneksizlik, dayatılanı kabul etmenin büyük sebeplerindendir.

inat puansız ama özgür bir yaşam için öncelikle hayır ve neden demektir.

Ne kadar hayır ya da neden sözünü kullanıyoruz. Bu önemli bir soru, bu ne kadar bilinçli ne kadar devrimci katıldığımızın işaretidir. Her ne olursa olsun her ne şartla olursa olsun her zaman bu

sorular bireyi daha verimli, daha özgür, daha etkin ve güçlü katılmaya itecek ve toplumda bir sinerji yaratacaktır. Bu soruların sorulmadığı bireysel ya da toplumsal zeminler tekdüzeliği aşamazlar. Tekdüzelik ve seçeneksizlik, dayatılanı kabul etmenin büyük sebeplerindendir. Sistemin her türden dayatmalarına ve politikalarına karşı alternatif bir geleceği, Arjantin'den Japonya'ya, Ortadoğu'ya, dağlardan sokaklara ilmi, ilmi, ekonomiden kültürel alana kadar yaratılışı görüp, bu yaratıma bizler de dağlarda 30 yılın birikiminin rengini katarak, yaratarak yeni yüzyılda özgür insan ve toplum mücadelesine, Ortadoğu'nun kalbinden politik duruşumuzla cevap olacağız. Tabi öyle sözde geleceğe sarkan ümitler anlamında değildir bu.

Devrimi yaratmada şu anın rolü büyüktür. Öyle reel sosyalist bakış açısında olduğu gibi komünizm gelecek ve o zaman özgürleşeceğiz yanılığını yaşayarak, hayalleri ve umutları bir zamana erteleyip aslında devrim için ve devrimin şu anda yaşanması gerekenini o tarafa itmiş oluruz. Popüler kültüre karşı duruşta özgürlük savaşçıların tarihsel yurdu olan mekanımız dağların doruklarından mağaralarına eski yerleşim yerlerinden gelen çılgınlığı duyumsayalım ve her şeye inat haykıralım; SOSYALİZM GELECEKTE DEĞİL; SOSYALİZM ŞU AN YAŞADIĞIMIZ!



MEMO ve Dillere Destan Cesareti

1990 yılının bahar aylarıydı. Erzurum Eyaleti'ne beş kişilik [ben, Sinan, Seyit Rıza, İdris ve Şiyar] bir grupla girdik. Bu alanda ilk olmanın zorluklarını ve güçlüklerini iç içe yaşıyorduk. Görevimiz silahlı propaganda yapmaktı. Halkın bir kesimi bizi tanıyor olsa da, daha önce gerilla görmemişlerdi. Bir yandan kendimizi tanıtabilecek, bir yandan da ileride yürütülecek gerilla faaliyetleri için altyapı hazırlayacaktık. Milis örgütlendirmeleri için sık sık köylere gidiyorduk. Bize en çok gençlik ilgi gösteriyordu; fakat katılım için tereddütleri vardı. Bunların da zamanla aşılabacağına inanıyorduk. Faaliyetlerimizi sürdürürken, Muş'un Varto ilçesine bağlı G. Köyü'ne gittik. Halkı toplayıp sorunlarını dinledik. Çözüm için sohbetler yaptık. Sabah olmadan dağa ulaşmak zorunda olduğumuz için, köyden ayrılış saatimize dikkat ediyorduk. Kaldığımız evden çıkarken, nöbetçi olan Seyit Rıza'nın yanında bir genç duruyordu. Bu genç, bir köylünün ancak bayramlarda giyebileceği beyaz bir gömlek giyinmişti. Ayağında ters giydiği kara lastikler dikkatimi daha çok çekiyordu. Seyit Rıza'ya:

- Bu arkadaş kim?" diye sordum.

Seyit Rıza büyük bir iş başarmanın gururuyla:

- Katılmak istiyor" dedi. Gencin duruşuna, kılık kıyafetine baktım:

- Emin misin?" dedim. Seyit Rıza kaygılarımı gidermek için olsa gerek, daha net bir ses tonuyla:

- Eminim. Nöbetim sırasında ben konuştum. Düşüncelerini beğendim. Onu götürürelim" dedi.

O köyden daha önce katılan olmamıştı. Bu gencin bizimle birlikte gelmesi köylüleri etkileyebilirdi. Fakat Seyit Rıza'nın tüm çabalarına rağmen hala kaygılarım vardı. Yine de hem grup içi demokrasinin bozulmaması, hem de çalışmalarımızın ilk ürünlerini -sonucundan kaygı duyuyor olsam da- geri çevirmemek için, "tamam" dedim. Sonra gence dönüp:

- Kıyafetin uygun değil, bir ceket giyin istersen", dedim. Genç kendinden emin bir eda ile:

- Ben hep böyle yaşarım", dedi.

- Ayakkabılarını değiştir" dedim, "insan gerillaya ters ayakkabılarla gelir mi?"

- Hiç gerek yok. Ben böyle yürürüm" dedi.

Davranışları, bana anormal geliyor, kaygılarım artıyordu. Fakat iş işten geçmişti. Hazırlıklarımızı tamamladıktan sonra yeni savaşçımız Memo'yu da alarak köyden ayrıldık. Yürüyüş boyunca gözüm hep o gence takılıyordu. Anormal konuşmaları devam ediyordu. Ben de Seyit Rıza'ya takılmak için:

- Bu genç anormal konuşuyor, kendine benzeyen



adamlar seçiyorsun" dedim. Seyit Rıza, heyecanlı heyecanlı savaşçısını övmeye başladı.

- Olur mu! Hoş, temiz bir insan. Ayrıca çok da dinamik. Bin bir çabayla katıyoruz, siz beğenmiyorsunuz" dedi.

Seyit Rıza'nın alındığını görünce daha fazla üstelmedim ama yürüyüş sırasında bu gençle konuşma kararı aldım. Kültür düzeyini ölçmek istedim. Birkaç saat sonra yanında yürümeye başladım. Sorularımın bazılarına çok mantıklı, bazılarına ise olmadık cevaplar veriyordu.

- Feodalizm nedir?" dedim:

- Bir ağıdır. Geçenlerde bizim köye gelmişti" dedi.

- Peki, burjuvazi nedir?" dedim:

- Yeşil bir şeydir, tadı ekşidir" dedi.

- Küçük burjuvazi nedir?" dedim. Seyit Rıza ne yapmak istediğini anlamış olsa gerek, hemen araya girerek:

-O da yenilir" dedi.

Gencin normal olmadığından emindim artık. Yine de çevre köylerdeki gençler için, propaganda amaçlı yanımızda kalsın dedim. Günler geçtikçe bunun deli olduğundan hiç kimsenin kuşkusu kalmadı. Tüm gizlilik kurallarımızı alt üst etmişti. Biz, köylüler bizi görmesin diye taşların arkasına saklanırken, sürünerek nöbete giderken, çobanlardan köşe bucak kaçarken; bizim yeni savaşçımız dürbünü boynunda, silahı

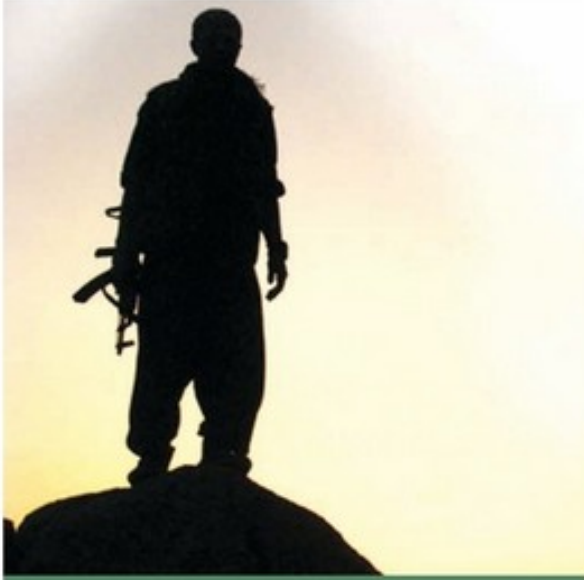
omzunda zirvelerde dolaşıyordu. Birkaç kez gidip nöbette gezmemesine, gizli olması gerektiğine ilişkin uyarı yaptım.

- Operasyon çıkabilir" diyordum

- Korkak adamlar! Siz askerlerden korkuyorsanız ben varım" diyordu.

Tüm gerilla kurallarımızı çiğneyip geçiyordu. Bütün bunları cesaretli olduğu için yaptığını düşünüyordu. Fizik olarak güçlü ve atik olmasına rağmen, bu anormal davranışları bizi zorluyordu. Küçük gruplarla çalışırken çok hassas, dikkatli olmak gerekiyordu. Ayrıca grubumuz görev gereği ajitasyon-propaganda, halk eğitimi ve örgütlenme üzerine çalışıyordu. Böyle bir durumda Memo çalışamazdı. Büyük gerilla birlikleri içindeki çalışmalara daha iyi katılabilirdi. Arkadaşlar onu eğitebilirlerdi. Böylece onu, Dersim eyaletine göndermek için öneri yaptım. Kabul edilmesi zor olmadı. Çünkü herkes böyle olmasını daha uygun buluyordu. Dersim Eyaleti, imkanlar açısından bizden daha avantajlı olduğu için kabul edildi. Bir grup arkadaş Dersim'e geçerken, Sinan arkadaş ile birlikte Memo'yu da Dersim'e gönderdik.

Grup yolda dinlenirken, nöbeti sırasında dürbünü ve silahını alıp kaçıyor. Sivil elbiseli olduğu ve boynuna koruculardan aldığımız dürbünü astığı için, gerilla olduğu fazla anlaşılmıyor. Silahı omzunda köylerden geçiyor. Köylüler korucu zannederek müdahale etmiyorlar. Varto'nun G. köyüne gidiyor. Köy, yüksek



Biz, köylüler bizi görmesin diye taşların arkasına saklanırken, sürtünerek nöbete giderken, çobanlardan köşe bucak kaçarken; bizim yeni savaştığımız dürbünü boynunda, silahı omzunda zirvelerde dolaşıyordu.

bir tepenin yamacına kurulmuş. Yarı ormanlık ve kayalık köy alanının ortasından bir cadde geçiyor. Karakolun hemen müdahale edebileceği bir köydü burası. Memo, köyün hemen üzerindeki tepenin zirvesinde tarama yapıyor. Köylüler paniğe kapılarak evlerine kaçıyorlar. "Apocular köyü sardı" diyorlar. Bazı korucular kendi evlerinde mevzileniyorlar. Bu ise sürekli sağa sola mermi sıkarak köye iniyor. Köye girince muhtara; Apocuların köyü sardığını, acilen tüm silahların toplanıp teslim edilmesini söylüyor.

Muhtar kaygılanıyor:

- Size teslim edemeyiz. Devlet bize yapmadığını bırakmaz. Söz, tüm silahları toplayıp karakola teslim edeceğiz" diyor.

- Olmaz " diyor Memo. "Arkadaşların acilen silaha ihtiyacı var." Köylüler çaresiz, silahları getirmeye gidiyorlar. Bu sırada bir köylü düşmana haber veriyor.

Düşmanın geleceğini öğrenen muhtar, Memo'yu ikna etmeye çalışıyor:

- Silahları şimdi veremeyiz. Yarın ya size ya da devlete veririz" diyor. Memo, "tamam" diyor ve yemek istiyor. Bu arada cemseler hızla köye yaklaşıyorlar. Muhtar daha da telaşlanıyor. Babacan bir tarzda "Bak! asker geliyor, arkadaşlara söyle köyün etrafını

boşaltsınlar. Burada çatışma olursa, bizim çocuklarımız ayakaltına gider. Bir an önce buradan uzaklaş!" Memo gururlu bir şekilde:

- Korkak adamlar! Türk askerlerinden kim korkar? Siz gidin, biz çatışacağız."

Köylüler o zaman Memo'nun normal biri olmadığını anlıyorlar. Rica minnetle ikna edelim derken, Memo yaklaşan cemseleri görür görmez köy meydanının biraz uzağında otlanan ata biniyor ve kaçıyor. Askerler onun kaçtığını görünce ateş açıyorlar. Atı vurulunca yere düşüyor ama atik hareketlerle küçük bir kayanın arkasında birkaç el ateş açıp tekrar koşmaya başlıyor. Helikopter her yere indirme yapıyor. Memo köyden uzaklaşınca, yıkık bir evin içinde ateş yakıyor. Ceketini bir oduna asıyor, sonra da kaçıyor. Düşman ceketini görünce Memo'yu orada zannedip o eve yavaş yavaş giriyor. Sonra yanıldıklarını anlayıp sağa sola rastgele ateş ediyorlar. Memo, düşmanı yanılttıktan sonra köyüne dönüyor. Önce muhtarın evine gidiyor. Silahı muhtarın ensesine dayayıp "Teslim ol!" diyor. Bu arada kardeşine haber veriyorlar. Kardeşi gelince Memo'ya iki tokat vurur vurmaz silahı ve dürbünü elinden alıyor. Memo katıldığında, kardeşi: "O size yaramaz" demişti ama biz, "ona biz karar veririz" demiştik. Kardeşi silahı ve dürbünü saklıyor.

Günler sonra bize şöyle bir haber ulaştı: "Varto'nun G. Köyü'nü iki yüz Apocu basmış, köylülerle anlaşmışlar. Düşman gelince çatışmada köylülere zarar gelmemesi için çekilmişler. TC helikopter getirmesine rağmen kimseye bir şey olmamış. Köylüler bu durumdan çok memnun olmuşlar. Ertesi gün 15 korucu silahını devlete vermiş ve 'biz Apoculara karşı savaşılamayız. Bunların hepsi deli dolu adamlar. Biz bir daha silah almıyoruz, kim onlara karşı savaşabilir ki' demişler. Bu habere anlam vermekte çok güçlük çektik. Çünkü o alanda 200 değil, sadece 5 arkadaş vardık. Ayrıca eylem gücü de değildik ama halk içinde yayılmış olması bir gerçeklik payı olduğunu da gösteriyordu. Birçok ihtimali değerlendiriyorduk. Korucular olabilir miydi? Düşman yeni bir taktik mi deniyordu? Bir türlü netleştiremiyorduk. Emin olmak için güvendiğimiz bir dostu gönderdik, geldiğinde aynı şeyi anlattı:

- Birisi köye inmiş. Öyle cesaretli bir adammış ki, sürekli 'çıkın dışarı korkaklar!' diyormuş. Bir aslan gibiymiş. Günler sonra, Sinan arkadaşın Memo'nun kaçtığını yazdığı notu ulaştı bize. Birkaç gün sonra Memo'nun kardeşinin evine gittik. Memo evdeydi.

- Burada ne arıyorsun?" dedim. Kaçtıktan sonraki tüm hikayesini anlatmaya başladı. Meğer o kadar çok şeyi yapan bizim deli Memo'ymuş.



YDG-H ve YDGK'den sömürgeciliği yaşama ve yaşatma eylemleri...

Komalên Ciwan gerçekleştirdiği 4. Kongresinde "Kürdistan'da Sömürgeciliği Yaşama ve Yaşatma" sloganını hamle şiarı olarak belirledi. Biz de Yurtsever Gençlik Dergisi olarak YDG-H ve YDGK'nin bu şiar ile Kürdistan ve Türkiye metropollerinde ajanlaştırmaya, uyuşturucuya, fuhuşa ve sömürgeci kurumlara karşı gerçekleştirdiği eylemlerden bazılarını siz okuyucularımızla paylaşıyoruz.

AMED

→ Fiskaya'da 09.04.2013 tarihinde Fiskaya'yı ab-lukaya alan Akp polистерine 3 adet parça tesirli ses bombaları ile eylem yapıldı. Eylemde bir akrep tipi zırhlı araç kullanılamaz hale geldi. Eylemi YDG-H Murat İzol İntikam Birimi üstlendi.

→ Bağlarda 10.04.2013 tarihinde Yusufi-der'e ses bombalı eylem yapıldı. Eylem Dicle Üniversitesindeki olaylara karşı bir uyarı olarak yapılmıştır. Yapılan eylemi APOCU Gençlik üstlendi.

→ Ş.Şahin ÖNER İntikam Birimimiz 06.04.2013 tarihinde Yenışehir ilçesinin Şehitlik mahallesinde Gülen cemaatine ait bir eve ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Evde büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Ş.Numan Amed İntikam Birimimiz 05.04.2013 tarihinde hava saldırılarına ve Murat İzol yoldaşın katledilmesine cevaben 2. Taktik hava üssünün nöbet kulelerine molotof, havai fişek ve ses bombalı eylem gerçekleştirdi.

→ Ş.Şahin ÖNER İntikam Birimimiz 12.04.2013 tarihinde et-balık kurumunda nöbet tutan T.C polистерine yönelik parça tesirli ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Yaralıların olup olmadığı belirlenemez-

ken polis araçlarında büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Ş.Murat İZOL İntikam Birimimiz 15.04.2013 tarihinde Sur ilçesinde fuhuş yapıldığı tespit edilen "Divan Otel"e ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Otel binasında büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Ş.Şahin ÖNER İntikam Birimimiz 15.04.2013 tarihinde Şehitlik karakoluna parça tesirli ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Karakolda büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Ş.Numan AMED İntikam Birimimiz 18.04.2013 tarihinde alay komutanlığının nöbet kulübelerine Molotof, havai fişek ve ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Eylem; hava saldırılarına karşı misilleme olarak gerçekleştirilmiştir.

→ Ş.Murat İZOL İntikam Birimimiz 19.04.2013 tarihinde Sur ilçesinde iş bankasına ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Bankada büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ YDG-H Amed birimimiz, Cizre'deki olayları protesto etmek amacıyla 27.04.2013 tarihinde eylem gerçekleştirdi. Eylemde "Sömürgeciliği yaşama ve yaşatma" ve "Murat ve Şahin yoldaş yaşıyor, YDG-H savaşıyor" pankartları açıldı. Şehitlik'teki ana cadde



trafiğe kapatılarak kimlik kontrolleri yapıldı. Bunun üzerine müdahale amaçlı gelen akp polislerine karşı birimimiz; Molotof, havai fişek ve ses bombaları ile karşılık verdiler. Sık sık "Biji Serok APO", "Amed'te isyandır Cizre'ye selamdır, "yaşasın zindan direnişi", "TC'nin korkusu YDG-H ordusu", "Gençlik APO'nun fedaisidir" sloganları atıldı.

→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği [YDGK] 26.04.2013 tarihinde Gülen cemaatine yakınlığı ile bilinen A-101 Marketine Molotoflu eylem gerçekleştirdi. Eylem sonrası markette büyük çapta maddi hasar olduğu tespit edildi.

→ YDG-H ve YDGK Amed birimlerimiz 01.05.2013 tarihinde "Önder APO'ya Özgürlük" talebiyle Bağlar'ın Göçmenler caddesinde barikatlarla yolu trafiğe kapatarak eylem gerçekleştirdiler. Eyleme müdahale amacıyla gelen düşmanı, birimlerimiz Molotof, havai fişek ve ses bombaları ile geri püskürttü.

→ YDG-H Amed birimimiz 09.05.2013 tarihinde, İstanbul'da faşistlerin saldırısı sonucu yaşamını yitiren Kahraman Kaya'nın anısına Seyrantepe kavşağında Vali konvoyuna yönelik Molotof, havai fişek ve ses bombalı eylem gerçekleştirdi.

→ Amedin Sur ilçesinde YDG-H Murat İzol İntikam birimimiz 12.05.2013 tarihinde Gülen cemaatine ait EHİDER derneğine ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Binada büyük çapta maddi hasar meydana geldi. Birimimiz bu tür asimilasyon yuvalarına yönelik eylemlerini sürdüreceklerini ve Kürdistan'ın hiçbir yerinde TC ve Gülen cemaati ile işbirliği içerisinde olanlara yaşam alanı bırakmayacağını belirtti.

→ Ş.Murat İzol İntikam birimimiz 12.05.2013 tarihinde İstasyon Ayhan durağında devriye gezen akrep tipi zırhlı aracın açık olan kapısından içeri Molotoflu ve ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Eylemde üç polis yaralandı.



→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği [YDGK] Amed İnisiyatifine bağlı "Fuhuşla Mücadele Timi" tarafından 14.05.2013 tarihinde Sur ilçesi Melik Ahmet Caddesinde bulunan ve fuhuş yapıldığı tespit edilen Kale Otel'e ses bombalı eylem gerçekleştirildi. Eylemin ardından otelde büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Ş.Şahin Öner İntikam birimimiz 17.05.2013 tarihinde BIM ve Et-Balık kurumuna ses bombalı eylem gerçekleştirdi.

→ Ş.Numan Amed İntikam birimimiz 19.05.2013 tarihinde 2.taktik hava üssüne Molotof, havai fişek ve ses bombalı eylem gerçekleştirdi.

BİSMİL

→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği [YDGK] Bismil birimimiz 20.04.2013 tarihinde fuhuş yaptırdığı tespit edilen bir şahsın aracına ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Eylemin ardından araçta büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

ÇINAR

→ YDG-H Çınar birimimiz 15.04.2013 tarihinde uzman çavuş aracına ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Araçta büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği [YDGK] Çınar birimimiz 16.04.2013 tarihinde bir subay aracına ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Araçta büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği [YDGK] Çınar birimimiz 18.04.2013 tarihinde eski bir korucu olan ve fuhuş yaptırdığı tespit edilen Şükrü Güven isimli şahsın aracına ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Araçta büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ YDG-H Çınar birimimiz 19.04.2013 tarihinde seyir halindeki polis aracına ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Araçta büyük çapta hasar meydana geldi.



SİLVAN

⇒ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği (YDGK) Silvan birimimiz 09.04.2013 tarihinde Murat İZOL yoldaşın anısına, Gülen cemaatine bağlı olan FEM dershanesine molotof ve havai fişekli eylem gerçekleştirdi. Gerçekleşen eylemde binada büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

⇒ YDG-H Silvan birimimiz 13.04.2013 tarihinde Dicle Üniversitesindeki olayları protesto etmek amacıyla Silvan Deniz Bank şubesine Molotoflu eylem gerçekleştirdi. Binada büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

⇒ YDG-H Silvan birimimiz 16.04.2013 tarihinde Gülen cemaatine bağlı olan FEM dershanesine Molotoflu ve havai fişekli eylem gerçekleştirdi. Gerçekleşen eylemde binada büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

⇒ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği (YDGK) Silvan birimimiz 17.04.2013 tarihinde Fethullah gülen yurdu ve Süleymanlılar yurduna ses bombalı eylem gerçekleştirdiler. Eylemde binalarda büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

ANKARA

⇒ Son günlerde üniversitelerde gerçekleştirilen faşist saldırılara karşı ODTÜ'de eylem gerçekleştirmek isteyen YDG-H'lılara polislerin saldırması sonucu kampus içinde çatışma çıktı. Kampus girişine barikat kuran gençlere Polis gaz bombası ve tazyikli su ile yaptığı müdahaleye YDG-H'lılar taş ve Molotoflarla karşılık verdi. Çatışma uzun süre devam etti. Toma araçlarıyla kampüse giren yüzlerce polis direniş karşısında kampüsü terk etmek zorunda kaldı.

CİZRE

⇒ YDG-H Cizre birimimiz 06.04.2013 tarihinde düşmanla işbirliği halinde olan ve esrar satıcılığı yaptığı tespit edilen Aydın İnternet Cafe'ye molotofkokteylli eylem gerçekleştirdi. Eylemde İnternet Cafe tamamen kullanılamaz hale geldi.

⇒ YDG-H Cizre birimimiz 10.04.2013 tarihinde Dicle Üniversitesi'ndeki olaylar ve Murat İZOL yoldaş için eylem gerçekleştirdi. Eylemde birçok cadde trafiğe kapatılarak kimlik kontrolü yapıldı. Eyleme müdahale amaçlı gelen düşmana birimimiz Molotof, havai fişek ve ses bombaları ile karşılık verdi. Molotofların isabet ettiği zırhlı araçlar alevler içerisinde kalarak geri çekilmek zorunda kaldılar.

⇒ YDG-H Cizre birimimiz 23.04.2013 tarihinde faşist akp polislerinin bir kişiyi araçla ve dört kişiyi de silahla yaraladıkları olayları 26.04.2013 protesto amaçlı eylem gerçekleştirdiler. Müdahale amaçlı gelen Faşist akp polisine birimimiz Molotof, havai fişek ve parça tesirli ses bombaları ile karşılık verdiler. Bütün cadde ve sokakları tutan birimimiz KCK Asayiş yazılı barikatlar ile kontrol noktaları kurdular.

⇒ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği (YDGK) Cizre birimimiz 08.05.2013 tarihinde Mayıs şehitlerini anmak amacıyla akşam saatlerinde eylem gerçekleştirdi. Eyleme müdahale etmek isteyen polise karşılık birimimiz havai fişek, ses bombası ve Molotoflarla karşılık verdi. Birimimiz polisin birçok zırhlı aracını ateşe verdi. Eylemde Garnizon Komutanlığına da ses bombası ve Molotoflar atıldı.



İSTANBUL

→ YDG-H İstanbul birimimiz 31.03.2013 tarihinde Feriköy Cin Deresi otobüs durağında bir İETT otobüsüne Molotoflu eylem gerçekleştirdiler. Otobüs tamamen kullanılamaz hale geldi.

→ YDG-H İstanbul birimimiz 26.04.2013 tarihinde Cizre'de yaşanan olayları protesto etmek amacıyla Güngören'de eylem gerçekleştirdi. Güneştepe mahallesinde bulunan PTT şubesine molotof kokteyli ve ses bombaları atıldı, PTT şubesinde büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

→ YDG-H İstanbul Birimimiz 02.04.2013 tarihinde İstanbul'un Kâğıthane semtinde, Önder APO'nun doğum gününün yaklaşması ve Önder APO'nun halen esaret altında olması nedeni ile dört araç ateşe verildi. Birimimiz Önder APO Özgürleşene kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

→ YDG-H ve YDGK İstanbul birimlerimiz 12.05.2013 tarihinde, ırkçı bir grubun saldırısı sonucu yaşamını yitiren Kahraman Kaya anısına Okmeydanı'nda Molotof, havai fişek ve ses bombalı eylem gerçekleştirdiler. Eylemde Diasa, BİM, KİM ve birçok bankamatikler ateşe verildi.

MERSİN

→ YDG-H Mersin birimimiz 17.05.2013 tarihinde Şevket Sümer Mahallesinde uyuşturucu ticareti yapıldığı tespit edilen bir kahvehaneye ses bombalı eylem gerçekleştirdi.

→ YDG-H ve YDGK Mersin birimlerimiz 16.05.2013 tarihinde Demirtaş Mahallesinde fuhuş yapıldığı tespit edilen bir eve ses bombalı eylem gerçekleştirdiler.

SİLOPİ

→ YDG-H Silopi birimimiz 28.04.2013 tarihinde Cizre'de yaşanan polis terörünü protesto etmek amacıyla eylem gerçekleştirdi. Eyleme müdahale amaçlı gelen çok sayıda zırhlı araçlara birimimiz Molotof, havai fişek ve parça tesirli ses bombaları ile karşılık verdi.

→ YDG-H ve YDGK Silopi birimlerimiz 02.05.2013 tarihinde "Önder APO'ya Özgürlük" talebiyle meşaleli yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşe müdahale etmek amacıyla gelen düşmanı birimlerimiz; Molotof, havai fişek ve ses bombaları ile geri püskürttü.

YÜKSEKOVA

→ YDG-H Yüksekova birimimiz 05.05.2013 tarihinde Mayıs Şehitleri anısına Eczacılar sokağında nöbet tutan polisler'e yönelik havai fişek ve parça tesirli ses bombalı eylem gerçekleştirdi. Ses bombalarının büyük bir gürültüyle patlaması sonucu nöbet kullüklerinde maddi hasar meydana geldi.

WAN

→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliğı (YDGK) Wan birimimiz 09.05.2013 tarihinde Vali Mithat Bey Mahallesi Ferit Melen Bulvarı mevkiinde bulunan ve fuhuş yapıldığı tespit edilen Rüyam pastanesi, Molotoflarla ateşe verildi. Birimimiz toplumun ahlaki ve politik yapısını zedeleyecek tüm kişi ve kurumları hedeflerine aldıklarını belirtti.



→ YDG-H Wan birimimiz Hacıbekir (Xaçort) mahallesinde 27.04.2013 tarihinde Cizre'de yaşanan polis terörünü protesto etmek amacıyla eylem gerçekleştirdi. Eylemde "Kürdistan'da Sömürgeciliğı Yaşama ve Yaşatma" pankartı ve Önder APO'nun posterı açıldı. Eyleme müdahale amaçlı gelen çok sayıda faşist AKP polislerine birimimiz Molotof, havai fişek ve parça tesirli ses bombaları ile karşılık verdi.

ERCİŞ

→ YDG-H Erciş birimimiz 13.05.2013 tarihinde Karaman Halı Sahada uyuşturucu ticareti yapıldığı tespit edilerek ses bombalı eylem gerçekleştirdi.

→ Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliğı (YDGK) Erciş birimimiz 15.05.2013 tarihinde fuhuş yapıldığı ve yaptırıldığı tespit edilen Göl kenarında bulunan ve "küçük ev" olarak adlandırılan yere Molotoflu ve ses bombalı eylem gerçekleştirdi.





Burjuvazi: Köylü, işçi ya da soylu sınıfına dâhil olmayıp, sosyal statüsünü ve gücünü, eğitiminden, iş-veren konumundan ve zenginliğinden alan kentli kişi.

Dejenere Etmek: Soysuzlaştırmak, yozlaştırmak.

Erk: Bir işi yapabilme gücü, kudretidir. İktidar anlamında da kullanılır.

Gladio: II. Dünya Savaşı sonrasında Batı Avrupa'da gelecekte olması beklenen bir Varşova Paketi işgaline cephe gerisinde bir direniş başlatmak amacıyla İtalya'da NATO tarafından gizli olarak örgütlenen kontrgerilla operasyonunun kod adı. "Gladyo operasyonu" NATO'nun bütün cephe gerisi operasyonlarının gayri resmi adı olarak kullanılır ve bazen "Süper NATO" adıyla da anılır.

Hegemonya: bir sistem içerisindeki bir elemanın diğerlerinden üstün; baskın olduğunu belirtir. Antonio Gramsci'nin eserlerinde baskın sınıfın boyun eğenlerin izniyle gücü kazanması olarak bahsedilmiştir. Zoraki bir yönetim olmayan hegemonya daha çok burjuvazi değerlerine göre işleyen kültürel ve ideolojik bir metod olarak anlaşılır.

Konsept: Bir şey üzerinde birçok ayrı algıları kapsayan genel düşünce.

Manipülasyon: Gerçeği saptırmak, çarpıtmak, gerçekliği ve geçerliliği genetik kabul gören konulara amaçlı müdahaleler yaparak başka bir biçime getirmek anlamında tanımlanabilir.

Marjinal: Herhangi bir toplumda, bir grup ya da bireyin, önemli iktisadi, dini ya da siyasal güç konumlarına ve sembollerinde uç olmasıdır.

Modernite: Avrupa'da yaklaşık olarak 17. yüzyıl civarında ortaya çıkan, zamanla tüm dünyaya yayılan toplumsal değerler sistemine ve organizasyonuna

verilen isimdir. Örneğin Önder APO Kapitalist Moderniteye karşı Demokratik Moderniteyi geliştirmiştir.

Paradigma: Evrene bakışta sistematik düşünceler bütünü. Örneğin Önderlik, Demokratik, Ekolojik, Cinsiyet Özgürlüğü paradigmayı geliştirmiştir.

Pro-İsrail (Siyonizm): 1898'lerin sonunda gerçekleşen bir toplantıda fikir babalığını Theodor Hertz'in yaptığı ve çeşitli ülkelerdeki Yahudilerin de sahiplendiği Filistin'de bağımsız bir Yahudi devleti kurmayı amaçlayan milliyetçi, ırkçı Yahudi akım.



Postmodernizm: Modernizm sonrası olarak tanımlanmıştır. Modernizme ilişkin kapsamlı eleştiriler geliştirmiştir, ancak yerine neyi koyacağı konusunda net ve berrak bir yaklaşımı yoktur. Herkesin bildiğini yaptığı, ideolojilerin olmadığı bir toplumsal yapıyı vaaz etmiştir. Önderlik, postmodernizmi, kapitalizmi savunan bir yaklaşım olarak değerlendirmektedir.

Realite: Gerçek, gerçeklik.

Sentez: Birleşim. Tez ve anti-tezden hareketle varılan sonuç, birleşim.

Sabetayizm: 17. yüzyılda İzmir ve çevresinde ortaya çıkan Sabatay Sevi'nin kurucusu olduğu, onu Mesih kabul eden mistisizme ve Kabbala'ya dayanan inanç. İnanç bir düşünceye gönülden bağlı bulunmak demektir. Şüphelerden sıyrılıp emin olmaktır.

Safsata: Boş, temelsiz, asılsız söz.

Şovenizm: Kendi ulusunu öne çıkararak değişik ırk ve ulusları küçümseyen, aşağı gören, kökenini milliyetçilikten alan ırkçı yaklaşım.

Tahakküm: Hükmetme, hâkimiyet altına alma. Baskı, zorbalık.